

Casa
Gab.
Est.
Tab.
N.º

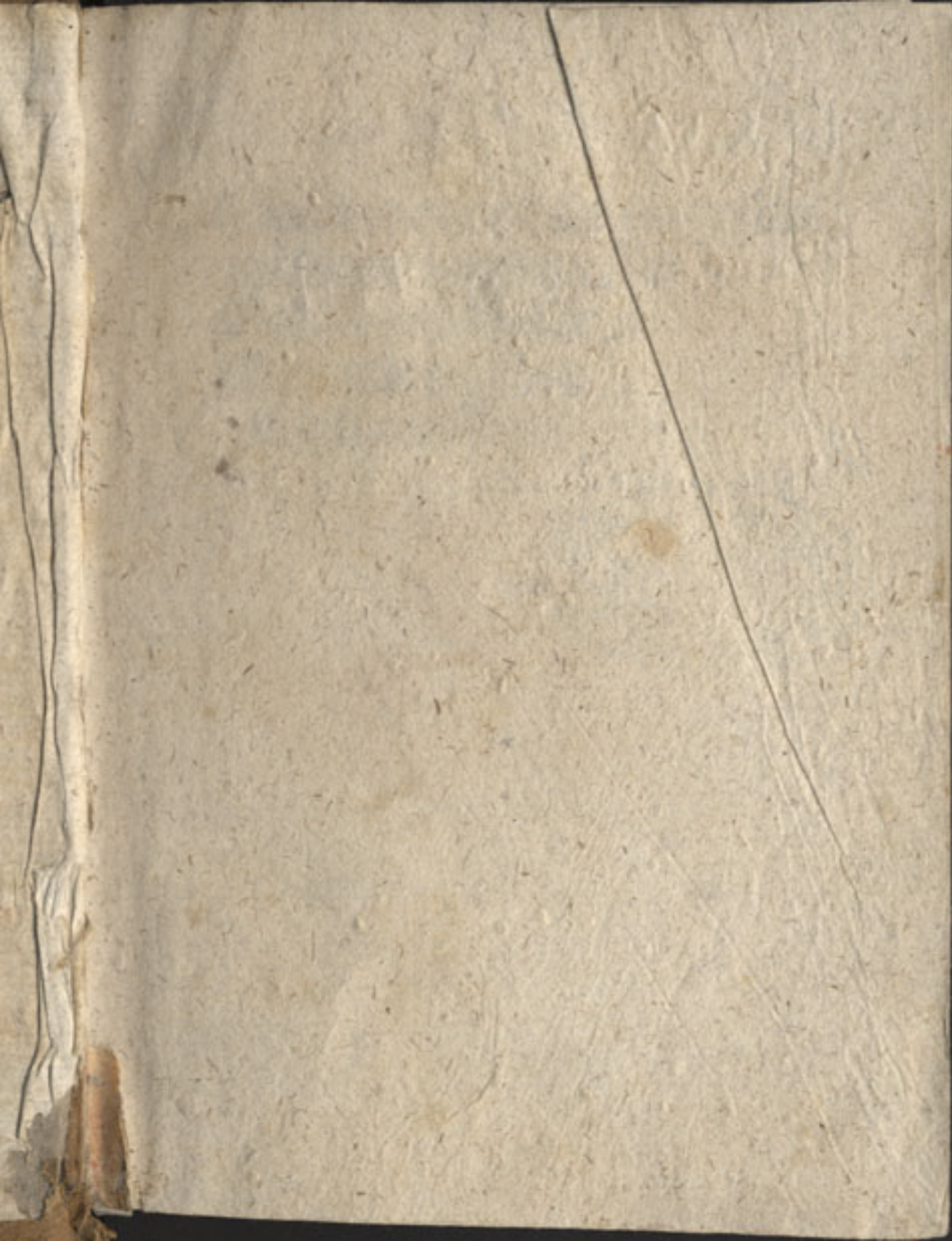
R
9
30

6631

R-9-30

R
9
30

G. K. W. 2972

Ham - Coping - 1951

Asquel. minorer estas no

from

Meditationes diui Augustini
episcopi hypponenſis
Soliloquia eiusdem
Manuale eiusdem
Caſtigatiſſime

o
o
re
do
du
Z
m
tr
fo
gu
m
ig
m
pe
fa
to
ire
ny
le
re
ne
mi

Meditationes

C Meditationes diui Augustini episcopi hypponensis.

C Inuocatio dei omnipotentis ad morum et vite reparationem Capitulum. j.

Domine

deus meus da cordi meo te desiderare: de fiderado que

rere: querendo inuenire: inuenido amare: a nado mala mea redimere: redempta non iterare. Da domine deus meus cordi meo penitentiam: spiritui contritionem: oculis lachrymarum fontem: manibus elemosine largitatez. Rex meus extingue in me desideria carnis: et accende ignem tui amoris. Redemptor meus expelle a me spiritum superbie: et concede propitius thesaurum humilitatis tue. Saluator meus amoue a me furorem ire: et idulge mihi benignus scultus patientie. Creator meus euele a me animi rancorem: et largire mihi in tuis mentis dulce discernem. Da clementissime pater mihi solidam fidem: spem con

gruam: charitatem continentiam. Recto: meus auerte a me vanitatem: mentis inconstantiaz: cordis vagationem: oris scurrilitatem: oculorum elationez: ventris ingluuiem: opprobria proximo: um: scelera detractionuz: curiositatis puriginem: diuitiarum cupidinem: potentatuz rapinam: inanis glorie appetituz: hypocrisis malum: adulationis venenum: contemptum inopuz: oppressionem debiliuz: auaritie ardorem: inuidie rubiginem: blasphemie mortez. Refeca in me factoz meus temeritatez inquam: pertinaciam: inquietudinem: ociositatem: somnolentiaz: pigritiam: mentis hebetudinez: cordis cecitatem: sensus obstinationem: morum truculentiam: boni inobedientiam: consilij repugnantiam: lingue effrenationem: pauperum pedam: impotentium violentiam: innocentium calumnias: subditorum negligentiam. Circa domesticos seueritatem: aduersus familiares impietatem: erga proximos duritiam. Deus meus misericordia mea oro per dilectum filium tuum da mihi misericordie opa: pie

Meditationes

ratis studia: compati afflictis: cō
sulere erroneis: succurrere mi
seris: subuenire egenis: consola
ri mestos: releuare oppressos:
paupes recreare: flebiles reso
uerere: dimittere debitorib⁹: par
cere in me peccantibus: odien
tes me diligere: pro malis bona
reddere: neminem despiciere s̄
honorare: bonos imitari: malos
cauere: virtutes amplecti: vicia
reijccere: in aduersis patientiā:
in prosperis continentias: custo
diam oris: ⁊ ostium circumstan
tie labijs meis: terrena calcare:
celestia sitire.

Dominis accusatio ⁊ cōmē
datio misericordie diuine.

Capitulum. ij.

Ecce plas

matos meus mul
ta rogavi: cū nec
pauca promerui

Fateo: heu fateo: non solum q̄
postulo non debentur dona: s̄
multa ⁊ inexquisita supplicia.
Animant tamen me publicani:
meretrices: ⁊ latrones: q̄ a sau
cibus hostis momentanee eru
ti: sinibus excipiuntur pastoris.
Tu enim factor omnium deus

licet in cūctis operibus tuis sis
mirabilis: mirabilior tamen cre
dideris esse in operibus pietat
tis. Unde de temetipso p̄ quen
dam tuum seruum dixisti. **A**bi
serationes eius sup̄ omnia ope
ra eius. Et quasi de singulo lo
quentem de vniuerso populo
tuo te dixisse confidimus: mise
ricordiam autem meam nō disp
gam ab eo. Nullum enim sper
nis: neminem abijcis: neminem
perhorrescis: nisi forte q̄ amēs
te exhoruerit. Ergo modo ira
tus non percutis: sed te irritan
tibus dona si quieuerint tribu
is. Deus me⁹ cornu salutis mee
⁊ susceptor meus: ego infelix:
ego te irritaui: ego malum corā
te feci: furorem tuum prouoca
ui: iras promerui: peccaui ⁊ pas
sus es: deliqui ⁊ adhuc sustines
Si peniteo parcis: si reuertor
suscipis: insuper dum differo
prestolaris. Reuocas errantē:
inuitas repugnantem: expectas
torpentem: amplexaris redeun
tem. Doces ignorantem: merē
tē mulces: a ruina suscitās: post
lapsum reparas: petenti largi
ris: querenti inueniris: pulsan
ti aperis. Ecce domine deus sa

lutis mee quid opponas nescio: quomodo respondeam ignoro nullum abs te confugium: nullum a te patet latibulum: ostendi mihi bene viuendi viam: et gradiendi scientiam dedisti: minatus es mihi gehennam: et pollicitus es mihi paradisi gloriam. Nunc pater misericordiarum: et deus totius consolationis confige timore tuo carnes meas: quatenus que minaris metuendo euadas: et redde mihi letitiam salutaris tui: ut quae spondes diligendo percipiam. Fortitudo mea domine: firmiter mentum meum: deus meus: refugium meum et liberator meus. Suggeste quid de te cogites: doce quibus te sermonibus inuocem: da quibus operibus tibi placeam: scio namque scio unum quo tu placaris et aliud quod non spernis. Est utique tibi spiritus contritus sacrificium: et acceptas cor contritum et humiliatum. Mis me deus meus adiutor meus dita muneribus. Mis contra inimicum muni protectionibus: hoc de flammis viciorum presta refrigerium: hoc autem de fideriorum passionibus pande

pium refugium. Fac domine virtus salutis mee ne sim de numero eorum: qui ad tempus credunt et in tempore tentationis recedunt. Obumbra caput meum in die belli: spes mea in die afflictionis. et salus in tempore tribulationis. En domine illuminatio mea et salus mea rogati quibus egeo: intimaui que timeo: sed remordet conscientia: reprobent me cordis secreta: et quod amor ministrat: timor dissipat: zelus incitat: metus increpat.

Acta formidinem: sed tua ingerit pietas fiduciam: tua hortatur benignitas: mea tardat malignitas: Et ut verius fatear: occurrunt memoriae fantasmata viciorum que reuerberant audaciam presumptum animorum.

¶ Domini conuictio qui propter inobedientiam a domino non auditur. Cap. iij.

Camenis quis odio dignus fit: qua fronte gratias requirit: cui pena debet: qua temeritate gloriam deposcit: Accessit iudicem: qui postposita satisfactioe delicti

Meditationes

querit premijs honorari. Res
 gi insultat: obnoxius supplicio:
 qui donari flagitat idebito bra
 uio: & dulcem affectum patris:
 stultis exacerbatur filius: qui post
 illatas contumelias: ante penitu
 dinem hereditatis usurpat celsi
 tudinem. Quid mi pater me
 gessisse recolo? Adherui mortem
 & peto vitam. Comouit regem
 meum: cuius impudens inuoco
 presidium. Contempsi iudices:
 quem temere postulo adiutorē.
 Insolens renui audire patrem:
 quem demum presumo habere
 tutorem. Heu mihi q̄ sero ve
 nio: heu heu q̄ tarde festino:
 heu me q̄ curro post vulnera
 dedignans incolumis precaue
 re iacula. Neglexi prospicere te
 la: modo vero sollicitor de mor
 te vicina: vulnera vulneribus
 inflixi: q̄ scelera sceleribus ad
 dere non timui. Recentis cicat
 rices labe resperfi: q̄ pusca fla
 gicia modernis iniquitatibus:
 reciprocavi: & que diuina solida
 uerat medicina: mea resoluit pu
 rigo phrenetica. Lutus que su
 perducta vulneribus morbum
 celauerat: sanie erumpente pu
 truit: quia iterata iniquitas con

cessam misericordiam exinanis
 uit. Noui quippe scripturi qua
 cumq; hora iustus peccauerit
 omnes iusticie eius obliuiscen
 tur. Si iusticia aboletur institue
 tis: quāto magis penitentia pec
 catoris in idipsum reuertentis?
 Quorrens canis redy ad vomit
 uam: & quasi sus repetij voluta
 b:um? Fateor: quia mihi reco
 dari est impossibile: quot mo
 r: talium ignorantes peccare do
 cui: volentes delinquere persua
 si: resistentes coegi: volentibus
 consensi. Quot sane gradienti
 bus laqueum induxi: viam que
 rentibus foueam retexi: vt pas
 trare non howeres: obliuisci nō
 metui. Sed tu iustus iudex si
 gnans peccata: quasi in sacculo
 obseruasti omnes semitas me
 as: & cunctos gressus meos di
 numerasti. Tacuisti semper fil
 ius: uisus tuus quasi parturiēs.
 Et iudicis timor. Ca. iij.

DEUS DEO
 rum dñe presta
 bilis sup malicia
 Noui q̄: manife
 stus venies: noui q̄ nō semper

lebis: cū in cōspectu tuo ignis
exaderet: et in circuitu tuo tē-
pestas valida ingruerit: cū ad-
uocaueris celum desuper: et ter-
ram discernere. populum tuum.
Et ecce coras tot milibus popu-
lorum: nudabuntur omnes ini-
quitates mee: tot agminibus an-
gelorum patebunt vniuersa sce-
lera mea: non solum actuum: sed
etiam cogitationum simulq; lo-
cutionum. Tot iudicibus inope-
stabo: quot me p̄cesserūt in ope-
bono: tot arguentibus confun-
dar: quot mihi p̄buerūt bene-
uiuendi exempla. tot conuincar
testibus: quot me monuerūt p̄
cuis sermonib⁹: seq; imitādos
iustis dederunt actionibus. So-
mine mi nō suppetit qd dicam:
non occurrit quid respondeas.
Et cum iam inter sim seuo illi di-
scriuini: torquet me consciētia:
cruciant cor: dis archana: coar-
ctat auaricia: accusat superbia:
consumit inuidia: inflāmat cōcu-
piscencia: infestat luxuria: deho-
nestat gula: ebrietas confutat: de-
tractio lacerat: ambitio supplan-
tat: rapacitas obiurgat: disco-
rdia dissipat: ira perturbat: leui-
tas dissoluit: torpor: opprimit:

hypocrisis fallit: adulatio fran-
git: fauor: attollit: calūnia pungit
Ecce liberato: meus de gentib⁹
iracundia: ecce cum quibus vi-
xi a die natiuitatis mee: quibus
et studui: quibus et fidem serua-
ui. Ipsa me que dilexerā studia
dānant: que laudauerā vitupe-
rāt. Hi sunt qbus acquieui ami-
ci: quib⁹ parui magistris: et qbus
seruui dñi: p̄sules quibus credi-
di: ciues quibus cohabitauī: do-
mestici quibus p̄sensi. Deu mi-
hi rex meus: et deus meus: q; in-
colatus meus p̄logatus est. Ne
mihi illuminatio mea: q; habita-
ui cū habitātib⁹ cedat. Et cū
David sanctus dixerit multus:
quātomagis ego infelix dicere
possus: nimis icola fuit aia mea.
Firmamentū meū deus: nō iusti-
ficabit in p̄spectu tuo ois vitēs
Spes mea nō ē in filijs hominū.
Quē si remota pietate iudica-
ueris: iustū iuenies? Et nisi p̄ue-
neris miserādo ipiū: nō ē quez
glouifice piū. Credo nāq; salus
mea qd̄ audiui: qm̄ benignitas
tua ad p̄nias me adduc: tui oris
mihi sonuerūt nectarea labia.
Nemo p̄t venī ad me: nisi p̄-
me⁹ q̄ nūsit me traxerit eū. Enī

Meditationes

uero q: me instruxisti tanq: p:
pitius instructione formasti: to:
tis medullis cordis: toto nisu me:
tis: te omnipotens pater cu: di:
lectissimo filio tuo. Re:q: dulcis
sima proles cum serenissimo in:
uoco paradyto. trabe me qua:
tenus post te curram in odore:
ynguento:um tuoru: dulciter.
¶ Inuocatur pater per filium.
Capitulum. v.

Inuoco

te deus meus: in
uoco te: q: prope
es omib: inuoc:
cantibus te in veritate. Tu eni:
veritas es doce me: queso per
clementiam tuam: sancta veri:
tas doce me inuocare in verita
te: q: hoc fieri quomodo opor:
teat nescio: sed a te doceri bea:
ta veritas humiliter implo:ro.
Abs te enim sapere est dissipe
re. te vero nosse: est perfecte sci
re. Erudi me diuina sapientia:
et doce me legem tuam. Credo
na:q: quem tu erudieris beatus
erit: et de lege tua docueris eu:
¶ Desidero inuocare te: quod q:
so fiat in veritate. Quid est in
veritate inuocare veritatem: ni

si in filio patrem? Ergo sancte
pater: sermo tuus veritas est:
principiu:q: verborum tuorum
veritas. Hoc quippe est verbo
rum tuorum principium: quod
in principio erat verbu:. In ip:
o principio te summum adoro pn
cipium. In ip:
o veritatis verbo
te perfecta inuoco veritas: in
quo ipsa eade: veritas dirigas
me in veritate: et doceas. Quid
enim est dulcius q: genitorem
in nomine vnigeniti inuocare:
patrem in reco: datione filij ad
pietatem inflectere: regem cha:
rissime sobolis denominatione
mitigare? Sic eni solent rei car
ceribus eripi: sic comancipati
vinculis liberari: sic tristem ac:
cipientes sententia: capitis: no:
solum absolui: sed insuper nan:
cisci: insolitam gratia: dummo
do iratis principibus dilecte p
lis intimauerint charitates. Sic
delinquentes seruuli euadunt
supplicia domino:um: dum pro
eis interuenit dulcedo filio:um.
Sic te omnipotens pater p oi:
potentis filij charitates postulo:
edue de carcere ad confitendu:
nomini tuo: animam mea: libe
ra me a vinculis peccato:um: p

coeternum flagito. Vnicum tibi
natum: meq; cui propria meri
ta letalem minantur sententiam
preciosissime ad dexteram tuam
considentis prolis interpellatio
ne restaura placatus ad vitam.
Quem enim alium dirigam in
tercessorem tibi nescio: nisi hūc:
qui est propitiatio pro peccatis
nostris: qui sedet ad dexteram
tuam interpellans pro nobis.
Ecce aduocatus meus apud te
deum patrem. Ecce pontifex sū
mus qui non alieno eget expia
ri sanguine: q; proprio resulget
crucore. Ecce hostia sancta bene
placens et perfecta in odorem
suauitatis oblata et accepta. Ec
ce agnus sine macula: qui coram
se tendentibus obmutuit: q; ala
pis cesus sputis illitus: oppro
brijs affectus: os suum non ape
ruit. En qui peccatum non fecit
peccata nostra pertulit: et lāgu
res nostros: suo liuore sanauit.
E hic representat hō patri pas
sionem filij. Cap. vj.

Spice

p̄r pie pijsimum
niliū pro me tam
impia passū. Re

spice clementissime rex qui pa
titur: et reminiscere benignus p
quo patitur. Nonne hic est mi
domine: innocens ille: quem vt
seruum redimeres: filium tradi
disti? Nunquid non auctor vite
hic est: qui vt ouis ad occisione
ductus: tibi q; vsq; ad mortem
obediens factus: atrocissime nō
timuit necis genus subire? Re
cole totius salutis dispensator:
q; hic est ipse quem estis ex tua
vitate genuisti: mee tamen infir
mitatis participem fieri volui
sti. Vere hec est tua deitas: que
meam induit naturam: crucis
ascendit patibulum: que in assū
pta carne: triste tulit supplicij.
Reduc domine de^s meus ocu
los tue maiestatis super opus
ineffabilis pietatis. Intuere dul
cem natum toto corpore exten
sum. Lerne manus innoxias pro
manantes sanguine: et remitte
placatus scelera q; patrauerunt
manus mee. Considera ierme
latus crudeli perfossus cuspide
et renoua me sacro fonte quem
ide credo fluxisse. Vide imma
culata vestigia que nō steterūt
in via peccatorum: sed semper
ambulauerunt in lege tua: diris

Meditationes

et fixa clavis: et perfice gressus
meos in seminis tuis: et fac me
odio habere benignus omnes
vias iniquitatis: viam iniquita-
tis amoue a me: et fac me pro-
pitiuam viam veritatis eligere.
O te rex sanctorum per hunc
sanctum sanctorum: per hunc re-
demptorem meum: fac me cur-
rere viam mandatorum tuo-
rum: ut ei valeam spiritu vniri
qui mea non horruit carne ve-
siri. Nunquid non attendis
pater adolefcentis filij cha-
rissimi caput niuea ceruice de-
flexa: preciosissimam resolutum
in mortem? Aspice mitissime
conditor: dilecte sololis huma-
nitatem: et miserere super in-
firmi plasmatis debilitatem.
Langet nudatus pectus: rubet
cruentum latus: tensa arent vi-
scera: decora languent lumina:
regia pallent ora: procera ri-
get brachia: crura pedent mar-
morea: rigat terebratos pedes
beati sanguinis vnda. Specta
gloriose genitor: gratissime pro-
lis lacerata membra: et memo-
rare benignus que mea est sub-
stantia. Cospicere dei hominis
penam: et relaxa conditum homi-

nis miseriam. Vide redempto-
ris supplicium: et redempti di-
mitte delictum. Hic est dñe mi-
quem ppter peccata populi tui
percussisti: h̄ ipse sit dilectus i quo
tibi bñ placuisti: hic est ille ino-
cens i quo dolus nō est iuent⁹:
et tñ inter iniquos deputatus ē.
Hic recog noscit hō se cām
esse passionis. Cap. vii.

Quid cōmi-
ssi dulcissime pu-
er: vt sic iudica-
reris? Quid cō-
misisi amantissime iuuenis: vt
adeo tractareris? Ad scel⁹ unū
que noxa tua: que causa mortis:
quē occasio tue damnationis?
Ego enim sum tui plaga dolo-
ris: tue culpa occisiōis. Ego tue
mortis ueritus: tue vindicte fla-
gitium. Ego tue passionis liuor:
tui cruciatus labor. O mirabi-
lis censure conditio: et ineffabi-
lis mysterij dispositio. Peccat
iniquus: et punitur iustus. Seli-
quit reus: et vapulat inocens: of-
fendit impius et dānatur pius.
Quod meretur malus: patitur
bonus: qđ ppetrat seruus: exol-
uit dñs: qđ cōmittit homo: susti-

net de⁹. Quo nate dei: quo tua
descendit humilitas? Quo tua
flagrauit charitas? quo pcessit
pietas? quo excreuit benignitas
quo tuus attingit amor? quo per
uenit compassio? Ego enim ini-
que egisti pena mulctaris. Ego
facinus admisi: tu ultione plecre
ris: ego crimen edidisti: tu torture
subijceris. ego superbiui: tu hu-
miliaris. ego tumui: tu attenua-
ris: ego inobediens extiti: tu obe-
diens: scelus inobedientie luis:
ego gule parui: tu inedia affice-
ris. Adde ad illicita rapuit cocu-
piscencia arborē: te pfecta chari-
tas duxit ad crucem. Ego pre-
sumpsi vetitum: tu subisti aculeū:
ego delecto: cibo: tu laboras pa-
tibulo: ego fruo: delitijis: tu la-
nariis danis: ego pomi dulcedi-
nem: tu sellis gustas amaritudi-
nem. Adhibi ridens congaudet
eua: tibi plorans compatit ma-
ria. Ecce rex glorie: ecce mea im-
pietas: et tua claret pietas. En
mea iniusticia: et tua liquet iusti-
cia. Quid rex meus et de⁹ me⁹
quid retribuas tibi pro omnib⁹
que retribuisti mihi? Non eniz
inueniri potest in eo: de hominib⁹
quod condigne talibus resera-

tur premijs. Nunquid sagacitas
machinari potest humana: cui
comparatur miseratio diuina?
Hec est creature moliri officium
quo iuste creatoris recōpenset
presidium. Est autē nate dei in hac
tua admirabili dispensatiōe: est
cui fragilitas mea in aliquo sup-
petit: si tua visitatione compun-
cta mens: carnem suā crucifigat
cū vicijs et cōcupiscentijs. et hoc
cū a te cōcedit: quasi iā tibi inci-
pit cōpati: quia et tu pro peccō meo
dignatus es mori. Sicq; p inte-
rioris hoīs victoriā te duce ar-
mabitur ad exteriorē palmam:
quaten⁹ deuicta psecutione spiri-
tuali: nō vereat pro amore tuo
subijci gladio materiali. Ita exi-
guitas cōditiōis: si tue compla-
ceat pietati: magnitudini vale-
bit p viribus rīdere creatoris.
Et hec celestis medicina bone Je-
su: hoc tui antidotū amoris. Oro
te p antiquas misericordias tu-
as: ifunde vulnerib⁹ meis quo
reiecta viperec cōtagionis bile
reintegret me incolumitati pri-
stine quo gustatum tue nectar
suauitatis: faciat me illecebrosa
mūdi: toto affectu despiceret: et
nulla ei⁹ aduersa p te formidat

Meditationes

memoriaq; perpetue nobilitatis: semper fastidiam ventos huius transitorij amoris. Nihil queso sine te mihi dulcescat: nihil complaceat: nil preciosum: nil preter te mihi arrideat speciosum: vilescat obsecro abs te mihi oia: sordideant vniuersa. Quod tibi aduersus est sit mihi molestum: et tuum beneplacitum mihi id efficiens desiderium. Tedeat me gaudere sine te: et delectet contristari pro te. Sit mihi nomen tuus: reuocatio: et memoria tua consolatio: fiant mihi lachryme mee panes die ac nocte inuestigando iustificatiões tuas. sit bonum mihi lex oris tui: super milia auri et argenti. Sit obedire tibi: mihi amabile: et resistere tibi: execrabile. Rogo te spes mea per omnes pietates tuas: ut propiciaris impietatibus meis. Adaperi aures meas mandatis tuis: et ne declines: flagito per nomen sanctum tuum: in verba malicie cor: meum: ad excusandas excusationes in peccatis. Peto et per admirabilem humilitatem tuam ne veniat mihi pes superbie: et manus peccatoris non moueat me.

Chic exponit homo deo patri passionem filij in suam reconciliationem. Cap. viij.

Ecce omnipotens deus pater domini mei: dispone benignus

quomodo miseraris mei: quoniam quicquid preciosius inueni deuote obtuli: quicquid charius repperi suppliciter presentavi. Nihil mihi reliquit: quoniam tue exposuerim maiestati: nihil iam super est quod adijciam: quia totam tibi delegavi spem meam. Dixi tibi aduocatum meum dilectum filium tuum: nisi gloriosam progenies inter me et te mediatorum: nisi inquam intercessorem per quem confido veniam: nisi vobis Iobum: qui pro meis dixi missum factis: et numeravi tibi sanctissime sobolis passiones quam pro me credo fuisse perperam. Credo a te missam deitatem meam suscepisse humanitatem: in qua dignum duxit alapas: vincula: sputa: irrisiones perferre: necnon crucez clauos telumq; suscipere. Hanc olim infantie vagitibus demolitam:

pueritiae pannis constrictam: iu-
 uentutis sudoribus veratam: ie-
 iunijs maceratam: vigilijs affli-
 ctam itineribus fessam: postea
 affectam flagris: laceratam sup-
 plicijs: deputatam cum mortuis
 dotatam gloria resurrectionis:
 celo: usq; gaudio induxit: et in dex-
 tram tue celsitudinis collocavit
 Hec placatio mea: et propitiatio
 tua. Dic attende pius quem ge-
 nueris filium: et quem redeme-
 ris seruum. Dic aspice factore:
 et ne despicias factura. Ample-
 ctere serenum pastorem: et respi-
 ce misericors allatam propijs
 humeris ouem. Dic est fidelis-
 simus pastor: ille: qui dudum er-
 rabundam per abrupta monti-
 um: per precipitia vallium: mul-
 tis varijsq; quesiebat laborib9.
 Quiq; iam morienti: iam per
 longa exilia deficient: tamen iu-
 uentute gaudens se supposuit: et
 miro sibi annisu charitatis an-
 nexam de confusionis abisso le-
 uauit: pijsq; astrictam complexi-
 bus: ad nonagintanouem: vnaq;
 que perierat: repositauit. Ecce
 domine mi rex: deus omipo-
 tens: ecce pastor bonus: refert
 tibi quod commisisti ei. Susce-

pit te disponente ad saluandum
 hominem: quem tibi restituit oi-
 labe immunem. Ecce tuum tibi
 charissimus natus: plasma res-
 conciliauit: quod a te procul de-
 uiauit. En gregi tuo: pastor mi-
 nis reformat: quod preedo violen-
 tus abegerat. Reddit tuis con-
 spectibus seruum: quem sua se-
 cerat conscientia fugitium: vt
 qui per se meruit penas: per fa-
 ctorem huius mereatur ventia.
 Quiq; pro culpa sperabat ge-
 hennam: tanto duce tam confis-
 dat reuocari ad patriam. Do-
 tui per me: te sancte pater offe-
 dere. sed non valui per me pla-
 care. Factus est adiutor meus:
 deus meus: tuus dilectus fili9:
 meam participans humanitate
 vt curaret infirmitatem: quate-
 nus vnde causa emergerat offe-
 sionis: inde tibi immolar et sa-
 crificium laudis: meq; per hoc
 redderet tue pietati placabilez:
 quo sedens ad dexteram tuam:
 semper mee substantie se offen-
 deret esse consortem. Ecce spes
 mea: ecce tota fiducia mea. Si
 me pro mea: vt dignum est: des-
 picis iniquitate: respice me sal-
 te misericors pro dilecte sobolis

Meditationes

charitate. Attende in filio quo propicius seruo. Vide carnis sacramentum: et remitte carnis reatum. Quoniam beate plis tibi patent vulnera: delitescant obsecro scelera mea. Quoties rubet p̄ciosus pro de latere sanguis: diluat obsecro labea mee pollutionis. Et q̄ caro te lacessit uir ad iram: caro te flectat ip̄lo ro ad misericordias: ut sicut me caro seduxit ad culpam: caro de ducat ad veniam. **A**ultū n̄q̄z ē quod mea meretur impietas: longe autem maius: quod redēptiois mei reposcit iure pietas.

Aagna enim est mea iniusticia: satis vero maior redemptiois iusticia. Quanto n̄q̄z est superior: de^o homine: tāto mea malicia est inferior eius bonitate: in qualitate et quātitate. Quid enī deliquit homo: quod non redēmerit filius dei factus homo? **Q**ue tanta superbia tumeret: quā non tanta humilitas sterneret? **Q**uod nā tantū mortis ipe rium: quod nati dei non destrueret crucis supplicium? **A**mirū deus meus: si equa lāce delicta peccantis hominis: et redimētia graua libentur auctoris: nō

tantum oriens ab occidente seu inferio: separatur infernus a summo celi cardine. **J**am lucis optime creator: iam culpis ignosce meis: pro dilecti filij tui laboribus immensis. **J**am ei^o que pio pietati mea impietas. eius modestie mea peruersitas: et mansuetudinē donetur ferocitas. iam sua humilitas meam superbiā: patientia impatentia: benignitas duriciam: obedientia inobedientiam: tranquillitas inquietudinem: dulcedo amaritudinē: suauitas iram: charitas lucrificat crudelitatem.

C De inuocatione spiritus sancti.

Cap. ix.

Jam di

uini amor nuni
nis: patris oipo
tentis plisq̄z bea

tissime sancta cōmunicatio: omnipotens paradite spiritus: merentium consolator: clementissimē: iam cordis mei penetrabil^o potenti illabere uirute: et tenebrosa queq̄z laris neglecti laris bula: coruscet lumis fulgore pi^o bitato: letifica: tuiq̄z rois abū

dantia longo ariditatis marcē
tia squalore visitando secunda.
Saucia interioris hominis ar
chana: tui amoris iaculo: et tor
pentis medullas iecoris: flāmis
salutaribus penetrando succen
de: sanctiq; feruoris igne illu
strando intima mentis et corpo
ris vniuersa depasce. Pota me
torrente voluptatis tue: vt nil iā
mundanorum degustare libeat
venenate dulcedis. Iudica me
dñe: et discerne cām meā de gen
te nō sancta: doce me facere vo
luntatem tuam: q; deus me^s es
tu. Credo ergo quēcūq; in ha
bitaueris: patris ac pariter filij
domicilium condis. Beatus q
te merebitur hospitem: qm̄ per
te pater et filius apud eus faciēt
mansionem. Veni iam: veni be
nignissime dolentis aie cōsola
tor: p̄gens in opportunitatib⁹
in tribulatiōe adiutor. Veni mū
dato: scelerum: curator: vulnez.
Veni solitudo fragilium: rele
uato: labentiu: veni humiliū do
cto: superboz destructor. Veni
ni orphanoz pius pater: vidua
rum dulcis iudex. Veni spes
pauperum: refocillato: deficien
tium. Veni nauigantium fidus

naufragū portus. Veni oībz vl
uentium singulare decus: mouē
tium vnica salus. Veni sanctiss
me spirit⁹: veni et miserere mei
apta me tibi: et condescende pro
pitius mihi: vt mea tue magni
tudini exiguitas: robozq; tuo
mea imbecillitas: secunduz mul
titudinem tuarum complacat
miserationum: per Iesum chri
stum saluatorem meum: qui cum
patre in tui vnitare viuit et re
gnat in secula seculoz. amen.

Oratio serui dei de se humili
liter sentientis.

Cap. x.

Scio dñe

scio et sciteor: q;
non sum dignus
quem tu diligas

sed certe tu non es indignus
quem ego diligam. Indignus
quidem sum tibi seruire: sed tu
non es indignus seruitio crea
ture tue. Da ergo mihi domi
ne vnde tu es dignus: et ego ero
dignus vnde sum indignus.
Fac me quomodo vis a pecca
tis cessare: vt quomodo debes
possum tibi seruire. Cōcede mi
hi sic custodire et regere et finire

vitam meam: vt in pace domini
am: et in te requiescam. Presta
mibi in finem vt me excipiat so-
nus cum requie: requies cuius se-
curitate: securitas in eternitate.
Amen.

Oratio ad sanctas trinitate.

T E deum deus pa-
trem ingenitum:
te filium vnigeni-
tum: te spum san-
ctum paracletum:
sanctam et indiuiduam trinitate
toto corde: et ore cofitemur: lau-
damus atq; benedicimus: et ti-
bi gloria in secula seculorum. Amen.
Confessio omnipotentis dei et
maiestatis eiusdem. Cap. xj.

Suma tri-
tas: virtus vna et
indiscreta maie-
stas: deus noster
deus omnipotens confiteor: tibi
ego vltimus seruatorum tuorum:
et exiguum membrum ecclesie
tue. confiteor: tibi et honorifico
te: debito sacrificio laudis: pro-
scire et posse quod mihi tantillo
donare dignatus es. Et quod exte-
riora mihi munera desunt: que
possint offerri: ea que in me sunt

hora laudationis ex dono mise-
ricordie tue: ecce libes atq; ouas
offero tibi: de fide non ficta: et
conscientia pura. Eredo igitur
te toto corde: rex celi et terre do-
mine: et ore te confiteor: patrem
et filium et spum sanctus: in per-
sonis trinum: et in substantia vnu
verum deum omnipotentem:
vnus simplicis: incorporee: in-
uisibilis: et incircumscripse natu-
ture. nil in te maius aut inferius
habentem: sed per omnem mo-
dum sine deformitate perfectum:
sine quantitate magnum: sine
qualitate bonum: sine tempore
sempiternum: sine morte vitas:
sine infirmitate fortem: sine me-
dicio verum: sine situ vbiq; p-
sentem: sine loco vbiq; totum:
sine extensione omnia implente
sine contradictione vbiq; occur-
rentem: sine motu omnia tran-
scendentem: sine statu intra oia
manentem: sine indigentia om-
nia creantes: sine labore omnia
regentem: sine tui initio: omni-
bus initia dantem: sine tui mu-
tatione: omnia mutabilia facien-
tem. In magnitudine infinitus
in virtute omnipotens: in bo-
nitate summum: in sapientia in-
estimabilem:

estimabilem: in consilijs terribi-
lem: in iudicijs iustum: in cogita-
tionibus secretissimum: in ver-
bis veracem: in operibus san-
ctum: in misericordijs copiosus.
Erga delinquentes patientissi-
mum: erga penitentes pijsimum
semper idipsum eternus ac sem-
piternum: immortalis atq; incō-
mutabilem: quem nec spacia di-
latant: nec breuitas locorum an-
gustat: nec receptacula vlla co-
arctant: nec volūtas variat: nec
necessitudo corumpit: nec me-
ficia perturbant: nec leta demul-
cent. Cui nec obliuio tollit: nec
memoria reddit: nec p̄terita trā-
seunt: nec futura succedūt. Cui
nec origo initium: nec tempora
incrementum: nec causus fines
dabit: sed ante secula ⁊ ī seculis
⁊ per secula in eternus viuus: ⁊
est tibi perennis laus ⁊ eterna
gloria: summa potestas ⁊ singu-
lariis honor: perpetuum regnū
⁊ sine fine imperium per infini-
ta ⁊ indefessa ⁊ immortalia secu-
la seculorum. Amen.

Ualiter generi humano
dignatus est subuenire deus pa-
ter ⁊ de verbi incarnatione: ⁊
gratulari actione. La. xij.

Deusque

omnipotens de-
cordis mei inspe-
ctor ⁊ scrutator:

confessus sum omnipotentiam
maiestatis tue: ⁊ maiestatem om-
nipotentie me: nunc autem quali-
ter humano generi subuenire
dignatus es in fine seculorum: si-
cut corde credo ad iusticias: ita
ore coram te confiteor: ad salutē
Tu quidem deus pater solus:
nunq̄ legeris missus: d̄ filio au-
tem tuo ita scribit apostolus.

Cum autē venit plenitudo tem-
poris: misit deus filium suum.

Cum dicit misit: satis ostendit:
quia in hunc mundum missus
aduenit: cum de beata Maria
semper virgine natus: verus et
perfectus homo in carne appa-
ruit. Sed quid est quod de illo
ille euangelistarum precipuus
ait: in mundo erat ⁊ mundus p̄
ipm factus est? Illuc vero mis-
sus est per humanitatem: ubi
semper fuit: ⁊ est per diuinitatē.

Quas videlicet missionē opus
esse totius sancte trinitatis: toto
corde credo: ⁊ ore confiteor.

Quomodo autem nos amasti

pater sancte et bone: quantum nos dilexisti pie conditor: quod etiam pro proprio filio non pepercipisti: sed pro nobis impijs tradidisti illum. Subditus tibi ille fuit usque ad mortem: mortem autem crucis: tollens cyrographum peccatorum nostrorum: et affigens illud cruci: crucifixit peccatum et occidit mortem. Unus ille iter mortuos liber: potestatem habens ponendi animam suam pro nobis et iterum sumendi eam pro nobis. Igitur victor et victima. et ideo victor quia victima. Pro nobis tibi sacerdos et sacrificium et ideo sacerdos: quia sacrificium. Merito mihi spes valida in illo est: quia sanabis omnes languores meos per eum: qui sedet ad dexteram tuam: et interpellat pro nobis. Languores quippe mei domine magni sunt et multi: multi sunt et magni. Habet enim multa in me princeps mundi huius. Scio et fateor: sed rogo te libera me per sedentem ad dexteram tuam redemptorem nostrum: in quo nihil sui mali potuit inuenire. Per ipsum me iustificata qui peccatum non fecit: nec inuentus est dolus in ore eius.

Per ipsum caput nostrum in quo nulla est macula: libera me bonum eius licet exiguum et infirmum. Libera queso me a peccatis: vicijis: culpis: et negligentijis meis. Reple me tuis sanctis virtutibus: et fac me bonis pollere moribus: fac me in sanctis operibus tuis propter non mortem sanctum tuum perseverare usque in finem secundum tuam voluntatem.

De fiducia quam habere debet anima in domino Iesu atque eius passione. Cap. xiiij.

Desperare

utique potuissem propter nimia peccata mea et infinitas negligentias meas nisi verbum tuum deus caro fieret et habitaret in nobis. Sed desperare iam non audeo: quia cum inimici essemus reconciliati sumus propter mortem filij tui: quanto magis reconciliati: salvi facti sumus pro eum? Omnis namque spes et totius fiducia certitudo mihi est in precioso sanguine eius: qui effusus est propter nos et propter salutem nostram. In ipso respiro: et in ipso confisus ad te pervenire de-

fid
cia
dñ
m
to:
xp̄
cu
str
pe
tu
ex
pr
cu
di
re
vr
ad
no
di
fa
te
su
re
pe
cu
bo
ni
pe
se
tu
di

fidero: non habens meam iusticiam sed eam que est ex filio tuo dño nostro Iesu xpo. Unde de metissime et benignissime amato: hominũ deus: qui per Iesum xpm filium tuum dñm nostrum: cum perditum fuisset culpa nostra: mirabiliter liberaisti et recuperasti nos: gratias ago pietati tue: et multas tibi laudes refero: ex totis precordijs meis: qui propter tuam inenarrabilem dilectionem qua nos miseros et indignos mirabili bonitate amare dignatus es: misisti eundem unigenitum tuum de sinu tuo: ad publicum nostrum: saluare nos peccatores tuos filios perditionis. Gratias ago tibi pro sancta incarnatione et natiuitate eius: et pro gloriosa genitrice sua: de qua ipse carnem assumere dignatus est propter nos: et propter nostram salutem: ut sicut deus verus de deo: ita verus homo ex homine esset. Gratias tibi ago pro passione et cruce eius: pro morte et resurrectione eius: pro ascensione eius in celum: et sede maiestatis eius ad dexteram tuam. Ipse enim quadragesimo die post resurrectionem suam

ascendens videntibus discipulis super omnes celos sedensque ad dexteram tuam: spiritum sanctum secundum promissionem suam in filios adoptionis effudit. Gratias tibi ago pro sacratissima illa effusione preciosi sanguinis eius quo sumus redempti simul et per sacrosancto et viuifico mysterio corporis et sanguinis eius: quo quotidie in ecclesia tua pascimur et potamur: abluimur et sanctificamur: et vnus summe diuinitatis participes efficimur. Gratias tibi ago pro tua mira et inenarrabili charitate qua nos indignos sic amasti et saluasti per unicum et dilectum filium tuum. Sic enim dilexisti mundum ut unigenitum tuum dares: ut ois qui credit in eum non pereat: sed habeat vitam eternam. Hec est autem vita eterna: ut cognoscamus te verum deum: et quem misisti Iesum xpm per fidem rectam: et condigna fidei opera.

De inmensa charitate patris eterni ad genus humanum. La. xiiij.

Immensa

o pietas: o iestimabilis charitas: ut liberares seruum: filium tradidisti. Deus

Meditationes

factus est homo: ut perditus ho-
mo de potestate demonum erue-
retur. Quam benignissimus
amator: hominum filius tuus de-
us noster: cuius pijs visceribus non
satis visum est: ut se incarnaret
factus homo de virgine **M**aria:
nisi etiam subiret crucis sup-
plicium effuso sanguine propter
nos et propter nostram salutem.
Venit pius deus: venit pro pie-
tate et bonitate sua: venit quere-
re et saluum facere quod perie-
rat. Quæsiuit quem perditam:
quæsiuit et iuenit: et humeris suis
repositauit ad caulas gregis.
Pijs et vere multum pijs. **O**
charitas: o pietas. Quis audi-
uit talia? quis super tanta mise-
ricordie viscera non obstupescat
quis non miretur? quis non col-
leretur propter nimiam chari-
tatem tuam: qua nos dilexisti? mi-
sisti filium tuum in similitudine
carnis peccati: ut de peccato dan-
naret peccatum: ut nos efficere-
mur iusticia tua in ipso. Ipse enim
verus est agnus immaculatus
qui abstulit peccata mundi: qui
mortem nostram moriendo de-
struxit: et vitam resurgendo re-
parauit. Sed quid tibi retribuere

possumus deus noster pro
tantis beneficijs misericordie
tue? quas laudes quas gratia-
rum actiones? Etiam si illa bea-
torum angelorum scientia: et po-
tentia nobis foret: nihil tamen
dignum tante pietati et bonitati
tue recompenfare valeremus.
Si certe omnia membra nostra
verterentur in linguas: ad repe-
dendum tibi debitas laudes ne-
quaquam sufficeret exiguitas nos-
tra. Supereminet enim omnes
scientiam tua inestimabilis cha-
ritas: quam ostendisti nobis in
dignis bonitate et pietate tua.
Filius namque tuus deus noster:
non angelos: sed semetipsum ab-
prehendit: assimilatus nobis pro
omnia absque peccato. Humana-
namque itaque non angelicam susci-
piens naturam: et eam stola san-
cte resurrectionis et immortalita-
tis glorificans: vexit super om-
nes celos: super omnes choros
angelorum: super cherubin et se-
raphin: collocans ad dexteram
tuam. Hanc autem laudant an-
geli: adorant dominationes: et
omnes virtutes celo: et tremunt
super se hominem deum. Hec nem-
pe mihi tota est spes omnisque si

ducia. Est enim in ipso iesu xpo
domino nostro vniuscuiusq; no
strum portio: caro ⁊ sanguis.

Ubi ergo portio mea regnat:
ibi me regnare credo. Ubi car
ro mea glorificatur ibi glorio
sum me esse cognosco. Ubi san
guis meus dominatur: ibi do
minari me sentio. Quāuis pec
cato: sum: de hac cōmuniōe gra
tie nō diffido. Et si peccata mea
prohibent: substantia mea req
rit. Et si delicta mea me exclu
dunt: nature cōmuniō nō repel
lit. Non enim tam immitis est
deus vt obliuiscatur hominē: ⁊
non memnerit ipsius quez ipe
gestat: ⁊ quem mei causa susce
pit: eius: quem mei causa requi
rit. Aditis vero ⁊ valde beni
gnus est dñs deus noster: ⁊ dili
git carnem suam: membra sua ⁊
viscera sua. In ipso deo ⁊ domi
no nostro iesu xpo dulcissimo
benignissimo atq; clementissi
mo: in quo resurreximus ⁊ iam
celos ascendimus: ⁊ iam in cele
stibus consedemus. Caro nos
tra nos diligit. Habemus autē
sanguinis nostri prerogatinam
in ipso. Sumus autem membra
eius: ⁊ caro eius: ipse deniq; est

caput nostrum ex quo totū cor
pus sicut scriptum est. Os ex os
lib^o meis: ⁊ caro de carne mea.
⁊ erunt duo i carne vna. Et ne
mo vnq; carnem suam odio hz
sed fouet ⁊ diligit eam. Adyste
rium hoc magnū est: ego dico i
christo ⁊ in ecclesia ait aposto
lus.

C De duplici xpi natura qui
pro nobis miseretur ⁊ pro nos
bis interpellat. Cap. xv.

Katias

itaq; ago tibi la
bys ⁊ corde: et
omni qua valeo

virtute: infinite misericordie tue
dñe deus noster: pro omnibus
in serationibus tuis quibus mi
rabiliter nobis perditis subue
nire dignatus es: per eundem
filium tuum: saluatorem ⁊ recu
peratorem nostrum: qui mortu
us est propter peccata nostra: ⁊
resurrexit propter iustificationē
nostram: ⁊ nunc viuens sine fi
ne sedet ad dexteram tuam: ⁊ in
terpellat pro nobis: ⁊ simul te
cum miseretur: q; deus est ex te
patre: coeternus ⁊ consubstan
tialis tibi per omnia: vnde po

Meditationes

test in perpetuum nos saluare. Sed hinc id quod homo est : ex qua parte minor te est : data est ei omnis potestas in celo & in terra : vt in nomine iesu omne genu flectatur : celestium terrestrium & inferno : usque & omnis lingua confiteatur : quia dominus noster iesus christus in gloria est dei patris. Deus pater omnipotens : ipse quidem constitutus est a te iudex viuorum & mortuorum . tu vero non iudicas quencumque sed omne iudicium tuum dedisti filio tuo : in cuius pectore reconditi sunt omnes thesauri sapientie & scientie dei. Ipse autem testis & iudex est : iudex & testis : quem nulla peccatrix conscientia effugere poterit. Omnia enim nuda & aperta sunt ei. Ipse sane qui iniuste iudicatus est : iudicabit orbem terre in equitate & populos in iusticia. Benedico ergo nomen sanctum tuum in eternum : & glorifico ex toto corde meo omnipotens & misericors domine : per illa inenarrabili & mirabili coniunctione diuinitatis & humanitatis in vnitare persone : vt non alter deus : alter homo esset : sed vnus idemque deus & homo : homo & deus. Sed hinc mirabili dignatione verbum caro factum sit : neutra tamen ex duabus naturis : in aliam mutata est substantiam. Trinitatis mysterio : quarta non est addita persona. Vnita quippe est non confusa verbi dei : hominisque substantia : vt in deum quod ex nobis susceptum fuerat perueniret : & illud quod nunquam fuerat : idem quod semper fuerat permaneret. O admirabile mysterium. O inenarrabile commercium. O mira semper miranda : semperque amanda diuine propitiationis benignitas. Serui digni non fuimus : & ecclesie filij dei facti sumus : heredes quidem dei : coheredes autem christi. Sed rogo te clementissime pater deus per hanc inestimabilem pietatem : bonitatem & charitatem tuam : vt dignos nos facias multis & magnis promissionibus eiusdem filij tui domini nostri iesu christi. Adanda virtutis tue : & confirma hoc quod operatus es in nobis per fide quod cepisti : vt ad plenam tue pietatis gratiam increamur peruenire. Fac nos per spiritum sanctum intelligere : & mereri : & debito

Tempore honore venerari hoc magnum pietatis mysterium: quod manifestatum est in carne: apertum paruit angelis: predicatum est gentibus: creditum est in mundo: assumptum est in gloria.

De gratia qua non debet homo deo pro beneficio redemptionis.

Cap. xvj.

Quantum

sumus tibi debitorum domine deus noster tanto redempti precio: tanto salvati dono: et tam glorioso adiuti beneficio. O quantum a nobis miseris es timendus: amandus benedicendus: laudandus: honorandus et glorificandus: qui nos sic amasti: sic salvasti: sic sanctificasti: sic sublimasti. Tibi nempe debemus omne quod possumus omne quod vivimus: omne quod sapimus. Sed quis habet quicquam non tuum? Tu domine deus noster: a quo bona cuncta procedunt: propter te: et nomen sanctum tuum da nobis de bonis tuis: ut de bonis ac datis tuis fruamur tibi: et in veritate placeamus: atque debitas quotidie

laudes rependamus tibi pro tantis beneficiis misericordie tue.

Ad enim aliunde possumus tibi servire: neque placere nisi de tuo munere. Omne enim datum optimum: et omne donum perfectum deforsum est: descendens a patre luminum: apud quem non est transmutatio nec vicissitudinis obumbratio. Domine deus noster: deus pater: deus bone: deus omnipotens: deus ineffabilis et incircumscripse nature: deus instituto: omnium rerum: et domini nostri Iesu christi pater: qui eundem dilectum filium tuum dominum nostrum dulcissimum: misisti de sinu tuo: ad publicum proficuum nostrum: suscipere vitam nostram ut nobis donaret suam: esseque perfectus deus ex te patre: et perfectus homo ex matre: totus deus et totus homo: unus idemque christus eternus et temporalis: immortalis et mortalis: creator et creatus: fortis et infirmus: victor et victus: nutritor et nutritus: pastor et ovilis: temporaliter mortuus: et tecum vivens in eternum. suis dilectio: ibus vite municipium promittens dedit: et nobis dixit. Quodcumque petieris

Meditationes.

ris patrem in nomine meo da-
 bit vobis. Per ipsum summus
 sacerdotem et verum pontifex
 et bonum pastorem: qui se tibi
 obtulit in sacrificium: ponens
 animam suam pro grege suo: te
 rogo pro ipso qui sedet ad dexte-
 ram tuam et interpellat pro nos-
 tris redemptorem et advocatum
 nostrum: pietati et bonitati tue
 supplicio clementissime et amā-
 tissime et benignissime amato-
 rum hominum deus: des mihi cum eo
 dem filio tuo: et spiritu sancto: te
 in omnibus benedicere et glori-
 ficare: cum multa cordis contri-
 tione et lachrymarum fonte: cum
 multa reuerentia et tremore. **Q:**
 quorum vna est substantia: vnū
 est et datum. Sed quoniam cor-
 pus quod corripitur aggravat
 animam: excita queso torporem
 meū tuis stimulis: et fac me sine
 tue perseverare in preceptis et
 laudibus tuis die ac nocte. Tri-
 bue ut concaleat cor meum in-
 tra me: et in meditatione mea ex-
 ardescat ignis. Et quia ipse tu-
 vnicus natus dixit: nemo venit
 ad me nisi pater qui misit me tra-
 xerit eum: et nemo venit ad pa-
 trem nisi per me: obsecro et sup-

pliciter rogo trabe me semper
 ad ipsum: ut ipse me tandem per-
 ducat ad te illuc ubi ipse est in
 dextera tua sedens. Ubi est sem-
 piterna vita: sempiternae beatae:
 ubi est amor perfectus: et timor
 nullus: ubi est dies eternus: et
 vnus omnium spiritus: ubi sum-
 ma et certa securitas: et secura
 tranquillitas: et tranquilla iocū-
 ditas: et iocūda felicitas: et felix
 eternitas: et eterna beatitudo: et
 beata tu sine fine: visio et lauda-
 tio. Ubi tu cum illo et ille tecum
 in cōmuniōe sancti spiritus eter-
 naliter ac sempiternaliter viuīs
 et regnas deus per omnia secu-
 la seculorū. Amen.

Oratio deuotissima ad christum.
 Cap. xvij.

DES mea
 ste deus: homi-
 num tu dulcis
 amato: lux: via
 vita salus: et decus omne tuorū:
 omnia pro quorum voluisti ser-
 re salute: carnem vincula: cruce
 vulnus: mortemque sepulcrum:
 post tres inde dies deuicta mor-
 te resurgens: discipulis visus nu-
 tātia corda reformans: luce qua

ter densa celorum summa petisti
viviis in eternum nunc et per se
cula regnans. Tu es deus meus
vivus et verus: pater meus sanctus
dominus meus pius: rex
meus magnus: pastor meus bo
nus: magister meus unus: adiu
tor meus optimus: dilectus me
us pulcherrimus: pater meus
viviis: sacerdos meus in eternum
dux meus ad patriam: lux mea
vera: dulcedo mea sancta: via
mea recta: sapientia mea precla
ra: simplicitas mea pura: concors
dia mea pacifica: custodia mea
tuta: portio mea bona: salus mea
sempiterna: misericordia mea ma
gna: patientia mea robustissima
victima mea unmaculata: redem
ptio mea sancta: spes mea fir
ma: charitas mea perfecta: res
urrectio mea vera: vita mea
eterna: exultatio et visio mea be
atissima et sine fine mansura.
Te deprecor: supplico: et rogo:
ut per te ambulem: ad te perue
niam: in te requiescam: qui es
via veritas et vita: sine qua ne
mo venit ad patrem. Te enim
desidero dulcissimus et pulcher
rimum dominum. Splendo:
paterne glorie: qui sedes super

cherubin et intueris abyssos: lu
men veridicum: lumen illumina
ns: lumen indeficiens: in quem
desiderant angeli prospicere.
Ecce cor meum coram te est: dis
scute tenebras eius ut amoris
tui claritate plenius perfunda
tur. Da mihi deus meus te: red
de mihi te: en amo te: et si parvus
est: amen validius. Non possu
m metiri ut sciam quantum desit
mihi amoris tui: ad id quod sa
tis est ut currat vita mea in am
plexus tuos: nec auertatur do
nec abscondatur in abscondito
vultus tui. Hoc tamen scio: quia
male mihi est preter te domine:
non solum extra me sed in me
ipso. Omnis enim copia que de
us meus non est: egestas mihi est.
Bonum namque quod neque in me
lius: neque in deterius commutari
potest: tu solus es: qui simplici
ter solus es: cui non est aliud vi
vere et beate vivere: quia tua
beatitudo tu es. Creatura vero
tua: cui est aliud vivere: et aliud
beate vivere: omne quod vivit
et beate vivit: non debet nisi gra
tie tue attribuere. Et ideo nos
egemus tui: non tu nostri: quia
si omnino non essemus: nihil u

Meditationes

ut deesset ad bonū quod tu es.
Tibi itaq; domino deo nostro
semper adherere necesse habe
mus: ut per continuum auxiliū
tuum: sancte: et pie: et recte uiue
re valeamus. Pondere siquid
dem fragilitatis nostre deorsus
trahimur: dono autem tuo ac
cendimur et sursum ferimur: in
ardescimus: et inuis: ascendim⁹
ascensiones in corde facimus: et
cantamus canticum graduum:
igne tuo bono inardescimus et
inuis: quo iam sursum inuis: ad
pacem hierusalem: quā iocūda
tus sus in his que dicta sunt mi
hi in domum dñi ibimus. Illic
collocavit nos voluntas bona:
ut nihil velimus aliud q̄ per
manere illic in eternum. S; q̄
dum sumus in corpore peregrina
mur a te domine: non habem⁹
hic ciuitatem manentem:
sed futuram inquirimus: noster
municipatus in celis est. Jō du
ce gratia tua ingredior in cubile
cordis mei: et canto tibi amato
ria rex meus et deus meus: ge
mens inenarrabiles gemitus in
loco peregrinationis mee ubi
cantabiles mihi facte sunt iusti
ficationes tue. Et recordāo hic

rusalem: extendo in eam sensum
cordis: hierusalem patriā meā:
hierusalem matrem meam: teq;
super eam regnatozem: illustra
tozem: patrem: tutozem: patro
num: rectozem: pastozem: castas
et fortes delicias: solidum gau
dium et omnia bona ineffabilia
simul omnia: quia vnum sum
mum et verum bonum: et non
auertar donec in eius pacē ma
tris charissime ubi sunt p̄mi
tie spiritus mei: colligas totum
quod sum a dispersione et des
sinitate hac: et conformes at
q; confirmes in eternum deus
meus misericordia mea.

¶ Dic distinguit inter sapien
tiam que domus dei est: et sapiē
tiam que diuina est.

Lap. xvij.

b Ec domus

tua deus non terre
na: neq; ulla mole
corporea creata est: sed parti
ceps eternitatis tue: quia sine la
be manet in eternum: statuisti eā
in seculum seculi: preceptum po
suisti et non preteribit. Non ta
men tibi deo coeterna: quia nō
sine initio facta est: prius quippe

Omnius creata est sapientia: nō
itaq; illa sapiētia patri deo pla
ne coeterna et coequalis: p̄ quā
creata sunt omnia et in quo p̄n
cipio factum est celum et terra:
sed p̄fecto sapientia spiriua
lis nostra: scilicet que contem
platione luminis lumen dicitur:
et ipsa quāuis creata sapientia.
Sed quantum distat inter lumē
illuminans et lumen quod illu
minatur: tantum differt inter te
summā sapiētiā que est creās
et istam que creata est. Et sicut i
ter iusticiam iustificātem: que
tu deus noster es: et iusticiam q̄
iustificatiōe nostra facta est. **Mā**
et nos sumus dicti iusticia dei
patris in te filio eius dño nō
stro: testante apostolo et dicēte.
Quia prior: oīum creata ē que
dam sapientia: mens rōnalis et
īlectualis: castē. s. ciuitatis tue
matris nostre que sursum est et
libera est et eterna in celis. **Qui**
bus celis? **Nisi** qui te laudāt ce
li celoz;: quia hoc est celum ce
li dño. Et si non inuenimus tem
pus ante illam que creaturam
temporis antecedit: quia prior
omnium creata est: ante illā ta
men es tu deus eternus creator
omnium: a quo est ipsius crea
ture eternitas: a quo facta sum.
psit exordium: quāuis non tem
poris: quia nondum erat tem
pus: ipsi^s tamē conditiōis sue
vnde ita est abs te domino deo
nostro: vt aliud sit plane q̄ tu:
ly nec ante illam nec in illa inue
niamus tempus. Est enim idō
nea faciem tuam semper vide
re: nec vsquam deflectitur ab ea
quo fit vt nulla mutatione va
rietur. Inest tamen ipsi mutabi
litas: qua tenebresceret et frige
sceret: nisi amore grandi cohe
rens tibi tanq̄ super meridiē
luceret et serueret ex te. **Beniq;**
tas casto amore coheret tibi deo
vero et vere eterno: vt quāuis
tibi non sit coeterna: per nulli^o
tamen temporis varietates et vi
cissitudines: a te resoluatur et de
fluat: sed in tui solius verissima
contēplatione requiescat. **Quo**
niam tu deus diligenti te quan
tum precipis: ostendis te: et sus
ficit ei. Unde non declinat a te
nec a se: sed semper in eodem
statu manet: te indefinenter vi
dendo: te indeficienter amen
do: verum lumen et castum
amorem. **O** beata ista et subli

Meditationes

mis creatura creaturarum: maxime beata inherendo semper beatitudini tue. felix et nimium felix te sempiterno inhabitatore atque illustratore suo. Nec inuenio quid licentius appellandum existimemus celum celi domino: quam domum tuam cōtemplantem delectationem tuam sine defectu: et absque affectu egrediendi in aliud: mentem puram concordissime unam: stabilitimē tum pacis beatorum spirituum: in celestibus sunt ista celestia. Unde intelligat anima cuius peregrinatio longinqua facta est si iam sit tibi: si iam facte sunt ei lacryme sue panes sui: si iam perat unam: et hanc requirat: ut inhabitet in domo tua per omnes dies vite sue. Et que vita eius nisi tua? Et qui dies sui: nisi eternitas tua? Sicut animi tui qui non deficient. Hic ergo intelligat anima que potest: quam longe super omnia tempora: sis eternus: quando domus tua que peregrinata non est: quamvis tibi non sit coeterna indefinenter tamen et indefinenter coherendo tibi nullam temporis patitur varietatem: teque semper perseverantissima casti-

tate hauriens: mutabilitatem suam nusquam: et nunquam exierit: ex te sibi presente ad quem toto affectu se tenens: non habens futurum quod expectet: nec in preteritum transiens quod meminerit: per nullas vices variatur: et in nulla tempora extenditur.

Hic orat homo ut ipsa quoque domus dei orat pro eo.

Cap. xix.

DOMUS

dei luminosa et speciosa: dilexi decorem tuum.

et locum habitationis glorie domini dei mei: possessoris et fabricatoris tui: tibi suspiret peregrinatio mea nocte ac die: tibi ibi erit co: meum: tibi intendat mens mea. Ad societatem beatitudinis tue peruenire desiderat anima mea. Dico ei qui fecit te ut possideat me in te: quia ipse fecit me et te. immo tu dic: tu rogatum ut dignum me faciat participatione glorie tue. Sanctam enim societatem tuam: et mirabilem pacem: et tunc tuam non per meritum requiro: sed per sanguinem eius quo redemptus sum adipi-

sci non despero: tantum adiu-
uent me merita tua: subueniant
prauitati mee sancte et purissis
me orationes tue: que ineffica-
ces apud deum nullatenus esse
possunt. Erraui: fateor: sicut ovis
perdita: et incolatus meus pro-
longatus est: atque procul proie-
ctus sum a facie domini dei mei
in hanc exilij cecitatem. Ubi ex-
pulsus a paradisi gaudijs: de-
plo-ro quotidie mecum super mi-
serias captiuitatis mee: lugubre
carmen ingentesque lamentatio-
nes: cum recordo: tui mater hie-
rusalem: dum stant pedes mei in
atrijs tuis: sancta et decora syon
nec dum interiora tua conspice-
re in propatulo valens: sed in hu-
meris pastoris mei: structoris
tui: spero me reportari tibi: ut
tripudiem tecum illo inenarra-
bili gaudio: quo letantur illi qui
tecum sunt coram ipso deo et sal-
uatore nostro: qui dissoluit ini-
micitias in carne sua: et pacifica-
uit omnia que in celis sunt et que
in terra sanguine suo. Ipse enim
est pax nostra: qui fecit utraq-
ue vnus. Qui duos ex aduerso ve-
nientes parietes coniungens in
se beatitudinis tue permanen-

tem felicitatem: pari modo et ea-
dem mensura se nobis daturus
promisit dicens. Erunt equales
angelis dei in celis. Hierusa-
lem domus dei eterna: post xpi
dilectionem tu esto leticia et co-
solatio mea: dulcis memoria tui
beati nominis: sit reuolutio me-
roris tediorumque meorum.

Quantis amaritudinibus vi-
ta ista sit respersa. Cap. xx.

Tedet enim
me domine valde
de vite huius: et
istius erumose

peregrinationis. Vita hec: vita
misera: vita caduca: vita incer-
ta: vita laboriosa: vita immunda:
vita domina malorum: regina su-
perborum: plena miserijs et er-
roribus: que non est vita dicen-
da: sed mors: in qua momentis
singulis morimur: per varios
mutabilitatis defectus: diuersis
generibus mortium. Nunquid
ergo hoc quod viuimus in hoc mun-
do dicere possumus vitam: quam
humores tumidant: dolores ex-
tennant: et ardores exsiccat: aere
morbidant: esce inflant: ieiunia
macerant: ioci dissolunt: tristi-

Meditationes

ie consumunt: sollicitudo coarctat: securitas hebetat: diuitie inflant et iactant: paupertas deiecit inuentus extollit: senectus incuruat: infirmitas frangit: meror deprimunt. Et his malis omnibus mors furibunda succedit: simulque cunctis gaudijs istius miserę vite ita fines imponit: vt cum esse desierit: non fuisse putet. **D**olor ista vitalis: et vita mortalis: licet his alijsque sit resperfa amaritudinibus: prohi dolor: quod plurimos suis capit illecebris: et quod multos suis falsis promissionibus decipit. Et cum ita per se sit falsa et amara: vt etiam suos cecos amatores latere non valeat: tamen infinitam stultorum multitudinem: aureo calice quem in manu habet: potat: et pro suis inebriat. Felices illi qui ipsi rari: qui familiaritate non eius recusant: perfunctoria gaudia spernunt: societates abijciunt: ne cum pereunte deceptrice et ipsi perire cogantur.

De felicitate vite quam preparauit deus diligentibus se.

Cap. xxj.

Tu vita ^{quas} _{preparauit}

parauit deus his qui

diligunt eum: vita vitalis: vita beata: vita securas: vita tranquilla: vita pulchra: vita munda: vita casta: vita sancta: vita ignara mortis: nescia tristitie: vita sine labe: sine dolore: sine anxietate sine corruptione: sine perturbatione: sine varietate et mutatione: vita totius elegantie et dignitatis plenissima: vbi non est aduersarius impugnans: vbi nulla peccati illecebra: vbi est amor perfectus: et timor nullus: vbi dies eterni: et vnus omnium spiritus: vbi deus facie ad faciem cernitur. et hoc vite cibo mens sine defectu satiatur. Libet me tue intendere claritati: delectant me bona tua audio corde: quanto plus valeo tecum confiderare: tanto amore tuo languedo: tuo vehementi desiderio: tuaque dulci memoria admodum delector. Libet itaque libet in te oculos cordis attollere: statum mentis erigere: affectum animi conformare. Libet sane de te loqui de te audire: de te scribere: de te conferre: de tua beatitudine et gloria quotidie legere: et lecta sepius sub corde reuolueri: vt vel sic possim ab huius mortis

his periturisq; vite ardorib⁹: pe-
riculis z sudoribus: sub tue vi-
talis aure: dulci refrigerio tran-
sire: z transiens in sinu tuo ses-
sum caput: dormiturus: vel pau-
lulum reclinare. Huius rei gra-
tia scripturarum sanctarū ame-
na prata ingredior: viridissimas
sententiarum herbas exarādo
carpo: legendo comedo: frequē-
tando rumino: atq; congregan-
do tandem in alta memorie se-
de repono: vt tali modo tua dul-
cedine degustata: minus istius
miserrime vite amaritudines
sentiam. **S** tu vita felicissima: o
regnum verē beatū carens mor-
te: uacans sine: cui nulla tempo-
ra succedunt eum: ubi continu-
us sine nocte dies nescit habere
tempus: ubi victor miles illis
hymnidicis angelorum sociat⁹
choris: cantat deo sine cessatio-
ne canticum de canticis syon:
Mobile perpetua caput ample-
ctente corona. Utinā concessa
mibi peccatorum venia: moxq;
hac carnis sarcina deposita: in
tua gaudia veram requiem ha-
biturus intrarem: z tue ciuita-
tis preclara atq; speciosa menia
coronam vite de manu dñi ac-

cepturus ingredere: vt illis san-
cissimis choris interessem: vt
cum beatissimis spiribus glo-
rie conditoris assuterem: vt pre-
sentem dñisti vultum cernerem:
vt illud summū z ineffabile z in-
circumscripsum lumen semper
aspicerē: sicq; nullo metu mor-
tis affici: sed de incorruptionis
perpetue munere letari potuis-
sem sine fine.

U De felicitate aie sancte hic
excunus.

Cap. xxiij.

Elic ani-

ma que terreno
resoluto corpo-
re: libera celum
perit: secura est

z tranquilla: non timet hostem
neq; mortem. Habet enim sem-
per presentem: cernitq; indefi-
nenter pulcherrimum dominū
cui seruiuit: quem dilexit: z ad
quem tandem leta z gloriosa
peruenit. Hanc vero tante bea-
titudinis gloriam nulla dies mi-
nuet: nullus improbus poterit
auferre. Viderunt eam filie
syon: et beatissimam predica-
uerunt: et regine et concubine

Meditationes

laudauerunt eam dicentes. **Q**ue est ista que ascendit de deserto delictis affluens innixa super dilectum suum? **Q**ue est ista que progreditur sicut aurore consurgens: pulchra ut luna: electa ut sol: terribilis ut castrorum acies: odorata nata? **Q**uam leta erit: festinat: currit: cum dilectum suum sibi dicentem attonitis auribus audit. **S**urge propera amica mea: speciosa mea: et veni: iam enim hyems transijt: imber abiit et recessit: flores apparuerunt in terra nostra: tempus putationis aduenit: vox turturis audita est in terra nostra: ficus protulit grossos suos: florentes vinee dederunt odorem suum. **S**urge propera amica mea: formosa mea: columba mea in foraminibus petre: in cavernis macerie: ostende mihi faciem tuam: sonet vox tua in auribus meis. **V**ox enim tua dulcis: et facies tua decora. **V**eni electa mea: speciosa mea: columba mea: immaculata mea: sponsa mea: veni et ponam in te thronum meum: quia concupisui speciem tuam. **V**eni ut leteris in conspectu meo cum angelis meis: quorum societas tibi a

me repromissa est. **V**eni post multa pericula et labores: et intra in gaudium domini tui: quod nemo tollet a te.

Oratio ad sanctos ut nobis succurrant in periculis.

Cap.

xxij.

Hilices sancti dei omnes: qui iam transistis huius mortalitatis periculis: et peruenire meruistis ad portum perpetue quietis: securitatis: et pacis: securi et tranquilli: semperque festini atque gaudentes estis. **O**bscuro vos per patrie charitatem: qui securi estis de vobis: solliciti estote de nobis: securi estis de vestra inaccessibili gloria: solliciti estote de nostra multiplici miseria. **P**er ipsum vos rogo: qui vos elegit qui vos tales fecit: de cuius pulchritudine iam satiamini: de cuius immortalitate immortales facti estis: de cuius beatissima visione semper gaudetis: estote iugiter memores nostri: subuenite nobis miseris: qui adhuc in saeculo huius vite circumstantibus agitamus procellis. **E**os porro pulcher rime

pulcherrime : quē in magnam
surrexistis altitudinē : adiuua
te nos vile pauimentum longe
inferius iacentes. Date manus
et erigite iacentes super pedes
ut conualescentes de infirmita
te : fortes efficiamur in bello .

Intercēdite et orate constanter :
atq; indefinenter pro nobis mi
seris multūq; negligentib; pec
catoribus : ut per vestras ora
tiones : vestro sancto consortio
contungamur : q; aliter salui eē
non possumus . Sumus nāq;
valde fragiles : et nullius virtu
tis homūciones : animalia : ven
tris : et carnis : mancipia : in qui
bus vix aliquod virtutis vesti
gium apparet . Et tamen sub
xpi confessione positi : ligno cru
cis serimur : nauigātes per hoc
mare magnum et spaciosū : vbi
sunt repalia quorū non est nu
merus : vbi sunt animalia pusil
la cum magnis : vbi est draco se
uissim; semper paratus ad de
uorandum . Vbi sunt loca peris
culosa : scilla et carybdis : et alia
innumerabilia : in quibus nauis
fragantur incauti et in fide du
bii . Orate dñm : orate pijsimi :
orate omnia agmina sanctorū :

et vniuersi cetus bēatorum : ut
vestris precibus meritisq; ad
iuti : salua naue et integris merci
bus : peruenire mereamur ad
portum perpetuē salutis : et qes
tus et continue pacis : et nūq; fi
niende securitatis .

¶ **A**nime desiderium ad ciui
tatem supernam hierusalem .

Capitulus . xxiij .

Ater hic

rufales civitas sā
cta dei : chariss
ma sponsa xpi : te
amat cor meum : pulchritudinē
tuam nimium desiderat mens
mea . Q; decora : q; gloriosa :
q; generosa tu es . Nota pul
chra es et macula non est in te .
Exulta et letare so : mosa filia
principis : q; concupivit rex spe
ciem tuam : et amavit decore; tu
um : speciosus forma pre filijs
hominum . Sed qualis est dile
ctus tuus ex dilecto o pulcher
rima : Dilectus meus cādidus
et rubicundus : electus ex milib;
bus . Sicut malus inter ligna sui
narum : sic dilectus meus inter
filios . Sub vmbra illius quem
desideravi : ecce leta sedeo : et

fructus ei⁹ dulcis gutturi meo. Dilectus meus multo manus suam per foramen: et venter me⁹ intremuit ad tactum eius. In lectulo meo per noctem quiesui quem diligit anima mea: quiesui et inueni: teneo nec dimittam illum: donec introducat me in domum suam et in cubiculum suum gloriose genitrix mea. Ibi enim dabis mihi verba tua abundantius et perfectius: et facies me facietate mirifica: ita ut nec esuriam nec sitiam in eternum. Felix anima mea: semper felix in secula: si inueniri meruero gloriam tuam: beatitudinem tuam: pulchritudinem tuam. portas et muros tuos: et plateas tuas: et mansiones tuas multas: nobilissimos ciues tuos et fortissimum regem tuum in deo: et suum. Aburi namque tui ex lapidibus preciosis: porte tue ex margaritis optimis: platee tue ex auro purissimo: in quibus iocundum alleluia sine intermissione concinitur: mansiones tue multe: quadris lapidibus fundate: saphyris constructe: laterculis cooperte aureis: in quibus nullus ingreditur nisi mundus nullus habitat inquinatus. Speciosa facta es et suavis: in delictis tuis mater Hierusalem. Inhabit in te tale quale hic patimur: qualia in hac misera vita cernimus. Non sunt in te tenebre aut nox: aut quolibet diuersitas temporum. Non lucet in te lux stellarum aut splendor lune: vel iubar stellarum. sed deus de deo: lux de luce. sol iustitie semper illuminat te. Agnus candidus et immaculatus: lucidus et pulcherrimus est lumen tuum. Sol tuus et claritas tua et omne bonum tuum. huius pulcherrimi regis indeficiens contemplatio. Ipse rex regum in medio tui: et pueri eius in circuitu eius. Ibi hymnidici angelorum chorii: ibi societas supernorum ciuium. Ibi dulcis solentitas omnium ab hac tristis pergrinatione: ad tua gaudia redeuntium. Ibi prophetarum prouidus chorus: ibi duodenus apostolorum numerus: ibi innumerablem martyrum victor exercitus: ibi sanctorum confessorum saceruentus: ibi veri et perfecti monachi: ibi sancte mulieres que voluptates seculi et sexus infirmitates vicerunt: ibi pueri et puellae qui annos suos sanctis mo

ribus transcenderunt: ibi sunt
oues et agni: qui iam huius vo-
luptatis laqueos euaserunt: ex-
ultant omnes in proprijs man-
sionibus. dispar est gloria singu-
lorum: sed communis est letitia
omnium. Plena et perfecta ibi
regnat charitas: quia deus est
omnia in omnibus quem sine fi-
ne vident: et semper videndo i-
eius amore ardent: amant et lau-
dant: laudant et amant: omne os
eorum laus dei sine defe-
ctione: sine labore. Felix ego et
vere in perpetuum felix. si post
resolutionem huius corpusculi:
audire meruero illa cantica ce-
lestis melodie: que cantatur ad
laudem regis eterni: ab illis su-
perne patrie ciuibus: beatorumque
spirituum agminibus. Fortuna-
tus ego: nimumque beatus: si et
ego ipe meruero cantare ea: et
assistere regi meo: deo meo: et
duci meo: et cernere eum in glo-
ria sua. sicut ipse polliceri di-
gnatus est: dicens. Pater vos
lo: ut quos dedisti mihi sint me-
cum: ut videant claritatem me-
am quam habui apud te ante
constitutionem mundi. Et alibi.
Qui ministrat: me sequatur: et

vbi sum ego illic et mi nister me-
us erit. Et iterum. Qui diligit
me diliget a patre meo: et ego
diligam eum et manifestabo ei
meipsum.

Chymnus de glia paradisi
Capitulum. xxv.

Aperen-

nis vite fontem
meo fitiuit arida.

Claustra carnis si-

sto frangi: clausa querit aia
Gliscit: ambit: eluctat exul irui
patria.

Sum pressuris ac erumnis se-
gemit obnoxiam.

Quam amisit cum deliquit co-
templatur gloriam.

Presens malum auget boni g-
diti memoriam.

Nam quis promat summe pa-
cis quanta sit letitia.

Ubi viuus margaritis surgunt
edificia?

Auro celsa micant tecta: radias
tridinia?

Solis gemis preciosis hec stru-
ctura necitur.

Auro mundo tanquam vitro: vi-
dis via sternitur.

Adest lumen: deest si mus aues

Ad meditationes

- nulla cernitur.
Hiems horrens: estias torres: illic nūq̄ seuiunt.
Flos perpetuus rosarum: ver agit perppetuum.
Ludent lilia: rubescit crocus: sudat balsamum.
Sirent prata: vernant sata: riu ui mellis influunt.
Pigmentorum spirat odor: liquo: ⁊ aromatum.
Pendent poma floridorū: nō lapsura nemozum.
Nō alternat luna vices sol vel curius syderum.
Agnus est felicitis vrbis lumen coinciduum.
Hox ⁊ tempus desunt eis dies fert continuum.
Nam ⁊ sancti quiq̄ vclut sol pcedarus rutilant.
Post triumphum coronati tuo coniuubilant.
Et prostrati pugnas hostis ias securi numerant.
Omni labe defecati: carnis bel la nesciunt.
Caro facta spiritalis ⁊ mens vnum sentiunt.
Pace multa perfruentes scanda non perferunt.
Abutabilibus exuti repetunt originem.
Et presentem veritatis contē planatur speciem.
Hinc vtilem viui fontis hauriunt dulcedinem.
Inde statum semper idem exentes cupiunt.
Clari vinidi iocundi nullis pe tant casibus.
Absunt morbi semper sanis se nectus iuuenibus.
Hinc perenne tenent esse: nāz transire transijt.
Inde virent vigent florent: cor ruptela corruit.
Immortalitatis vigor mortis ius abso: buit.
Qui scientes cuncta sciunt: qd nescire nequeunt?
Nam ⁊ pectoris archana pe netrant alterutrum.
Enim volunt: vnum nolunt: vntas est mentium.
Licet cuiq̄ sit diuersum p labore meritum.
Charitas hec suum facit qd vū amat alterum.
Proprium sic singulorum: cō mune sit omnium.
Ubi corpus illic iure congregantur aquile.
Quo cum angelis ⁊ sancte ⁊

creentur anime.

Uno pane viuunt ciues vtriusque
usque patrie.

Auidi et semper pleni: quod habent
desiderant.

Non satietas fastidit: neque fa-
mes cruciat.

Inbiantes semper edunt: et eden-
tes inbiant.

Mouas semper armonias vox
meloda concepat.

Et in iubilum prolata mulcens
aures organa.

Digna per que sunt victores
regi dant preconia.

Felix celi que presentium reges
cernit anima.

Et sede spectet alta orbis volui
machina.

Solem lunam et globosa cum
planetis sydera.

Christe palma bellatorum hoc
in municipium.

Introduc me solum militare
cingulum.

Fac consortem donatui beato
rum ciuium.

Probes vires in exhausto la-
boranti prelio.

Et quietem post precinctus de-
beas emerito.

Et merear potiri sine fine

premio. Amen.

Claus continua quam facit
anima ex contemplatione sup-
ne diuinitatis. Cap. xxvj.

Benedic

anima mea dno:
et omnia que in-
tra me sunt nomi-

ni sancto eius. Benedic anima
mea domio et noli obliuisci om-
nes retributiones eius. Bene-
dicite domino omnia opera ei-
us in omni loco dominationis ei-
us. Benedic anima mea domino.
Laudemus deum quem laudat
angeli: adorant dominationes:
tremunt potestates. cui cheru-
bin et seraphin incessabili voce
proclamant. Sanctus: sanctus:
sanctus. Iungamus voces nos-
tras vocibus angelorum san-
ctorum: et communem dominum
laudemus pro modulo nostro.
Illi enim laudant dominum pu-
rissime et incessanter: qui sem-
per inherent contemplationi di-
uine: non per speculum et in es-
mignate: sed facie ad facies. Sed
quis dicere vel cogitare suffici-
at qualis sit in conspectu domi-
ni dei omnipotentis, illa beato

Meditationes

rum spirituum: celestiumque virtutum innumerabilis multitudi-
do? Que sit in eis sine fine festi-
uitas visionis dei? Que letitia sine defectu? Qui amoris ardo: non crucians sed delectans?
Quod sit in eis desiderium visionis dei cum satietate: et satietas cum desiderio. in quibus nec desiderium penam generat nec satietas fastidium parit?
Quomodo inherendo summe beatitudini sunt beati? Quomodo coniuncti vero lumini facti sunt lux?
Quomodo semper aspicientes incommutabilem trinitatem: mutati sunt incommutabilitatem? Sed quando illarum angelice dignitatis celsitudines comprehendere poterimus? quando nec ipsius anime nostre naturam investigare valeamus?
Qualis est ista que carnem viuificare potest: se autem in sanctis cogitationibus ut uolet constringere non potest?
Qualis est ista tam fortis: tam infirma: tam parua: tam magna: que rimatur secreta dei et celestia contemplatur: atque humanis commodis multarum artium peritiam perspicaci ingenio

adinuenisse probatur? Qualis ergo est ista que tam multa de ceteris nouit: et se qualiter facta sit profusus ignorat? Licet enim nonnulla ambigua a quibusdam super eius origine proficerantur: inuenimus tamen eas esse quendam intellectuales spirituum: per creatoris potentiam factum: immortaliter iuxta modum suum uiuentem: mortale corpus quod sustinet uiuificantem: mutabilitati subiectus: obliuioni deditum. que timor sepe afficit: letitia extollit. O res mira omni-que stupore dignissima.
De deo quidem creatore omnium qui est incomprehensibilis et ineffabilis: excelsa et mirabilia nimis omni remota ambiguitate legimus: loquimur: et scribimus.
De angelis autem et animabus quicquid dicimus: non tam euidenter approbare possumus. Sed transeat ab his animus: et transcedat: omne quod creatum est: currat et ascendat et uolitet et pertranseat. et in eum qui creauit omnia quantum potest oculos fidei dirigat. Facias ergo gradus ascensionis in corde meo: et per ipsos ascendam

animam meam: et per ipsam mentem meam ascendam ad domum meum: qui capiti meo desuper manet. Quicquid visibiliter cernitur: quicquid spiritaliter umagis natur: forti manu ab intuitu cordis et mentis procul remoueat. Solus intellectus purus et simplex incedens: rapido volatu ad ipsum perueniat conditorum angelorum: et aiarum: et omnium rerum. Absens illa beata que ima deservit: summa petit: que ponit in arduis: sedem habitationis sue: et de summis rupibus contempletur solem iustitie aquilinis obtutibus. Nichil. n. tam pulchrum atque iocundum: quam ipsum solus mentis intuitu et cordis auditate contemplari deum: et miro modo invisibiliter cernere invisibilem: sicque aliam non istam gustare dulcedinem: et inspicere aliam: non istam lucem. Lux. n. ista que loco clauditur: tunc finitur: noctium interruptio variatur: et quam eodem cum vermibus et pecoribus habemus: in comparatione illius summe lucis non est lux dicenda sed nox.

Quid quodammodo deus cernere et tenere et qualiter sit de deo

tentiendum.

Cap. xxvij.

Quoniam

aut illa summa et incommutabilis essentia: lux vera: lux

ideficiens: lux angelorum a nemine aspici valeat in hac vita: quod premium sanctis rebus in celesti gloria illud tamen credere et intelligere et senti et ardenter ibiari: quodammodo illum cernere est atque tenere. Sonet itaque vox super angelos et homo interita mente contemplet deum: verbis quibus potest: suas illi dicat laudes. Iustum namque est ut creatura suam laudet creatorem. Ipse. n. ad laudandum se nos creavit: quod nostris non indiget laudibus. Est autem virtus incomprehensibilis nullius indigens: sibi sufficiens magnus dominus deus noster: et magna virtus eius et sapientie eius non est numerus: magnus dominus deus noster et laudabilis valde. Hunc itaque mens diligat: lingua canat: manus scribat: atque in his sanctis studiis fidelis animus se totus exerceat. Huius videlicet celestis theoretice: suavissimis vapibus vir desiderio: et celestium contemplator: assidue reficiatur. ut hoc celesti

Meditationes

pabulosa saginatus clamet clamore magno: clamet totis mendullis cordis: clamet in iudicio et ardentissimo mentis desiderio dicat.

Conatio explicans plurimas deitatis proprietates.

Capitulum. xxviii.

Quoniam

optime: omnipotens
tissime: misericordiosissime: iu-

stissime: secretissime: presentissime: pulcherrime: et fortissime: stabilis et incomprehensibilis: inuisibilis: omnia videns: immutabilis: omnia mutans: immortalis: illocalis: interminus: incircumscriptus: nusquam finitus: inestimabilis: ineffabilis: inscrutabilis: immotus: omnia mouens: inuestigabilis: indicibilis: metuendus atque terribilis: honorandus atque timendus: venerandus atque reuerendus. **N**amque nouus: nunquam uetus: innouans omnia: et in uerustatem perducens suppositos et nesciunt. **S**emperque agens: semper quietus: colligens et non e-

omnia creans: **P**rotegens: numerans: et proficiens. **Q**uerens cum nihil desit tibi. **A**mas nec estuas: zelans et securus es. **I**denitet te: et non doles. **I**rasceris et tranquillus es. **O**pera mutas: sed non consilium. **R**ecipis quod inuenis: et nunquam amisti.

Namque inops: et gaudes lucris nunquam auarus et uisuras exigis: **S**upererogatur tibi ut debeas et quis habet quicquam non tuum? **R**eddis debita: nulli debens: donas debita nihil perdens.

Qui solus uiuificas omnia: qui creasti omnia: quod ubique es et ubique totus: qui sentiri potes: uideri non potes: qui nusquam dees: et tamen ab iniquorum cogitationibus longe es. **Q**ui nec ibi dees ubi longe es: quod ubi non es per gratias: ades per uindictam.

Qui omnia tangis: nec tamen omnia tangis equaliter. **Q**uedam enim tangis ut sint: non tamen ut uiuant: sentiant: et discernant: quedam uero tangis ut sint et uiuant: non tamen ut sentiant et discernant. **Q**uedam uero tangis ut sint uiuant: et sentiant: non tamen ut discernant. **Q**uedam uero tangis ut sint uiuant sen-

tiant et discernant. Et cum tibi
metipso nunquam dissimilis sis: dis-
similiter tamen tangis dissimi-
lia: qui ubique semper presens es:
et inueniri vix potes. Quae stan-
tem sequimur et apprehendere
non valeamus. Qui tenes omnia
imple omnia: circumplecteris
omnia: super excedis omnia: sus-
tines omnia. Neque ex alia parte
sustines: atque ex alia parte supra-
ris: neque ex alia parte imple: et
ex alia circumplecteris: sed circū-
plectendo imple: et implendo
circūplecteris: sustinendo super
excedis: et super excedendo susti-
nes. Qui doces corda fidelium
sine strepitu verborum. Qui at-
tendis a fine usque ad finem for-
titer: et disponis omnia suaviter.
Qui locus non distenderis: nec
temporibus variaris. Neque ha-
bes accessus et recessus: sed ha-
bitas lucem inaccessibilem: quam
nullus hominum videre potest.
In te manens quietus: ubique
circūis totum: ubique prorsus to-
tus. Non enim scindi vel diui-
di poteris: quia vere vnus es:
nec in partes efficeris: quia to-
tus totum tenes: totum imple:
totum illustras et possides. Hu-

ius videlicet mysterij immen-
sam profunditatem mens huma-
na concipere non potest: nec ora
totam linguam enarrare: neque dis-
fusi sermones nec bibliothecarum
volumina queunt explicare. Si
totum mundum libri repleant:
tua scientia inenarrabilis expli-
cari non potest: quoniam vere
indicibilis es: nullo modo scribi
potes neque concludi: quia es fons
lucis diuine: et sol claritatis eter-
ne. Magnus enim es sine qua-
ntitate: et ideo immensus. Bonus
es sine qualitate: et ideo vere et
summe bonus: et nemo bonus
nisi tu solus: cuius voluntas est
opus: cuius velle posse est. Qui
omnia de nihilo creasti: que so-
la voluntate tua fecisti. Qui om-
nem creaturam tuam absque indi-
gentia aliqua possides: et sine la-
bore gubernas: et absque tedio re-
gis. Et nihil est quod perturbet
ordinem imperij tui vel in sum-
mis vel in imis. Qui in omni-
bus locis sine loco haberes: et
omnia contines sine ambitu: et
ubique es presens sine situ et mo-
tu. Qui nec mali auctores: quod-
cumque facere non potes: qui nihil
non potes: neque vnquam te aliqd

Meditationes

fecisse penituit: nec ullius cōmō
tionis animi tui tempestate tur-
baris: nec totius terre pericula
damnum tuum est. Nulla flagi-
tia vel scelera probas aut impe-
ras. Nunquā mentiris on. i. exi-
stens: q̄ eterna v̄itas es. Cuius
v̄nitus bonitate facti sumus: et
iusticia penas luimus: et clemen-
tia liberamur. Nā nihil celeste:
nihil igneum: nihil terrenū: ni-
hilq̄ qd̄ corporis sensus attingat
pro te colendum est: qui ve-
re es quod es: et non mutaris.
Cui maxie puenit illud qd̄ gre-
ci dicunt on: latini existēs est: qd̄
semp̄ idem ipse es et anni tui nō
deficient. Idē et alia multa do-
cuit me sancta mater ecclia: cu-
ius factus sum membrum p̄ gra-
tiam tuā. Docuit me sane te so-
lum et v̄num et verū deū: nō esse
corporeū et passibilem. Nihilq̄
de substantia tua: vel natura vl-
lo modo esse violabile aut com-
mutabile: aut compositum vel
factum. Et ideo certum est cor-
poris oculis te non posse sen-
tiri: sed nec ab v̄llo mortalium ī
propria essentia aliquando po-
tuisse videri. Hinc etenim patē-
ter datur intelligi q̄ vnde ange-

li te intuent: inde et nos post hāc
vitam te videbimus. Sed nec
ipsi p̄fecto te videre possunt si-
cuti es. nulli deniq̄ alij tota nisi
tibi soli: nota est omnipotens trī-
nitas.

De v̄nitate personarū et plu-
ralitate in deo. Cap. xxix.

Vero

v̄nitas es divini-
tatis: personarū
pluralitate multi-

plex: numerabiliter es innume-
rabilis: ac recirco mensurabili-
ter immensurabilis. et pondera-
biliter imponderabilis. Nō enī
summe bonitatis: que tu ip̄e es
profitemur origine: ex qua oīa:
per quā omnia: in qua oīa: sed
eius participatione dicim⁹ oīa
bona. Nam tua divina essentia
semp̄ caruit ac caret materia: et
non careat forma: forma. s. infor-
mata: forma formarū: forma for-
mosissima: quā dum imprimis
quasi sigillū rebus singulis: eas
sine tui augmenti aut tui detri-
menti mutabilitate proculdubio
a te facis differre. Quicqd̄ au-
tem in natura creaturarū ē crea-
tura tua est. O v̄na trinitas: et

trina vnitas deus: cuius omni-
potentia oia possidet ⁊ regit et
implet que creauit. Nec ideo te
implere omnia dicim⁹ vt te p̄ti-
neant: sed vt ipsa potius a te p̄ti-
neantur: nec particulatim impleas
omnia: nec vllatenus ita putan-
dum est vt vnaqueq; creatura
pro magnitudine portionis sue
capiat te. i. maxima maius ⁊ mi-
nima min⁹: dum sis potius ipse
in oibus siue oia in te. Cui⁹ ois
potentia cōcludit vniuersa: nec
euidendi potentiam tuam: quis
aditum inuenire poterit. Qui
enim te nō habet placatum: ne-
quaq; euadet iratum: sicut scri-
ptum est. Neq; ab oriente neq;
ab occidēte neq; a desertis mō-
tibus qm̄ deus iudex est. Et ali-
bi. Quo ibo a spiritu tuo ⁊ quo
a facie tua fugiam? Immēsitās
diuine magnitudinis tue ista est
vt intelligamus te intra oia: sed
non inclusum: extra oia sed non
exclusus. Et ideo interior es: vt
oia cōtineas: ⁊ ideo exterior es
vt incircūscripte magnitudinis
tue immensitate omnia condu-
das. Per id ergo qđ exterior
es: ostenderis esse creator: p̄ id
vero quod interior es governa-

tor: omnimō demonstraris: ac
ne oia que creata sunt: sine te es-
sent: interior es: exterior: Nō vt
oia includantur a te: non locali
magnitudine: sed potentiali pre-
sentia: qui vbiq; presens es: et
oia tibi presentia: quāuis quidā
intelligant: quidam vero nō in-
telligant. Inseparabilis ergo
nature tue vnitas: separabiles
non potest habere personas: qđ
sicut es trinitas in vnitāte: ⁊ vni-
tas in trinitate: sic separationem
nō potes habere psonarū. Mō-
minantur qđem ille p̄sone aliquā
singule: sed ita te soluisti deus
trinitas inseparabilem ostēde-
re in p̄sonis: vt nullū tibi nomē
sit in qualib; persona: qđ nō ad
aliam s̄m relationis regulā re-
feratur: sicut pater ad filiū: ⁊ fi-
lius ad patrē: sic spiritus sanct⁹
ad patrem ⁊ filiū verissime re-
fertur. Ea vero nomina: q̄ sub-
stantiam: vel personam: vel po-
tentiam: vel essentiam tuam si-
gnificant: vel quicquid pp̄rie di-
citur deus omnib; p̄sonis equa-
liter pueniūt: vt de⁹ magn⁹: op̄s
etern⁹: ⁊ oia q̄ naturaliter s̄ dō
dicuntur. Mō est ergo aliqđ na-
ture nomē qđ sic tibi deo pa-

Meditationes

tri conuenire valeat: vt aut filio tuo: aut spiritui sancto conuenire ne queat. Dicimus te patrem naturaliter esse deum: sed naturaliter est filius deus: naturaliter et spiritus sanctus: non tamē tres dij: sed vn⁹ naturaliter de⁹ pater et filius et spiritus sanct⁹. Itcirco inseparabilis es sancta trinitas in personis: sensu intelligenda: quāuis voce separabilia habeas nomina: qua pluralē numerum in nature nominibus nullatenus recipis. In hoc enī ostenditur psonas non posse diuidi in sancta trinitate que vn⁹ deus verus est: qz cuiuslibz persone nomen semp ad alteram respicit personam. Si patrem dico: filiū ostendo: si filiū noio: patrem predico: si spiritum sanctū appello: alicuius esse spiritum necesse est intelligi. s. patris et filij. Hec est enim fides vera veniens de sacra doctrina: hec certe est fides catholica et orthodoxa: quā me docuit deus in sinu matris ecclesie: gratia sua.

Oratio ad sanctā trinitatez.
Capitulum. xxx.

i **Inuocat ita**

qz dñe te fides mea quā dedisti mihi propter bonitatem tuā ad salutationem meam. Fidelis autem aia ex fide viuit: tenet i spe qd videbit i re. Inuocat te de⁹ meus casta cōsciētia mea: et sua uis amor: fidei mee: quā excusis ignorantie tenebris: ad veritatis intelligentiam perduxisti: et quam a stulta seculi amaritudine erusti: atqz adhibita tue dulcedinis caritate iocundam mihi et mellifluam reddidisti.

Inuocat te trinitas beata: vox clara: et sincerus amor: fidei mee quam ab ipsis enutrens cunabulis illuminasti semper per illustrationē gratie tue: et qz adaugens confirmasti in me per documenta matris ecclesie. Te inuoco beata et benedicta et gloriosa trinitas: pater et filius et spiritus sanctus: deus: dñs: paraclytus: charitas: gratia: cōcactio. Genitor: genitus: regenerans. Aerum lumen: ex lumine vero: vera illuminatio. Fons: flumen: irrigatio. Ab vno omnia: per vnū omnia: in vno omnia. A quo: per quez: in quo oia. Et uens vita: vita a uiuente: uiuentium viuificator. Unus a se: vn⁹

ab vno: vnus ab ambobus. **On**
a se: on ab altero: on ab vtroq;
Verax pater: veritas filius: ve
ritas spiritus sanctus. **Una** cr
go pater: logos: paradytusq; es
sentia: vna virtus: vna bonitas:
vna beatitudo: a quo: per que:
et in quo beata sunt omnia: que
cūq; beata sunt.

Quod deus vera et summa
vita est. Cap. xxxj.

DEUS VE

ra et summa vita
a quo: per que:
et in quo viuunt
omnia: quecūq; vere et beate vi
uunt. **Deus** bonum et pulchrū:
a quo per que: et in quo bona
et pulchra sunt. **Deus** cuius nos
fides excitat: spes erigit: chari
tas iungit. **Deus** qui petite iu
bes et inueniri te facis: et pulsan
ti aperis. **Deus** a quo auerti ca
dere est: ad quem conueru sur
gere est: in quo manere consiste
re est. **Deus** quem nemo amit
tit nisi deceptus: nemo querit ni
si admonitus: nemo inuenit nisi
purgatus. **Deus** quem nolle vi
uere est: cui seruire regnare est:
quem laudare salus et gaudium

anime est. **Te** labijs et corde ois
q; qua valeo virtute laudo: be
nedico atq; adoro: tueq; demer
ite et bonitati pro vniuersis be
neficijs tuis gratias refero: et
hymnum glorie tue cano sanctus
sanctus: sanctus. **Te** iuoco o be
ata trinitas vt venias in me: et
templum me facias dignus glo
rie tue. **Rogo** patrem per filiu
m. **Rogo** filium per patrem.
Rogo spiritum sanctus per pa
trem et filium: vt omnia vicia
elongentur a me: et omnes san
cte virtutes plantentur in me.
Deus immense a quo omnia: p
quem omnia: in quo omnia fa
cta sunt: visibilia et inuisibilia.
Qui opera tua extra circūdas
et intra reple: supra tegis: et in
fra fers. **Custodi** me opus ma
num tuarum in te sperantem:
et i tua solūmodo misericordia
confidentem. **Custodi** me queso
hic et vbiq; nunc et semper: in
tus et foris: ante et retro: supra et
infra: circūcirca: ita vt in me nul
lus pateat locus insidijs inimi
corū. **Tu** es deus omnipotens: ca
stus et protector omnium in te
sperantium: sine quo nemo est
tutus: nemo o periculis libera

Meditationes

ms. Tu es deus et non est alius deus
preter te: neque in celo sursum: ne
quasi in terra deorsum: qui facis ma
gnalia et mirabilia et inscrutabi
lia quorum non est numerus. Te de
cet laus: te decet honor: te decet
hymnus: tibi omnes angelus: tibi ce
li: et uniuerse potestates: hymni
nos dicunt et laudes indefinenter
cōcinnunt: utpote creator: creatu
re: dño serui: regi milites: te san
ctam et indiuiduam trinitatem om
ni creatura magnificat: omnis spi
ritus laudat.

Claus angelorum et hominum.
Capitulum. xxxij.

Tibi sancti
et humiles corde
tibi spūs et aīe iu
storum: tibi omnes su
perni cives et cuncti beatorum
spirituum ordines: gloriam et ho
nozem suppliciter adorantes cō
cinnunt sine fine. Laudant te dñe
illi supni cives magnifice et ho
norabiliter. Laudat te hō ma
gna portio creature tue. Sed et
ego peccator: hominico: deside
rio magno cupio te laudare: a
mare te opto: amore precipuo.
Deus meus vita mea: fortitudo

mea: et laudatio mea: dignas me
laudare te. Da mihi lumē in cor
de: uerbum in ore: ut cor meum
meditetur gloriam tuam: et lin
gua mea tota die cantet laudes
tuas. Sed quia non est pulchra laus
in ore peccatoris: et quia uir pollu
tus labijs ego sum: munda obse
cro cor meum ab omni iniquitate:
sanctifica me sanctificatio: om
nipotens iterius et exterius: et fac
me dignum laudibus tuis. Sus
cipe benigne et acceptabiliter
de manu cordis et de mentis amo
re: suscipe sacrificium labiorum
meorum: fiatque acceptabile in con
spectu tuo: et ascēdat ad te in odo
rem suauitatis. Memoria tua
sancta et dulcedo iua beatissima
possideat totam animam meam: at
in inuisibilius amorem rapiat eam.
Trāseat de uisibilibus ad inuisi
bilia: de terrenis ad celestia: de
temporalibus ad eterna: trāseat
et uideat uisionem mirabilem. O
eterna uitas: et uera charitas: et
chara eternitas: tu es deus meus
ad te suspiro nocte ac die: tibi in
hibeo tibi intēdo: ad te puenire de
sidero: qui nouit te: nouit ueri
tatem: nouit eternitate me. Tu ue
ritas super oia presid es: que ui

debimus: sicuti es cum p̄transie
rit hec vita ceca et mortalis: in
qua dicitur nobis: ubi est deus
tuus? Et ego dico: deus me⁹ ubi
es? Respiro i te paululum cum
effundo super te animā meā: in
voce exultationis et cōfessionis
soni epulātis et festiuitatem ce
lebrantis: et adhuc tristis est: q̄
relabitur et fit abissus: vel quin
potius sentit se adhuc esse abis
sum. Dicit ei: fides mea quā ac
cendisti i nocte ante pedes me
os. Quare tristis es aia mea: et
quare turbas me? spera i deo:
lucerna pedibus meis verbum
eius. Spa et pseuera donec per
transeat nox mater iniquoz: do
nec pertrāseat ira dei: cuius fui
mus aliquando filij. Fui⁹ eni
aliquando tenebre: donec tran
seant iste penitus quaz̄ residua
adhuc trahimus in corpore p̄
pter peccatum mortuo: donec
aspiret dies et inclinentur ym
bre: spera in domino: mane asta
bo: et contemplanbo: semper q̄
confitebo: ei. Mane astabo et
videbo salutare vultus mei deū
meuz: qui viuificat mortalia cor
pora nostra: propter inhabitantē
tem spiritum eius in nobis: vt

iam simus lux: dum adhuc spe
salui facti sumus et filij lucis et fi
lij diei: non noctis: neq̄ tenebra
rum. Fuimus enim aliquando
tenebre: nunc autē lux in te de⁹
noster: et tamen adhuc per fidē
nec dum per spēm. Spes que
videtur non est spes. Laudant
te dñe illi populi angeloz tuo
rum immortales: et glorificant
nomen tu celestes virtutes: q̄
non habēt opus legere hāc scri
pturā nostram: et cognoscere te
sanctam et indiuiduam trinitatē.
Vident enim faciem tuam sem
per: et ibi legunt sine syllabis tē
porū: quid velit eterna volūtas
tua: legunt: eligūt et diligunt: sem
per q̄ legūt et nunq̄ p̄terit id
quod legunt. Eligēdo et diligēdo:
legunt ipsam immutabilitatem
cōsilij tui: et nō claudet codex eo
rum: nec plicabit liber eoz: quā
tu ipse illis: hoc es: et eris i eter
nū. O beate nimium ille celozum
virtutes que laudare te p̄nt san
cte et purissime: cū nimia dulce
dine et ineffabili exultatiōe: ide
laudant vnde gaudent: q̄ semp
vidēt vñ gaudere valeāt et lau
dare. Hos vero mole carnis
pressi: et procul a vultu tuo i hac

Meditationes

peregrinatione positi: atq; per mundanas varietates distenti: digne laudare nequimus: laudamus tamen per fidem non per speciem. illi vero angelici spiritus per speciem non per fidem. Hoc enim caro facit ut multo aliter laudemus quam illi. Sed et diuersis modis laudes dicamus: tu vnus es deus creator omnium cui sacrificium laudis in celo et in terra offertur: peruenit tamen misericordia tua ad eorum consortium cum quibus te semper videbimus: et sine fine laudabimus. Tribue domine ut donec in hoc fragili corpore positus sum: laudet te cor meum: laudet te lingua mea: et omnia ossa mea dicant. domine quis similis tui? Tu es deus opus quem trinum in personis: et vnum in substantia deitatis: colimus et adoramus. patrem ingenitum: filium de patre vngentum: spiritum sanctum de utroque procedentem: et in utroque permanentem. sanctam et indiuiduam trinitatem: vnum deum omnipotentem: quicum non essemus potenter fecisti nos: et cum perditis fuisset culpa nostra: pietate et bonitate tua mirabiliter recuperasti nos ne finas nos esse ingratos obsecro tantis beneficiis et indignos tam multis miserationibus. Te deprecor: supplico: et rogo: auge fidem: auge spem: auge charitatem. Fac nos per ipsam gratiam tuam semper in fide stabiles: et in opere efficaces: ut per fidem rectam: et condigna fide opera: ad vitam te miserante perueniamus eternam: ut ibi videamus gloriam tuam: sicuti est: adoremus maiestatem tuam: et dicamus pariter: quos dignos feceris videre gloriam tuam. Gloria patri qui creauit nos. gloria filio qui redemit nos. gloria spiritui sancto qui sanctificauit nos. gloria summe et indiuidue trinitati cuius opera inseparabilia sunt: cuius imperium sine fine manet. Te decet laus: te decet hymnus. tibi debetur omnis honor: tibi benedictio et claritas. tibi gratiarum actio. tibi honor virtus et fortitudo deo nostro in secula seculorum amen.

¶ **H**ic conquerit homo quod non compungitur in contemplatione ex quo angeli quoque tremunt deum videntes.

Ignosce

domine: ignosce
pie: ignosce et mi
serere: parce igno
rantie mee: et multe imperfecti
ont mee. Noli me tanquam teme
rarium reprobare quod audeam
seruus utinam vel bonus: et non
etiam inutilis et malus: et ideo
valde malus: quia te omnipotentem
deum nostrum: terribilem
et nimis metuendum sine con
tritione et lachrymarum
fonte: sine reuerentia debita et
tremore laudo benedico atque ad
doro. Si enim angeli te adorant
et laudantes tremunt mira
exultatione repleti. ego peccator
dum tibi assisto: laudes di
cos: sacrificium offero: cur non
corde paueo: vultu pallesco: labi
is tremo: toto corpore inhorres
co: sicque ab ortis lachrymarum
ram te indefinenter lugeo: et
lo: sed non valeo: quia nequeo
quod desidero. Hinc enim mecum
vehementer admiro: dum te
nimis terribiles oculis fidei cer
no. Sed quis hoc sine ope gra
tie tue? vniuersa enim salus no
stra magna misericordia tua.

Abiserum me: quomodo sic in
sensata facta est anima mea: ut
non terreatur terrore nimio: dum
stat ante deum: et suas illi lau
des delectati? Abiserum me:
quomodo sic induruit cor me
um: ut oculi mei indefinenter
non producant flumina lachry
marum: dum conseruus sermo
cionatur coram domino suo. Ho
mo cum deo: creatura cum crea
tore. qui factus est ex limo: cum
eo quod omnia fecit ex nihilo? Ec
ce domine pono me ante te: et
quid in secretis deus me sentio: fra
ternis auribus non taceo. Tu
diues in misericordia: et largus
in premijs: da mihi de bonis tu
is ut ex eis seruiam tibi. Non
enim aliunde possumus seruire
neque tibi placere nisi de tuo mu
neris. Confige queso timore tuo
carnes meas: letetur cor meum
ut timeat nomen tuum. Et inaz
sic te timeret peccatrix anima:
quo modo ille vir sanctus qui
dixit. Semper enim quasi tumen
tes super me fluctus: timui de
um. Dato: enim omnium bono
rum deus: da mihi inter laudes
tuas fontem lachrymarum: simul
cum cordis puritate et mentis

Ad meditationes

iubilatione: vt perfecte te dili-
gens ⁊ digne te laudans: ipso
cordis palato sentias: gustem ⁊
sapias: q̄z dulcis ⁊ suavis es do-
minificus scriptum est. Gusta-
te ⁊ videre qm̄ suavis est dñs.
Beatus vir q̄ sperat in eo: bea-
tus populus qui scit iubilatiōez:
beatus vir cuius ē auxiliū abs-
te: ascēliones in corde suo dispo-
sui in valle lachrymarum: in loco
quē posuit. Beati mūdo corde
qm̄ ipsi deū videbūt. Beati q̄
habitant in domo tua dñe: in se-
cula seculorum laudabuunt te.

Oratio cor: multum mouens
ad deuotionez ⁊ diuinū amorē.

Capitulum. xxxiiij.

Esu no-

stra redēptio: a-
mor: ⁊ desideriu:
deus de deo: ade-
sto mihi famulo tuo. Te inuoco:
ad te clamo clamore magno in
toto corde meo. Te inuoco in
aiam meā: intra in eā: ⁊ coapta
eā tibi: vt possideas eā sine ru-
ga ⁊ sine macula. Adūdissimo
nāqz dñs nūda debet habitas-
tio. Sanctifica ergo me: vas tu-
um quod fecisti: de malitia eua-

cia: imple de gratia: ⁊ plenum
conserua: ita vt dignum habitas-
rationis tue efficiar tēplum hic
⁊ in perpetuum. Dulcissime. be-
nignissime. amantissime. charis-
sime. potentissime. desideratissi-
preciosissime. amabilis. pulcher-
rime. tu melle dulcor. lacte ⁊ ni-
ue candidior. nectare suauior.
gēmis ⁊ auro p̄ciosior. cūctisqz
terrarum diuinis ⁊ honoribus
mihi carior. Quid dico de me
us: vna spes mea. tam grandis
misericordia mea. Quid dico
dulcedo felix ⁊ securus: quid di-
co dum talia dico? Dico quod
valeo. s̄ non dico quod debeo.
utinam posses talia dicere q̄lia
illi hymnicidi angelorū chori.
O q̄z libenter me in tuis laudi-
bus totum effunderem. O q̄z
deuotissime illa celestis melo-
die cantica: ad laudem ⁊ glori-
am nominis tui in medio ecclē-
sie infatigabilis perorarem. S̄
quia talia non possus. nunquid
tacebo? Ac tacentibus de te: q̄
ora muto: um resoluio: ⁊ linguas
infantium facis disertas. Et ta-
centibus de te quoniam ipsi lo-
quaces muti sunt: cur non tuas
laudes dicunt. Quis digne te

laudare potest? **O** ineffabilis
virtus et sapiētia patris. Et quo
niam nulla inuenio verba qui
bus te sufficienter valeam ex
planare: cūcti potens et omniſci
um verbum. dicam interim quō
valeo: donec iubeas me venire
ad te: vbi poſſim dicere quod
te decet: et me oportet. Et ideo
ſuppliciter rogo: vt non respici
as mē ad id quod modo dico: ſed
ad id quod dicere opto. Cupio
enim deſiderio magno: de te lo
qui quod oportet et decet: quia te
decet laus. te decet hymnus. tibi
etiam debet omnis honor. Scis
ergo occultorum: cognitor de
us: quoniam celo terra: et omni
bus que in ea ſunt: tu mihi acce
ptior: tu mihi amabilior es. dili
go enim te ſuper celum et terrā
et cetera omnia que in eis ſunt.
immo amore nominis tui que trā
ſitoria ſunt: proculdubio aman
da non ſunt. Amo te deus me
amorem magno: magiſque te ama
re cupio. **S**ed mihi vt amem te
ſemper quantum volo: quantum
debeo: vt tu ſolus ſis tota inten
tio mea et omnis meditatio mea
Te mediter per dies ſine ceſſa
tione: te ſentiam per ſopores in

nocte: te alloquatur ſpiritus me
us: tecum ſabuletur mens mea.
Lumine ſancte viſionis illuſtre
tur cor meum: vt te rectore. te
duce: ambulem de virtute in vir
tutem. tandemque videam te de
um deorum in ſyon. nunc qui
dem per ſpeculum in enigmate:
tunc autem facie ad faciem: vbi
cognoſcam te ſicut et cognitus
ſum. **B**eati mundo corde: quo
niam ipſi deum videbunt. **B**ea
ti qui habitant in domo tua do
mine: in ſecula ſeculorum lauda
bunt te. **R**ogo itaque te domine
ne per omnes miſerationes tuas:
quibus de morte eterna li
berati ſumus. mollifica cor meum:
durum et lapideum. ſaxeu
m et ferreum. tua ſacraſſima et po
tenti vnctione: et fac me pro igne
compunctionis coram te: omni
hora: hoſtiam viuam fieri. **F**ac
me in tuo conſpectu cor contri
tum et humiliatum ſemper ha
bere cum lachrymarum abundan
tia. **F**ac me ex tuo deſiderio
huic mundo funditus extingui:
et tranſeuntium rerum obliuiſci
pro magnitudine timoris et amo
ris tui: vſque adeo: vt de tempo
ralibus non luceam nec gaudeam: nec

Meditationes

metuam aliquid temporale: nec diligam: nec blandis corumpar nec aduersis concutiar. Et quia tua valida est ut mors dilectio: abso: beat queso mentem meam ab omnibus que sub celo sunt: ignita et melliflua vis amoris tui: ut tibi soli inbercam: solaque suauitatis memoria pascar: descendat domine descendat per cor: descendat in cor meum odor tuus suauissimus: ingrediatur amor tuus mellifluus. Veniat mihi tui saporis mira et inenarrabilis fragantia. que semper nas in me suscitet cupiditatem: et ex corde meo perducatur ad salutem aque in vitam eternam. Immensus es domine: et ideo sine mensura debes amari: et laudari ab his quos tuo precioso sanguine redemisti. Amator hominum benignissime: clementissime domine: et equissime iudex cui omne iudicium dedit pater sapientissimo tue equitatis iudicio discernis hoc rectum et iustum esse: ut filij huius seculi notis et tenebrarum prestantiori desiderio: virtute atque studio diligant et querant pictures diuitias: et fugitios honores: quam nos

serui tui diligamus. te deum nostrum per quem facti et redempti sumus? Si enim homo hominem tanta diligit dilectione: ut alter alterum vix patiatur abesse: si sponsa: sponso: tanto conglutinetur mentis ardore: ut per magnitudine amoris: nulla perfrui valeat requie: chari sui absentiam: non sine magno merore ferens: qua ergo dilectione: quo studio: quo seruetur anima quam desponsasti tibi fide et misericordionibus: debet diligere te vix deum et pulcherrimum sponsum: qui nos sic amasti et saluasti: qui pro nobis tot tanta et talia fecisti? Quamquam autem hec infima habeat suas delectationes: suosque amores. non tamen tali modo delectant sicut tu deus noster. In te enim delectatus ususque amor tuus suavis est: et quietus. nam pectora que post deum dulcedine et suauitate et tranquillitate repleo. Contra amor seculi et carnis: anxius est et perturbans. animas certe quas ingredis getas esse non patitur. Semper in suspicionibus: et perturbationibus: variisque timoribus sollicitat eas. Tu itaque es delectatio

fectorum. et merito: quies. n. va
 lida est apud te et imperturbabi
 lis vita. Qui intrat in te bone
 dne: intrat in gaudium dni sui:
 et no timebit amplius: s; habe
 bit se optime in optimo loco di
 cens. Hec requies mea in secu
 lum scilicet: hic habitabo qm elegi
 ca. Et illud. Dns regit me et ni
 hil mihi deerit: i loco pacue ibi
 me collocavit. Dulcis xpe: bne
 iesu: reple semp queso: cor meū
 inextinguibili dilectione tua: cō
 tinuus recordatiōe tua: adeo vt
 sicut flāma vres: totus ardeam
 in tui amoris dulcedine: que et
 aque multe in me nūq; possunt
 extinguere. Fac me dulcissime
 dne amare te: et desiderio tuo
 deponere pōdus oium carna
 lum desiderioꝝ: et terrenarum
 cupiditatuꝝ: gratissimā sarci
 nam: que ipugnant et aggrauāt
 miserā aiām meā: vt post te ex
 peditus in odore vnguentoruꝝ
 tuoz curreꝝ vsq; ad tue pul
 chritudinis visionē: efficaciter
 satiādus: q̄stonus: te quoq; du
 ce merear puenire. Uno enim
 amoris: alter bonus: alter ma
 lus: alter dulcis: alter amarus:
 nō se simul in vno cupiūt pe

ctore. Et ideo si q̄ pter te aliud
 diligit. nō est charitas tua de us
 in eo. amor dulcedinis et dulce
 do amoris: amor nō crucians s;
 delectans: amor sincere et caste
 pmanēs in seculu; scilicet: amor q̄
 semp ardes et nūq; extingueris.
 Dulcis xpe bone iesu: charitas
 deus meꝝ: accēde me totū igne
 tuo: amore tuo: suauitate et dul
 cedine tua: iocūditate et exulta
 tiōe tua: voluptate et cupiditenti
 a tua. q̄ scā ē. et bona. casta ē. et
 mōa. tranquilla ē et securo. vt totꝝ
 dulcedine amoris tui plenꝝ. to
 tus flāma charitatis tue succeri
 sus. diligā te deū meꝝ ex toto
 corde meo. totisq; medullis p
 cordiū meoz. bñs i te corde. in
 ore. et p. oculis meis sp et vbiq;
 ita vt nullus pateat in me locꝝ
 adulterinis amoribꝝ. Audi deꝝ
 meꝝ. Audi lumē oculoz meoz
 rū. Audi q̄ peto et da q̄ petam
 vt audias. p̄die et misericordissi
 me dne: ne efficiaris mihi iexo
 rabilis ppter peā mea. s; ppter
 bonitates tuā: suscipe pces sui
 tui: et da mihi effectū petitionis
 mee et desiderij mei: intercedē
 te et orāte et ipetrāte glōsa vgi
 ne genitrice tua Maria dnā

Adeditationes

mea: cum omnibus factis tuis.
Et men.

Oratio deuotissima ad laudes habendas.

Capitulum. xxxv.

Criste ^{do}mie
verbū patris: q
venisti in hunc
mūdum p̄ctōres
saluos facere: rogo te p̄ indulgē
tissima misericordie tue viscera:
emenda vitā meā. meliora act⁹:
cōpone mores: tolle quod mi
hi nocet. et tibi displicet: et da qd
nostis tibi placere et mihi p̄des
se. Quis pōt facere mūdum de
imundo conceptū semine: nisi
tu solus? Tu es de⁹ ops infini
te pietatis. qui iustificas ipios et
uiuificas mortuos p̄pter pec̄m
qui mutas pec̄ores: et non sunt.
Tolle ergo de me qcquid tibi
displicet in me. imperfecta. n. mea
plurima vident oculi tui. Adit
te quēso manus pietatis tue in
mē: et tolle de me qcquid offen
dit oculos pietatis tue in me.
Lorā te dñe est sanitas: et infir
mitas mea. Illa p̄cor: serua: istā
sana. Sana mē dñe et sanabo:
saluū me fac et saluus ero: tu q

infirma sanas et sanata p̄seruas
tu qui solo nutu tuo rest aurās
diruta et collapsa. Si. n. digna
ris in agro tuo: corde meo: sere
re bonum semē: necesse est vt
manu pietatis tue spinas prius
euellas vicioꝝ meoꝝ. Dulcissi
me. benignissime. amātissime.
charissime. desideratissime. a
mabilissime. pulcherrime. infū
de obsecro multitudinē dulce
dinis tue et charitatis tue pecto
ri meo. vt nihil terrenum. nihil
carnale desiderē vel cogitez. s̄
te solū amē. te solū habeam in
corde et in ore meo. Scribe di
gito tuo in pectore meo dulce
memoriā tui melliflui not s: nul
la vnq̄z obliuione delendam.
Scribe in tabulis cordis mei
volūtātē tuā: et iustificatiōes tu
as: vt te imēse dulcedinis dñi:
et p̄cepta tua semp et vbiq̄z ha
beam p̄ oculis meis. Succēde
mentē meā igne illo tuo. quem
misisti in terrā et voluisti velle
mēter accēdi. vt sacrificiū spūs
p̄tribulati: et cordis p̄triti: abor
tis lachrymis quotidie offeras
tibi. Dulcis xpe: bone iesu. sic
desidero. sicut tota mente mea
peto. da amorē tuū sanctū et car

sū. q me repleat teneat. totūq
 possideat. Et da mihi evidens
 signum amoris tui. irriguū la
 chrymarū fontē iugiter emana
 te. ut ipse quoq; lachryme: tuas
 in me testentur amorē. ipse p̄dāt.
 ipse loquantur: q̄s tuas te diligit aīa
 mea: dū p̄re nimia dulcedine a
 moris tui: nequit se a lachrymis
 p̄tinere. Remisco: pie dñe illū
 bone mulieris anne: que ad ta
 bernaculū rogatura p̄ filio ve
 nit: de qua scriptura refert. q̄
 vultus eius post lachrymas et
 p̄ces nō sūt amplius in diversa
 mutati. Sed memo: tāte virtutū
 tāteq; p̄stantie: dolore tor: queor:
 et verecūdia p̄sūdō: q̄ me mise
 rū nimis deorū: iacere itueor.
 Si. n. ita fleuit et in fletu pseue
 rant mulier: q̄ q̄rebat filiū: quō
 plāgere et in plantu p̄sistere d̄s
 aīa mea q̄ q̄rit et amat deum: et
 ad eū puenire desiderat? Quō
 gemere ac flere d̄s talis aīa que
 q̄rit deū die ac nocte: que p̄ter
 xp̄m nil vult amare? Ad h̄c q̄p
 pe ē: si iā nō facte sunt ei lachry
 me sue panes die ac nocte. Re
 spice ergo et misere mei: q̄ do
 lores cordis mei multiplicati sūt
 Da mihi p̄solationē tuā celestē

et noli sp̄nere peccatricē aīam p̄
 qua mortuus es. Da mihi que
 lo lachrymas ex toto affectu in
 ternas: que p̄cōrū meorum pos
 sint solvere vincula. et celesti iō
 cūditate semp̄ repleāt animam
 meā. Si nō curis veris et p̄fectis
 monachō: quorū vestigia neq̄o
 imitaris: saltē cum deuotio mlie
 ribus quātulacūq; portionē in
 regno tuo merear adipisci. Ve
 nit quoq; mihi in mentē alteri
 us mulieris deuotio mira: q̄ te
 in sepulchro iacentē pio amore
 q̄rebat: que recedentibus disci
 pulis de sepulchro non recede
 bat: que sedebat ibi tristis: et
 merens: et diu multumq; flebat
 et surgens multis lachrymis: ite
 rum iterumq; antra deserti se
 pulchri vigilantibus oculis ex
 plorabat: si forte alicubi te vide
 re posset: quem seruenti deside
 rio querebat. Nam certe semel
 et iterum ingressa sepulchri: vi
 derat: sed nimium amanti non
 satis erat: virtus enī boni ope
 ris perseverantia est. Et q̄ p̄ ce
 teris dilexit: diligendo fleuit: et
 flendo q̄siuit: et querendo per
 severavit. iō p̄ma oīs te iuenire:
 te viderē: te alloq̄ meruit. Et nō

Meditationes

solum hec: sed etiam ipsis discipulis gloriose resurrectionis tue prenuicia extitit: te precipiente et demeter monete. Eade die fratribus meis ut eant in galileas ibi me videbunt. Si ergo ita fleuit et in fletu perseveravit: mulier que viventem cum mortuis querebat: que te manu fidei tangebat: quomodo plangere et in planctu persistere debet: anima que te redemptorem suum iam celo prestantem et ubique regnantem: corde creditore confitetur? Quomodo ergo gemere et flere debet talis anima: que te toto corde diligit: teque toto desiderio videre concupiscit? Solum confugium et unica spes miserorum: cui nunquam sine spe misericordie supplicat: presta mihi hanc gratiam: propter te et propter nomen sanctum tuum: ut quotiens de te cogito: de te loquor: de te scribo: de te lego: de te confero: quotiens tui meminisco: tibi assisto: laudes preces et sacrificium offero: totiens ab orbis lachrymis in conspectu tuo copiose et dulciter fleas: ita ut efficiant mihi lachryme mee panes die ac nocte. Tu quidem rex glorie et omnium virtutum

magister: docuisti nos verbo et exemplo gemere et flere dicens. Beati qui lugent quoniam ipsi consolabuntur. Tu fleuisti defunctum amicum: et lachrymatus es valde super peritiam civitatis. Rogo te bone Iesu pro illas benignissimas lachrymas tuas. et pro omnes miserationes tuas quibus mirabiliter nobis perditio subvenire dignatus es: da mihi gratiam lachrymarum quas multum desiderat: et appetit anima mea: que sine dono tuo non potest habere eam: sed per spiritum sanctum tuum: qui dura corda peccatorum mollit et ad fletum compungit. Da mihi gratiam lachrymarum sicut dedisti patribus nostris: quorum vestigia debeo imitari: ut plangam me in omni vita mea: sicut ipsi se planxerunt nocte ac die. Propter merita et orationes eorum: qui tibi placuerunt et devotissime servierunt: miserere mei miserum et indigni servi tui: et da mihi gratiam lachrymarum. Da mihi irriguum superius et irriguum inferius: ut sint mihi lachryme mee panes die ac nocte. efficiarque in conspectu tuo deus meus: per ignem

compunctionis holocaustū pin-
gue ⁊ medullatum: macter tor⁹
in ara cordis mei: ⁊ tanq̄ pin-
guissimū holocaustum assumar
tibi odorem suauitatis. Da mi-
hi dulcissime fontem irriguum:
fontēq; perspicuum: in quo la-
uetur assidue istud inquinatum
holocaustum. Licet enim me to-
tum tibi obrulerim opitulante
gratia tua: i multis tñ quottidie
offendo ppter nimiam fragili-
tatem meā. Da ergo mihi gra-
tiā lachrymarū benedicte ⁊ ama-
bilis de⁹: precipue ex multa dul-
cedine amoris tui ⁊ cōmemora-
tione misericordiarū tuarū: pre-
para hanc mensam famulo tuo
in conspectu tuo: ⁊ da mihi eā
in potestatem vt quotiens volo
satiar ex ea. Tribue pro pietate
⁊ bonitate tua vt iste calix tuus
inebriās ⁊ preclarus satiet sitim
meam: vt inhiat tibi spirit⁹ me⁹
⁊ ardeat mens mea in amore
tuo: oblitus vanitatis ⁊ miserie.
Audi deus meus: audi lumen
oculorum meorū: audi que pe-
to: ⁊ da vt petam qd audias.
Pie ⁊ exorabilis dñe: ne efficia-
ris mihi inexorabilis ppter pec-
cata mea: sed ppter bonitatem

tuam suscipe preces serui tui: es-
da mihi effectum petitiōis mee
⁊ desiderij mei: precibus ⁊ meri-
tis gloriose virginis Marie do-
mine mee ⁊ omnium sanctorū.
Amen.

¶ In ista oratiōe mens huma-
na copiosius compungitur si in
quiete dicatur. Cap. xxxvj

Iesu dñe:

Iesu pie: Iesu bo-
ne: q̄ mori digna-
tus es: ppter pec-
cata nostra: ⁊ resurrexisti ppter
iustificationem nostrā: rogo te p
gloriosam resurrectionem tuā:
resuscita me de sepulchro vicio-
rum ⁊ peccatorum meorū oīum
⁊ da mihi quottidie partem i re-
surrectione tua merear veraciter per-
cipere portionem. Dulcissime:
benignissime: amantissime: cha-
rissime: preciosissime: desiderantis-
sime: amabilissime: pulcherri-
me: ascendisti in celum cū trium-
pho glorie tue: ⁊ sedes ad dexte-
ram patris rex potētissime: tra-
he sursum ad te: vt currā post
te in odore vnguentorum tuorū
currā ⁊ non deficiam: te tra-

Meditationes

bente te ducente me currentes: trabe os sitiētis te aie in super na fluenta eterne facietatis: immo trabe me ad te fontem viuū vt inde pro captu meo bibā vnde semp viuam: deus meus vita mea. Tu enim dixisti ore tuo sancto et benedicto: si quis sitit veniat ad me et bibat. Fons vite da sitiēti aie semper bibere ex te: vt fm sanctam et veridicā pmissionē tuam de ventre meo fluant aque vite. Fons vite reple mentem meam torrente voluptatis tue: et inebria cor meum sobria ebrietate amoris tui: vt obliuiscar que vana sunt et terrena: et te solum iugiter habeas in memoria mea sicut scriptū est. **A**demo: fui dei et delectat⁹ su⁹. Da mihi spiritū sanctum tuum quē significabāt ille aque: quas sitientibus daturum te promiseras. Da queso toto desiderio et oī studio tendere quo te ascendisse post resurrectionem die quadragesimo credimus: vt in presenti quidem miseria solo te near corpore: tecum autē sim cogitatione semper et aueritate: vt ibi sit cor meū: vbi tu es thesaurus meus desiderabilis et incōparabilis multumq; amabilis. In hoc enim magno huius vite diluuiō vbi circūflantib⁹ agitatur pcellis: et non inuenitur fida statio et locus eminentior: vbi pes colūbe valeat aliquatenus requiescere: nusq; tuta pax nusq; securā quies: vbiq; bella et lites: vbiq; hostes: foris pugne: intus tumores. Et q; altera pars sum⁹ celi: altera terre: corruptus qd corumpitur aggrauat aiam. Accirco animus meus socius et amicus meus fatigatus de via veniens: languet et iacet discisus atq; laceratus ab his quas pertransierat vanitatibus esurit et sitit valde: et non habeo quid ponam ante illum: q; pauper sum et mendicus. Tu domine deus meus diues oīum bonorum: et dapium superne facietatis opulentissime largitor: da lasso cibum: collige dispersum: reintegra scissum. En stat ad hostium et pulsat: obsecro p viscera misericordie tue quibus vifitasti nos oriēs ex alto: aperi pulsanī misero manus pietatis tue et iube propiciabili dignatione vt ingrediatur ad te: requiescat in te: reficiatur de te vino cele⁹.

stiq; pane: quo satiatus resum
piscq; viribus ad superiora con
scendat: & de hac valle lachry
marum penna sancti desiderij
raptus ad celestia regna voli
tet. Assumat domine: assumat
rogo spiritus meus pennas vt
aquile: & volitet & non deficiat:
volet & perueniat vsq; ad deco
rem domus tue: & locum habi
tationis glorie tue: vt ibi sup me
sam refecionis tuius superno
rum pascatur de occultis tuis i
loco pascue tue iuxta flueta ple
nissima: requiescat in te de^o me^o
cor: meum: cor: mare magnus tu
mens fluctibus. Tu qui impera
sti ventis & mari: & facta est tra
quillitas magna: veni & grade
re super fluctus cordis mei: vt
tranquilla & serena fiant omnia
mea: quatenus vnus bonu meu
amplectar te: & dulce lumē ocu
lorum meorum contempler te:
sine tumultuantium cogitationū
ceca caligine. Confugiat domi
ne mens mea sub vmbra alarū
tuarum ab estibus cogitanonū
huius seculi: vt in tui refrigerij
temperamento absconsa: letabū
da cātet & dicat. In pace in id

ipsum: dormiam & requiescam.
Dormiat obsecro dñe de^o me^o:
dormiat memoria mea ab oib⁹
malis: iniquitatem odiat: iustici
am diligit. Quid enī pulchri⁹:
quidue dulcius: q̄ inter tene
bras huius vite: multasq; ama
ritudines: diuine dulcedini iha
re: & eterne beatitudini inspira
re illic teneri mēte: vbi vera ha
bere gaudia certissimum est?
Dulcissime: amantissime: beni
gnissime: charissime: preciosissi
me: desiderantissime: amabilissi
me: pulcherrime: quando te vi
debo? quando apparebo ante
faciem tuam? quando satiabor
de pulchritudine tua? quando
educes me de hoc carcere tene
broso: vt confitear nomini tuo:
ita vt deinceps nō compūgar?
Quando transibo in illam ad
mirabilem & pulcherrimam do
mum tuam: vbi personat vox le
ticie & exultationis in taberna
culis iustorum? Beati qui habi
tant in domo tua domine: in se
cula seculorū laudabūt te. Bea
ti: & vere beati: quos elegisti et
assumpsisti in illam celestem
hereditatem. Ecce sancti tui

Meditationes

Dne florēt ante te sicut liliū. Re-
plentur enim ab ubertate do-
mus tue: et torrente voluptatis
tue potas eos: quoniam tu es fons
vite: et in lumine tuo vident lu-
men: usque adeo ut ipsi videlicet lu-
men illuminatum per te deus il-
luminantem: sicut sol effulgeant
in conspectu tuo. **O** quā mira: quā
pulchra: quā acceptabilia sunt do-
mus tue habitacula dñe virtu-
tum: cupiscit intrare in ea pec-
catix aīa mea. **D**ne dilexi deco-
rem domus tue: et locum habi-
tationis glorie tue. **U**nā petij a
domino: et hanc requiram: ut i-
habitem in domo domini oib⁹
diebus vite mee. **Q**uēadmodū
ceru⁹ desiderat ad fontes aqua-
rum: ita desiderat anima mea ad
te deus: quādo veniam et appa-
rebo ante faciem tuā: quādo vi-
debo deum meū quem fuit aīa
mea? quādo videbo eum in ter-
ra viventium? **I**n ista enim ter-
ra morientium videri non pos-
test mortalibus oculis. **Q**uid fa-
ciam miser ego grauedine com-
pedis mortalitatis mee constri-
ctus? quid faciam? **D**um sumus
i corpore peregrinamur ad deū
Non habemus hic manentem

ciuitatem: sed futuram inquiri-
mus. **M**oster autem municipa-
tus in celis est. **D**eu mihi: quia
incolatus meus prolongatus ē:
habitauit cum habitantibus ce-
lar: multum incola fuit anima
mea. **Q**uis dabit mihi pennas
sicut columbe: et volabo et regē-
scam? **N**ihil mihi tam dulce quā
cum domino meo esse. **A**dhi
autem adherere deo bonus est.
Da mihi domine donec his fra-
gilibus assisto mēbris tibi adhe-
reret: sicut scriptus est. **Q**ui ad-
heret domino vnus spiritus est
cum eo. **P**rebe mihi rogo con-
templationis pennas: quib⁹ idu-
tus ad te volitem sursum. **E**t quā
omne sinistrum deorsum iacet:
tene mentem meam ne ad ima
tenebrose vallis corruat: ne iter
ueniente umbra terre a te vero
iusticie sole separetur: et obdu-
cta tenebris nebule phibeatur
alta respicere. **I**ccirco sursum tē-
do ad pacis gaudia: lucisq; dele-
ctabilem et serenissimum statū.
Tene cor meum manu tua: quā
sine te ad altiora non rapitur. **I**
luc festino ubi summa pax re-
gnat: et iugis tranquillitas rutilat.
Tene et regē spiritū meū: et assu-

me illum sibi voluntate tuas: ut
te duce ascendat in illam regio-
nem libertatis: ubi pascis israel
in eternis pabulo vitas: ut ibi
vel rapida: cogitatione attingat
te summam sapientiam: super oia
manentem: cuncta transeuntē: et
omnia gubernantem. Sed volu-
ranti ad te aie multa sunt q̄ ob-
strepunt. Jussu tuo domine cō-
tescant mihi oia. Ipsa sibi aia
mea fileat: oia pertranseat: om-
nia que creata sunt transcendat
a se: et pueniat ad te: atq; in te so-
lo creatore oium: oculos fidei fi-
gat: tibi inhiat: tibi intendat: te
meditetur: te contempletur: te si-
bi ante oculos ponat: te sub co-
de reuoluat verum et summum
bonum: et gaudiū sine fine man-
surum. **A**dulte deniq; sunt con-
templationes: quibus aia deuo-
ta tibi: mirabiliter pascitur: sed
in nulla earum ita delectatur et
requiescit anima mea sicut in te
et quando te solus cogitat et con-
templatur. **Q**uā magna multi-
tudo dulcedinis tue domine? q̄
mirabiliter inspiras cordibus
amatorum tuorum? q̄ mira sua-
uitas amoris tui: quo perfrun-
tur illi qui nihil preter te diligūt

nihil querunt: nihil etiam cogi-
tare concupiscūt. Felices illi qui-
bus tu solus spes es: et oē opus
eorum oro. **B**eatus qui sedet
solitarius et tacet: et stat sup cu-
stodiam suam iugiter die ac no-
cte: ut adhuc in hoc fragili cor-
pusculo positus: prelibare vale-
at aliquatenus dulcedinē tuam.
Rogo te per illa saluifera vul-
nera tua que passus es in cruce
pro salute nostra: e quibus ema-
navit ille preciosus sanguis quo
sumus redempti: vulnera hanc
aiam meam peccatricem: p qua
etiam mori dignatus es: vulne-
ra eam igneo et potentissimo te-
lo tue nimie charitatis. **C**uius
est enim sermo dei et efficax: et
penetrabilis: omni gladio inci-
piti. **T**u sagitta electa et gladius
acutissimus qui durum scutum
humani cordis penetrat tua po-
tente vales: confige cor meū in
culo tui amoris: ut dicat tibi aia
mea: charitate tua vulnerata sū-
ta ut ex ipso vulnere amoris tui
uberrime fluant lachryme die
ac nocte. **P**ercute domine pec-
te obsecro hanc durissimam mentē
meam pia et valida cuspede dile-
ctionis tue: et altius ad itima pe-

Meditationes

netra potenti virtute. Et sic de capite meo educ aqua immensam: et de oculis meis verum fontem lacrymarum iugiter manentem: ex nimio affectu et desiderio visionis pulchritudinis tue: ut luceam die ac nocte: nullam in presenti vita recipiens consolationem: donec te in celesti thalamo merear videre dilectum et pulcherrimum sponsum meum: deum et dominum meum: ut ibi videns gloriosam ad mirabilem et pulcherrimam faciem tuam omni dulcedine plenam: cum his quos elegisti: maiestatem tuam simplex adorem: et illic tandem celesti et ineffabili repletus iubilo eterne exultationis: exclamem cum diligentibus te dicentibus. Ecce quod concupiui iam video: quod speravi iam teneo: quod desideravi iam habeo. Illi namque in celis iunctus sum: quem in terris positus tota virtute dilexi: tota charitate amplexus sum cui toto amore inhesi: ipsum laudo: benedico: atque adoro: qui vivit et regnat deus in secula seculorum amen.

C Deo in tribulatione. L. xxxvij.

Miserere do

mine: miserere pie: miserere mihi miserrimo peccatori: indigna agenti et digna patienti: assidue peccati: et tua flagella quotidie sustinenti. Si penso malum quod feci: non est tantum quod patior: gravius est quod commisi: leuius est quod tolero. Iustus es domine et rectum iudicium tuum: omnia iudicia tua iusta sunt et vera: iustus et rectus tu es domine deus noster: et non est ulla iniquitas in te. Non enim iniuste neque crudeliter affligis nos peccatores omnipotens et misericors domine: quod cum non essemus potenter fecisti nos: et cum peccati fuisset culpa nostra: pietate et bonitate tua mirabiliter reparasti nos. Scio et certus sum quod vita nostra non te merariis motibus agitur: sed a te domino deo nostro disponitur et gubernatur. Unde tibi cura est de omnibus: precipue de servis tuis qui totam spem suam posuerunt in sola misericordia tua. Te circo obsecro et suppliciter rogo: ut non facias mihi secundum peccata mea: quibus iram tuam merui: sed secundum magnam misericordiam tuam: que superat etiam peccata totius mundi. Tu domine qui

exteri⁹ flagella irrogas da semper
interius indeficientem patientiam:
ita ut laus tua non recedat de ore
meo. Misere mei domine miserere
mei et adiuua me sicut tu nosti. quod
mihi necesse est in corpore et in anima:
scis omnia: qui vivis in secula.
Oratio multum deuota ad filium.
Capitulum. xxxviiij:

Domine iesu
christe fili dei
viri: qui expansis in
cruce manibus propter

propter mortalium omnium redemptionem
hausisti calicem passionis: mihi hodie
probere digneris auxilium. Ecce pauper
venio ad te diuites: miser ad misericordiam:
ne recedam vacuum vel contemptus
et furiens incipio: ne desinas de te
ieiunus: famelicus accedo: ne recedam
impastus. Et si antequam comedam
suspiro: da vel post suspiria ut comedam.
In primis dulcissime Iesu coram
magnificencia tue suauitatis confiteor:
aduersum me iniustitiam meam. Ecce
domine quia in peccatis suis conceptus
et natus: et tu me abluisti et sacrificasti:
et ego postea me ma-

ioribus sordidavi peccatis. Sui enim
in necessariis nauis postea in spontaneis
voluntas: sed tue domine miserationis non
immemor: tulisti me de domo patris
mei carnalis: et de tabernaculo peccatorum:
et inspirasti mihi ut sequer te cum
generatione que rentium faciem tuam
ambulantium semitam rectam: comorantium
inter lilia castitatis: et tecum discubentium
in cenaculo altissime paupertatis. Et ego
tot beneficiorum ingratus: post religionis
ingressus multa commisi illicita: multa
propterea peccavi nefanda: et ubi peccata
emendare debui: peccata peccatis addidi.
Hec sunt mala mea domine quibus
exhonoravi te: et maculavi me: que ad
imagines et similitudinem tuam creasti:
superbia: vanagloria: et cetera multa
alia mala: quibus vexasti et affligisti:
lacerasti et destruxisti infelix anima mea.
Ecce domine iniquitates mee supergressae
sunt caput meum: et sicut onus graue
grauate sunt super me: et nisi tu cui
propitius es misereri semper et parare
dextram tue maiestatis superponas:
mergi cogor miserabiliter in profundum.
Attende

Domine deus et vide quoniam sanctus
 et ecce insultat aduersus me inimicus
 meus dicens. deus dereliquit eum: persequar et comprehendam eum: quia non est qui eripiat. Et tu domine usquequo conuertere et eripe animam meam: saluum me fac propter misericordiam tuam: miserere filio tuo quem in dolore non modo dico peperisti: et noli attendere malum meum ut obliuiscaris bonum tuum. Quis est pater qui filium non liberet: aut quis filius quem pater pietatis: baculo non corripit? Ergo pater et domine habes peccato: sum non possum non esse filius tuus: quia tu me fecisti et refecisti: sicut peccati emenda me. et prius flagello emendatum: trade me filio tuo. Nunquid obliuisci potest mater infantem uteri sui? Et certe si illa oblita fuerit: tu pater pro misisti te non obliuisci. Ecce clamor et non exaudis me. dolore crucior: et non consolaris me. Quid dicam vel quid faciam miserimus? Ego tanto destitutus solatio proiectus sum a facie oculorum tuorum. Deu me de quanto dono in quantum malum cecidi:

quo tendebam: et quo uenerunt: ubi sum: et ubi non sum: ad quem aspiravi: et nunc in quibus suspiro? Quesiui bona: et ecce turbatio. Ecce iam morior: et iesus non est mecum. Et ecce melius est mihi non esse quam sine iesu esse. Melius est non uiuere quam uiuere sine uita. Et tu domine iesu ubi sunt misericordie tue antiquae? nunquid irasceris mihi in finem? Placare obsecro: et miserere mei: et non auertas faciem tuam a me: qui pro me redimendo non auertisti faciem tuam ab increpantibus et conspuentibus in te. Fateor: quia peccavi: et conscientia mea meretur damnationem: et penitentia non sufficit ad satisfactionem: sed certum est quod misericordia tua superat omnem offensionem. Noli queso precesse me domine scribere aduersum me amaritudines meas: ut intres in iudicium cum seruo tuo secundum multitudinem miserationum tuarum dele iniquitatem meam. Ne mihi misero cui uenerit dies iudicij: et aperti fuerint libri conscientiarum: cum dicet de me. Ecce homo et opera eius. Quid facias tunc domine deus

meus: cur

meus: cum celi reuelabunt iniquitatem meam: et aduersum me terra confurget? Ecce nihil respondere poterō: sed demisso capite pre confusione coram te stabo trepidus: et confusus. **H**ec me miserum quid dicas? clamabo ad te domine deus meus. **Q**uare tacens consumor? **U**erū tamē si locutus fuero nō quiescet dolor meus: et si tacuero amarissima amaritudine crucior: interi⁹ **P**lāge anima mea sicut uidua super virum pubertatis tue. **V**lula misera et plora quā dimisit sponsus tuus. i. xps. **I**ta omnipotentis ne irruas super me: quā nūquā capi posses in me. **L**erete est in toto me: quod posset tollerare te. **N**on miserere ne desperem: sed sperando respirem. **E**t si ego comisi: vnde me damnare potes: tu non amifisti: vnde saluare soles. **T**u dumine non vis mortem peccatorum: nec letaris in perditione morientium: imo vt mortui viuerent tu mortuus es: et mors tua peccatorum mortem occidit. **E**t si ipsi te moriente vixerunt: obsecro domine vt ego te viuentem non moriar. **A**uerte manum tuam de al-

to: et libera me de manu inimicorum meorum: ne supergaudeant mihi et dicant: deuorabim⁹ eum. **Q**uis vnquā bone iesu de tua misericordia diffidat: qui cū inimici tui essem⁹ redemisti nos in sanguine tuo et reconciliaisti nos deo? **E**cce sub tue misericordie vmbra protectus ad thronum glorie veniam postulans: curro clamans et pulsans⁹ dorsum: nec miserearis mihi. **S**i enī ad veniam nos vocasti veniā non querentes: quanto magis veniam impetrabimus postulantes? **N**ec memineris dulcissime iesu tue iustitie aduersus peccatorem tuum: sed esto memor benignitatis tue aduersus creaturas tuam. **N**ec memineris ire aduersus reum: sed memor esto miserationis tue aduersus miserum. **O**bluiscere superbum prouocantem: et respice miserum iuocantem. **Q**uid enī est iesus nisi saluator? **E**rgo iesu per te metipsum exurge in adiutorium mihi: et dic anie mee salus tua sus. **A**dultum dñe de tua bonitate presumo: quā tu ipse doces petere: querere: et pulsare: et iō tua oratiōe admonitus peto quō et

Adeditationes

pulso. Et tu domine qui iubes petere: fac accipere: consulis: querere da et inuenire: doces pulsare aperi pulsanti: et confirma me infirmum. restaura me perditum. suscita me mortuum. et omnes sensus meos. cogita et actus dirigere et gubernare digneris in beneplacito tuo. ut de cetero tibi seruiam tibi viquam tibiq; me tradas. Scio domine mi quia ex hoc quod me fecisti: debeo tibi me ipsum. et quia redemisti. et pro me homo factus es. deberes tibi plus q; me si haberem. quanto tu maior: es pro quo dedisti te ipsum. Ecce nec plus habeo: nec quod habeo dare tibi possum sine te sed accipe me tu: et trabe me ad te. ut tuus sim imitatione et directione. sicut tuus sum conditione et creatione. Qui vivis et regnas in secula.

Oratio utilis. Cap. xxix.

Domine

deus omnipotens: qui es trinus et vnus: qui es semper in omnibus: et eras ante omnia. et eris semper: in

omnibus deus benedictus in secula: tibi commendo hodie et omni tempore animam meam: corpus meum: visum: auditum: gustum: odoratum: et tactum. omnes cogitationes meas: affectiones: locutiones: actiones: omnia exteriora et interiora: sensum et intellectum: memoriam meam: fidem et credulitatez meam: et perseuerantiam meam: in manus potentie tue: ut custodias ea diebus et noctibus: horis atq; momentis. Exaudi me trinitas sancta: et conserva me ab omni malo: ab omni scandalo: et ab omni mortali peccato: ab omnibus insidijs et infestationibus demonum: et inimicorum visibilibum et invisibilibum: per orationes patriarcharum: per merita prophetarum: per suffragia apostolorum: per constantiam martyrum: per fidem confessorum: per castitatem virginum: et per intercessionem omnium sanctorum qui tibi placuerunt ab initio mundi. Expelle a me iactantiam mentis: et auge compunctionem cordis: minue superbiam meam: et perface in me humilitatem veram: suscita

39

in me fletum: mollifica cor me-
 um durum et lapideum: libera
 me domine et aniam meam ab
 omnibus insidijs inimici: et co-
 serua me in tua voluntate. So-
 ce me dñe voluntatem tuam fa-
 cere: quod deus meus est tu. Da mi-
 hi domine sensus perfectum et
 intellectum ut suscipere valeam
 profundam benignitatem tuam.
 Illud da mihi petere quod te au-
 dire delectet et mihi expediat.
 Da mihi lacrymas et toto af-
 fectu que peccatorum meorum
 possunt dissolvere vincula. Au-
 di dñs meus et deus meus. Au-
 di lumen oculorum meorum. Au-
 di que peto: et da: ut quod peto
 exaudias. Si despicias pereo: si
 respicias vivo. Si iustitiam meam
 requiris mortuus seico: si eum
 misericordia respexeris scien-
 tes resuscitas de sepulchro. Ad
 odium in me longe fac a me: et ca-
 stitatis ac continentie spiritum
 in ere in me: ut quodcumque pe-
 titero in ipsa petitione te non of-
 fendam. Tolle a me quod nos-
 cet: et prebe quod iuuet. Presta
 mihi domine medicinam: unde
 mea possint curari vulnera. Da
 mihi domine furorem tuum: co-

dis compunctiones: mentis hu-
 militatem: et conscientiam pu-
 ram. Presta mihi domine ut
 firmam semper tenere valeam
 charitatem et mala mea non ob-
 liscar: aliena non requiram.
 Parce anime mee: parce ma-
 lis meis: parce peccatis meis:
 parce criminibus meis. Visi-
 ta me infirmum: cura me egrum
 sana me languentem: et suscita
 me mortuum. Da mihi domi-
 ne cor quod te timeat: mentem
 que te diligat: sensum qui te in-
 telligat: aures que te audiant:
 oculos qui te videant. Misere-
 re mei deus misere mei: et respi-
 ce me de sede sancta maiestatis
 tue et tenebras cordis mei ra-
 dio splendoris tui illumina.
 Da mihi domine discretionem
 discernendi inter bonum et ma-
 lum: et concede ut sensum habe-
 am perugilem. Peto a te do-
 mine remissionem omnium pec-
 catorum meorum: per quas mi-
 hi fiat propitiatio in tempore ne-
 cessitatis et angustie mee. San-
 cta et immaculata virgo dei
 genitrix Maria et mater do-
 mini nostri iesu christi iteruenire
 pro me digneris apud illum cuius

Ad meditationes

meruisti effici templum. Sancte michael: sancte gabriel: sancte raphael. Sancti chori angelorum atque archangelorum: patriarcharum atque prophetarum: apostolorum: euangelistarum: martyrum: confessorum: sacerdotum: leuitarum: monachorum: uirginum: omniumque iustorum: per illum qui vos elegit: et de cuius contemplatione gaudetis: vos rogare presumo: ut pro me culpabili ipsi deo supplicare dignemini quatenus de faucibus diaboli: et de morte perpetua merear liberari. Largiri mihi digneris domine perpetuam vitam secundum clementiam benignissimam misericordiam tuam. **V**a domine iesu christe sacerdotibus concordiam: regibus et principibus iuste iudicantibus tranquillitates et pacem. **P**ro domine pro uniuersa sancta ecclesia catholica: pro uiris et feminis: pro religiosis et secularibus: pro omnibus rectoribus christiano: cunctisque in te credentibus: qui pro amore tuo sancto laborant: ut perseuerantiam boni operis obtineant. **P**reesta domine rex eterne uirginibus castitatem: deo dicatio continentiam: coniugatis sanctimoniam: penitentibus indulgentiam: uiduis: et orphanis sustentationem: pauperibus protectionem: peregrinantibus reditum: lugentibus consolationem: defunctis fidelibus requiem sempiternam: nauigantibus in portum venire salutis: optimis ut in bonitate semper consistant: bonis et mediocribus ut meliores fiant: prauis agentibus et delinquentibus ut ego miser sum ut cito se corrigant. **O** dulcissime et misericordissime domine iesu christe fili dei uiui redemptor mundi et ter omnes et opera omnia me miserum peccatorem confiteor: sed tu clementissime pater et summe: quod omnium misericors: non me patiaris a tua misericordia fieri alienum. **E**t tu domine rex regum qui inducias viuendi prestat: corrige dimihi deuotionem tribue: excita in me mentem que te requiratur te desideret: et te qui es ubique totus trinus et unus semper: pro omnibus amet te timeat: tuamque voluntatem faciat. **P**recipue ergo domine sancte pater deprecor: quod es benedictus et gloriosus per omnia secula: ut omnes qui mei

Meditationes

deo & gratias offero ne sis mihi
 donum tuum infructuosum:
 quod tua spontanea dedisti vo-
 luntate: perface quod incepisti:
 & dona quod me benignè pre-
 ueniendo immeritum desidera-
 re fecisti. Conuerte benignissi-
 me meum torporem in seruen-
 tissimum tui amorem. Ad hoc
 clementissime tendit hec oratio
 mea: hec memoria & meditatio
 beneficiorum tuorum: ut accen-
 das in me tuum amorem. Tua
 me domine bonitas creauit: tua
 misericordia creatum ab origi-
 nali peccato mundauit: tua pati-
 entia post illam emundationem
 baptismi in alijs peccato: usq; so-
 didibus inuolutum hactenus tol-
 lerauit: nutriuit & expectauit.
 Expectas tu bone domine con-
 uersionem: expectat anima mea
 ad penitendum: ad bene uiuen-
 dum tue gratie inspirationem.
 Deus meus: creator meus: tor-
 lerator: & nutritor meus: te sus-
 te esurio: te desidero: ad te sus-
 piro & concupisco: & sicut pupil-
 lus benignissimi patris orba-
 tus presentia: flens & ciulans in-
 cessanter eius dilectam faciem
 toto corde amplectitur: sic ego

non quantum debeo: sed quan-
 tum queo memor: passionis tue:
 memor alaparum tuarum: me-
 mor flagellorum: memor vulne-
 rum tuorum: memor qualiter p
 me occisus: qualiter conditus:
 qualiter sepultus: similis memor
 tue gloriose resurrectionis & ad-
 mirabilis ascensionis: Nec in-
 dubitata fide teneo: exilij mei
 erumnas desleo: spero tui ad-
 uentus solam consolationem: ar-
 denter desidero tui vultus glo-
 sam contemplationes. Deu mi-
 hi q; videre non potui dominum
 angelorum humiliatum ad con-
 uersationem hominum: ut ho-
 mines exaltaret ad conuersatio-
 nem angelorum: cum deus offen-
 sus mouebatur: ut peccator ui-
 ueret. Deu q; tam admirabili:
 tam inextimabili pietati obscu-
 rescere non merui. Cur o ani-
 ma mea te presertim non trans-
 figit gladius doloris acutissimi
 cum ferre non posses vulnera-
 ri lancea latus tui saluatoris:
 cum videre nequies violari
 clauis pedes & manus tui plas-
 matoris: cum horrore effundi san-
 guinem tui redemptoris: cur no-
 co inebrieta lachrymarum ama-

ritudine cum ille potaretur a
maritudine fellis? Cur non es
compassa charissime virgini:
dignissime matri eius dignissi-
me domine tue? Domina mea
misericordissima quos fontes
dicam erupisse de eius pudicis
fimis oculis: cum attenderes vni-
cum filium tuum innocentem
coram te ligari: flagellari et ma-
ctari? Quos fletus credam per-
fudisse pijsimum tuum vultu:
cum suspicares eundem filium
tuum deum et dominum tuum
in cruce sine culpa extēdi et car-
nes de carne tua ab impijs cru-
deliter defecari? Quibus sin-
gultibus extimabo purissimum
pectus tuum vexatum esse cum
tu audires: Mulier ecce filius
tuus: et discipulus: ecce mater
tua? Cum acciperes discipulus
pro magistro: seruum pro do-
mino? Etiam cum felice Jo-
seph dominum meum de cru-
ce deposuisses: aromatibus co-
didisses. in sepulchro collocas-
sem: vt saltem prosecutus vel
consecutus essem: vt tanto fu-
neri non defuisset aliquid mei
obsequij. Etiam cum beatis
mulieribus corusca visione an-

gelorum essem territus: et au-
dissem nuncium dominice re-
surrectionis: nuncium mee co-
solationis: nuncium tam ex pec-
tatum: nuncium tam desideras-
tum. Etiam inq̄ audisses ex
ore angeli. Nolite timere vos
iesum queritis crucifixum: sur-
rexit: non est hic. Benignissi-
me: suauissime: serenissime quā-
do restaurabis mihi: quia non
vidi illam beate tue carnis in-
corruptionem? quia non fui de-
osculatus loca vulnerum: fixu-
ram clauorum? quia non resper-
si lachrymis gaudij cicatrices
corporis veri? Admirabilis: in-
estimabilis: incomparabilis quā-
do consolaberis et compelles
me a dolore meo? Non enim
capit in me dolor meus quādu
peregrinus suus a domino meo
Heu mihi domine heu anime
mee: recessisti. consolator anime
mee: nec vale dixisti. Ingredi-
ens vias tuas benedixisti tuis:
nec affui. Elevationis manibus
a nube susceptus es in celum:
nec vidi. Angeli promissere-
runt te rediturum: nec audiui.
Quid dicam? quid faciam? quo
vadam? Ubi cum queram? vel

Meditationes

quando inueniam? Quem rogabo? Quis nunciabit dilectio: quia amore langueo? Defecit gaudium cordis mei. Versus est in luctum risus meus: defecit caro mea et cor meum: deus cordis mei et pars mea deus in eternum. Renuit consolari anima mea nisi de te dulcedo mea.

Quid enim mihi est in celo: et a te quid volui super terram? Te volo: te spero: te quero: tibi dixit cor meum: quesivi vultum tuum: vultum tuum domine requiram: ne auertas faciem tuam a me.

Amato: hominum benignissimes tibi derelictus est pauper: orphano tu eris adiutor. Adiuuante tuissime: miserere mei orphani derelicti: pupillus factus sum absque patre: anima mea quasi vidua. Respice orbitatis et viduitatis mee lachrymas: quas tibi offero donec redeas. Eya iam domine eya. Appare mihi: et consolatus ero. Exhibe presentiam tuam et consecutus ero desiderium meum. Reuelata gloriam tuam: et erit perfecta gaudium meum. Sitiuit in te anima mea: quae multipliciter tibi et caro mea. Sitiuit anima mea

ad deum fontem viuum: quando veniam et apparebo ante faciem domini: quando venies consolator meus? Quem expectabo? o si quando videbo gaudium meum quod desidero. O si satiabor: cum apparuerit gloria mea quam esurio. O si inebriabor ab vberibus domus tue: ad quam suspiro.

Si potabis me torrete voluptatis tue: quez finio. Sint mihi domine interim lachryme mee: pannes die ac nocte: donec dicatur mihi. Ecce deus tuus: donec audiatur anima mea. Ecce sponsus tuus. Pasce interim me singultibus meis: refocilla me doloribus meis: veniet fortasse redemptor meus quia bonus est: nec tardabit quia pius est. Ipsa gloria in secula seculorum Amen.

¶ Finis meditationum beati Augustini episcopi. Hypponenensis.

Domine deus omnipotens patrum nostrorum: Abrahama Isaac et Jacob et semini eorum in isto: qui fecisti celum et terram: cuius omni ornatu eorum: qui signasti mare precepti tui verbo: qui con-

cluisti abissum et significasti ter
 ribili et laudabili nomini tuo quod
 omnes pauent et tremunt a vul
 tu virtutis tue. Insustentabilis
 ira super peccatores cominatio
 nis tue: quoniam tu dominus altissi
 mus super omnem terram longi
 ganimis et misericors et patiens
 super malitias hominum. Tu au
 tem domine secundum bonitatem tuam pro
 misisti penitentiam remissionis
 peccatorum. Et tu domine iustorum
 non posuisti penitentiam iustis
 Abrahā ysaac et Jacob his qui
 non peccauerunt. Quoniam peccaui
 super numerum arene maris: et
 multiplicatae sunt iniquitates mee.
 Incuruatus sum multo vinculo
 ferri: et non est respiratio mihi:
 quia excitavi iracundiam tuam:
 et malum coram te feci: statuens
 abominaciones: et multiplicans
 offensiones. Et nunc flecto genua
 cordis mei: precans ad te bo
 nitatem: domine peccaui: domine pecca
 ui: domine peccaui: iniquitates meae
 agnosco: peto rogans te domi
 ne remitte mihi remitte mihi:
 ne simul tradas me cum iniqui
 tanibus meis: neque in eternum ser
 ues mala: quod indignum saluabis
 me propter magnam misericor

diam tuam. Et laudabo te in om
 nibus diebus vite mee: quoniam
 te laudat omnis virtus celorum
 semp: et tibi est gloria in secula se
 culorum Amen.

**Incipit liber Beati Augusti
 ni Hypponensis epi: Solilogo
 rum anime ad deum De ineffa
 bili dulcedine dei.**

Capitulum. i.

AGNO

scam te domi
 ne cognitor
 meus cogno
 sca te virtus
 anime mee.

Ostende te
 mihi consolator meus: videam te
 lumen oculorum meorum. Veni
 gaudium spiritus mei: videam
 te leticia cordis mei. Diligam te
 vita anime mee. Appare mihi
 delectatio mea magna: solatium
 meum dulce: domine deus me
 us: vita mea et gloria tota anime
 mee. Inueniam te desiderium cor
 dis mei: teneam te amor anime
 mee. Amplectar te in ipse cele
 stis. Exultatio mea summa ius

Soliloquia

et extra: possideam te beatitudo sempiterna: possideam te in medio cordis mei: vita beata: dulcedo summa anime mee. **S**i ligam te domine fortitudo mea dominus firmamentum meum et refugium meum et liberator meus. **A**men te deus meus adiutor meus: turris fortitudinis mihi: et spes mea dulcis in omni tribulatione mea. **A**mplectar te bonum sine quo nihil bonum: fruar te optime: sine quo nihil est optimum. **A**peri penetralia aurium mearum: verbum penetrabilis omni gladio ancipiti: ut audiam vocem tuam. **I**ntona domine desuper voce grandi et forti. **T**onet mare et plenitudo eius: commoueatur terra et omnia que in eis sunt. **I**llustra oculos meos lux incomprehensibilis: fulgura coruscationem et dissipa eos: ut non videant vanitatem. **F**lumina multiplicata et conturba eos: ut appareant fontes aquarum: et reuelentur fundamenta orbis terrarum. **T**ribue visum lux inuisibilis: qui te videat. **C**rea nouum olfactum odor vite: qui post te cur

rat in odorem unguentorum tuorum. **S**ustum sana qui sapiat et cognoscat et discernat quam magna multitudo dulcedinis tue domine: quam abscondisti his qui pleni sunt charitatis tue. **S**a cor quod te cogitet: animus qui te diligat: mentem qui te recolat: intellectum qui te intelligat: rationem que tibi semper summo delectabili fortiter adherereat. **T**e sapienter amor sapiens diligat. **V**ita cui omnia viuunt: vita que das mihi vitas: vita que es mea vita: per quam uiuo: sine qua morior: vita per quam resuscitor: sine qua pereor: vita per quam gaudeo: sine qua tribulor: vita vitalis dulcis et amabilis: semper me morialis. **U**bi queso es: ubi te inueniam ut in me deficiam et in te subsistam? **P**rope esto in animo: prope in corde: prope in ore: prope in auribus: prope in auxilio: quia amore languedo: quia sine te morior: quia te recolens suscito. **O**do: tuus me recreat: memoria tua me sanat: sed satiabor: cum apparuerit gloria tua: vita anime mee. **C**on

cupiscit et deficit anima mea de memoria tua quando veniam et apparebo tibi leticia mea? Quare faciem tuam auertis: gaudium meum per quod gaudeo? Ubi es absconditus pulcher quem desidero? Odorem tuum haurio: uiuo et gaudeo. Te autem non video: uocem tuam audio et reuifisco. Sed cur faciem tuam abscondis? forte dicis. Non videbit me homo et uiuet. Eya domine moriar: ut te videam: videam hec ut moriar. Nolo uiuere: uolo mori: dissolui cupio et esse cum christo. Adori desidero ut uideam christum: uiuere reuifisco: ut uiuam cum christo. O domine Iesu accipe spiritum meum: uita mea: suscipe animam meam. Gaudium meum attrahe cor meum: dulcis cibus meus: comedam te. Caput meum dirige me. Lumen oculorum meorum illumina me: melos meus tempera me. Odo: meus: uiuifica me. Verbum dei: recrea me. Laus mea: letifica animam serui tui. Intra in eam

gaudium meum ut in te gaudeas. Intra in eam dulcedo summa ut dulcia sapiat. Lumen est ternum illustra super eam: ut te intelligat cognoscat et diligit. Ob hoc enim non te diligit domine: si non diligit: quia non te cognoscit: et te ideo non cognoscit: quia non intelligit. Et ideo circo non intelligit: quia lumen tuum non comprehendit: et lux in tenebris lucet: et tenebre eas non comprehenderunt. O lux mentis: o lucens ueritas: o uera claritas: que illuminas hominem uenientes in hunc mundum. Uenientem quidem: sed non diligentem: quia qui diligit mundum inimicus dei constituitur. Expelle tenebras de super facies abyssi mentis mee: ut videat te intelligendo: ut cognoscat te comprehendendo: ut diligit te cognoscendo. Quisquis enim cognoscit te diligit te: se obliuiscitur: amat te plus quam se: relinquit se et uenit ad te: ut gaudeat de te. Hinc est ergo domine quod non tantum diligo quantum debeo: quod non plene

Soliloquia

cognosco te. Sed quia parum cognosco parum diligo. Et quia parum diligo parum in te gaudeo. Sed a te vero gaudio interiorum per exteriora recedens: dum te solo careo adulterinas amicitias in his exterioribus quero. Et sic miser ego: cor meum quod tibi soli debui toto amore: totoque affectu impendere: vanis deidi: et ideo vanus effectus suus dum vanitatem dilexi. Hinc etiam est domine quod in te non gaudeo: et tibi non adhaereo: quia ego in exterioribus: tu in interioribus: ego in temporalibus. tu in spiritualibus: ego in transitorijs animo diffundo: cogitatione verso: locutione implicor: et tu domine in eternis habitas: et eternitas es. Tu in celo: ego in terra: Tu diligis alta: ego infima: Tu, caelestia ego terrestria. Et quando poterunt haec contraria convenire?

De miseria et fragilitate hominis. Cap. ij.

Miser ego quando poterit obliquitas mea: tue rectitudini a-

dequari? Tu domine diligis similitudinem: ego multitudinem. Tu silentium: ego clamorem: tu veritatem: ego vanitatem: tu mundiciam: ego immundiciam sequor. Quid plura domine? Tu vero bonus: ego malus: tu pius: ego impius: tu sanctus: ego miser: tu iustus: ego iniustus: tu lux: ego cecus: tu vita: ego mortuus: tu medicina: ego eger: tu gaudium: ego tristitia: tu summa: veritas: ego universa vanitas: ut omnis homo vivens.

Deu quid igitur o creator: dicam? audi o creator. Creatura tua sum: iam perij: creatura tua sum iam mortuus. Factura tua sum iam ad nihilum redigo. Plasmata tuum sum. Adanus tue domine fecerunt me et psalmauerunt me: manus in quas ille quem affixe clavis sunt pro me. Opus manuum tuarum domine ne despicias. Vulnera manuum tuarum precor: ut aspicias. Ecce in manibus tuis domine deus descriptisti me: lege ipsam scripturam et salva me. En ad te suspirans creatura tua. Creator es: re-crea me. En ad te clamo factura tua. Vita es: vivifica me. En

ad te respicio tuū plasma: **P**las repletus multis miseris: homo
 mator es: restaura me. **P**arce inquam vanitati similis factus:
 mihi domine nihil enim sunt comparatus iumentis insipientibus:
 dies mei. **Q**uid ē homo ut possit alloqui deum factorem suū:
Parce mihi colloquenti tibi. **Q**uid iterum ego: abyssus tenebrosa:
 terra misera: filius ire
Ignosce seruo tuo: qui presumit vas aptum in contumeliam: ge
 loqui tanto domino. **L**egem nō nitus per immundiciā: viuens
 habet necessitas. **D**olor me cōpellit dicere: calamitas quā pa
 tior cogit me exclamare. **E**grotus sum ad medicum clamo: ce
 cus sum ad lucem propero. **A**bo: tuus sum: ad vitam suspi
 ro. **T**u es medicus: tu lux: tu vita: **J**esu nazarene. **M**iserere
 mei fili **D**avid: miserere mei fons misericordie. **A**udi qui ad
 te clamat infirmum. **L**ux que transit: expecta cecum: prebe ei
 manum ut ad te veniat et in lumine tuo videat lumen. **V**ita vi
 uens: reuoca mortuum. **Q**uid sum ego qui loquor tecum? **V**e
 mihi domine: parce mihi domine ego cadaver putridum: esca
 vermium: vas fetidum: cibus ignium. **Q**uid sum ego qui lo
 quor tecum? **V**e mihi domine: parce mihi domine. **I**nfelix ego
 homo: homo inquam natus de muliere breui, viuens tempore

repletus multis miseris: homo
 mator es: restaura me. **P**arce inquam vanitati similis factus:
 mihi domine nihil enim sunt comparatus iumentis insipientibus:
 dies mei. **Q**uid ē homo ut possit alloqui deum factorem suū:
Parce mihi colloquenti tibi. **Q**uid iterum ego: abyssus tenebrosa:
 terra misera: filius ire
Ignosce seruo tuo: qui presumit vas aptum in contumeliam: ge
 nitus per immundiciā: viuens
 in miseria: moriturus in angustia. **D**eu miser quid sum? heu
 quid futurus sum? vas sterqui
 linij: concha putredinis: plenus
 fetore et horrore: cecus: pauper:
 nudus: plurimis necessitatibus
 subditus et ignorans introitum:
 et exitum meum: miser et mortuus:
 cuius dies sicut umbra pre
 tereunt: cuius vita sicut umbra
 lunatica euanescit sicut flos in
 arbore crescit et statim marcescit:
 nunc floret et statim aret.
Vita inquam mea vita fragilis:
 vita caduca vita que quantomagis
 crescit tanto magis decre
 scit: quanto magis procedit tan
 to magis ad mortem accedit. **V**i
 ta fallax et umbratica: plena la
 queis mortis. **N**ūc gaudeo: statim
 tristor: nunc vigeo: iam infir
 mor: nunc viuo: statim morior:
 nunc felix appareo: semper miser:
 nunc rideo: iam fleo. **S**icq;

Soliloquia

omnia mutabilitati subiacent: vt nihil vna hora i vno statu p^o maneat. Hinc timor: hinc tremor: hinc fames: hinc sitis: hinc calor: hinc frigus: hinc langor: inde dolo: exuberat. Subsequitur hinc impo:rtuna mors: que mille modis quotidie miseros homines inopinate rapit. Hunc necat febribus: illum opprimit dolorib⁹ hunc consumit fames: illuz sitis extinguit: hunc suffocat aquis: illum interimit laqueo. Illuz perimit flāmis: alium dentibus bestiarum ferocium vorat. Hunc trucidat ferro: illum veneno corrumpit: alteruz tantuz repentino terrore miseraz vitaz finire compellit. Et nūc super hec omnia magna miseria: cuz nihil sit certius mori: ignorat tamen homo finem suum. Et cuz stare putat: colliditur: et perit spes eius. Nescit enim homo: quādo: vel vbi: vel quomodo moriatur: et tamen certum est q^o eum mori oporteat. Ecce domine q^o magna miseria hominis in qua suuz nec timeo: q^o grandis calamitas quam patior: nec doleo: et ad te non clamo. Clamabodod^o

mine anrequā transeam: si forte non transeam sed in te maneas. Dicam ergo dicam miseriam meam: confitear: nec erubescam ante te vtilitatem meam. Adiuua me fortitudo mea per quam subleuor. Succurre virtus per quā sustētor. Etenim lux per quā video: appare gloria per quam gaudeo. Appare vita in qua viuam: o domine deus meus.

De mirabili lumine dei. Capitulum. iij.

Lux quā

videbat Thobias quando oculis clausis doce-

batur filium suum viam vite. Lux quā videbat ysaac interiorius: quando caligantibus oculis exterius filio futura narrabat. Lux inq^o inuisibilis cui omnis abissus humani cordis est visibilis. Lux quam Jacob videbat: quando sicut tu intus docebas: filiuz exterius ventura prec dicebat. Ecce tenebre sunt sup-

per faciem abyssi mentis mee:
 tu es lumen. Ecce caligo tene-
 brosa super aquas cordis mei:
 tu es veritas. **D** verbum per
 quod facta sunt omnia: et sine
 quo factum est nihil? Verbum
 quod es ante omnia: ante quod
 nihil. Verbum creans omnia
 sine quo omnia nihil. Verbum
 regens omnia: sine quo non sunt
 omnia? Verbum quod dixisti in
 principio: fiat lux et facta est lux.
Hic etiam mihi: fiat lux: et fa-
 cta sit lux: et videam lumen: et co-
 gnoscam quicquid non est lux:
 men: quia sine te mihi tenebre
 lumen: et lumen tenebre ponun-
 tur. Et sic sine tua luce non est
 veritas? Adest error: Adest va-
 ritas: non est discretio: adest con-
 fusio: adest ignorantia: non est
 scientia: adest cecitas: non est vi-
 sio: adest inuitum: non est via:
 adest mors: non est vita.

De moralitate humane na-
 ture.

Capitulum. iij.

Ecce dñe

q: lux nō ē: mors
 ē: imo nō ē mors
 q: nihil est mors.

Nā p ipsa; ad nihilū tēdimus:
 dum nos nihil facere per pec-
 catum non formidamus. Et ius-
 te quidem hoc domine: nam di-
 gna factis recipimus: dum ad
 nihilum devenimus tanquam
 aqua decurrens: quia sine te fa-
 ctum est nihil: et nos faciendo ni-
 hil: facti sumus nihil: quia sine
 te sumus nihil: per quem facta
 sunt omnia: sine quo factum est
 nihil. **D** domine verbum: o de-
 verbum: per quod facta sunt om-
 nia: sine quo factum est nihil.
Ae mihi misero totiens obces-
 cato: quia tu lux: et ego sine te.
Ae mihi misero totiens vulne-
 rato: quia tu salus: et ego sine
 te. **A**e mihi misero totiens infa-
 tuato: quia tu es veritas: et ego
 sine te. **A**e mihi misero totiens
 oberrato: quia tu via: et ego si-
 ne te. **A**e mihi misero totiens
 annihilato: quia tu verbum per
 quod facta sunt oia et ego sine te
 sine quo factum est nihil. **D** do-
 mine verbū: o deus verbū: qui

Soliloquia

es lux per quem facta est lux : q
es via veritas ⁊ vita: in quo nō
sunt tenebrę: error: vanitas: ne
q; mors. Lux sine qua tenebrę:
via sine qua error: veritas sine
qua vanitas: vita sñ qua mors
Sic verbum domine fiat lux:
vt videam lucem: ⁊ vitem tene
bras: videam viam ⁊ vitę in
uium: videam veritatem: ⁊ vi
tem vanitatem: videam vitam:
⁊ vitem mortes. Illuminare do
mine lux mea illuminatio mea:
⁊ salus mea quem timebo: do
minus meus quem laudabo: de
us meus quem honorabo: pa
ter meus quem amabo: sp̄sus
meus cui me seruabo. Illumi
nare inq; illuminare lux huic ce
to tuo: qui in tenebris ⁊ in um
bra mortis sedet: ⁊ dirige pe
des eius in viam pacis: p̄ quas
ingrediar in locum tabernaculi
admirabilis. vsq; ad domū dei
in voce exultationis ⁊ confessio
nis. Vera enim confessio ē via
per quam ingrediar ad te via:
per quam egrediar ab inuio. ⁊
reuertar ad te vias: q; tu es ve
ra via vite.

Quid sit nihil fieri.

Capitulum. v.

Confitear

ergo confitear ti
bi pater domi
ne celi ⁊ terre

miseriam meam: vt me venire
liceat ad misericordiam tuam.

Adis er quippe factus suꝝ ⁊ ad
nihilum redactus sum: ⁊ nesci
ui: q; tu es veritas ⁊ ego non

eraz tecum. vulnerauerunt me
iniquitates mee ⁊ non dolui: q;

tu es vita: ⁊ ego non eraz tecū.

Ad nihilum duxerunt me: q; tu
es verbum: ⁊ ego eram tecum.

Per quem facta sunt omnia: si
ne quo factum est nihil: ⁊ ideo

sine te: factus sum nihil. Quia
est nihil quod ad nihiluꝝ ducit.

Omnia per verbum facta sūt:
quecunq; facta sunt. Et qualia

facta sunt? Vidit deus cuncta q̄
fecerat: ⁊ erāt valde bōa. Om

nia quecūq; facta sunt per ver
buꝝ facta sunt: ⁊ quecunq; per

verbum facta sunt valde bona
sunt. Quare bona sunt? q; om̄

nia per verbum facta sunt. Et
sine ip̄o factum est nihil: q; ni

hil bonuꝝ sine summo bono ē.

Sed malum est vbi non est bo
num: quod vbiq; nihil est: quia
nihil aliud

nihil aliud est malum q̄ priua-
tiō boni: sicut nihil aliud est ce-
citas q̄ priuatio luminis. **A**d
lum itaq̄ nihil est: quia sine ver-
bo factum est: sine quo factum
est nihil. Illud autem malum
est: quod priuatur illo bono: per
quod omnia facta sunt quecu-
q̄ sunt. At que non sunt per ip-
sum facta: non sunt: et ideo nihil
sunt. Et ideo mala sunt: que fa-
cta non sunt: quia omnia que-
cunq̄ facta sunt: per verbum
facta sunt: et omnia per verbum
bona facta sunt. **C**uius igitur om-
nia per verbum facta sunt: ma-
la per ipsum non sunt. **R**estat
igitur q̄ omnia que facta non
sunt: bona non sunt: quia omnia
quecunq̄ facta sunt bona sunt:
et ideo mala sunt: que facta non
sunt: et ideo nihil sunt: quia sine
verbo factum est nihil. **A**d
lum igitur nihil est: quia factum
non est. **S**ed qualiter malum ē:
si factum non est? **Q**uia malus
priuatio boni est: per quod fa-
ctum bonum est. **E**ssē ergo sine
verbo malum est: quod eē non
est: quia sine ipso nihil est. **S**ed
quid est separari a verbo? **S**i
hoc queris scire: audi quid est

verbum. **V**erbum dei dicit.
Ego sum via veritas et vita. **S**e-
parari ergo a verbo est esse si-
ne via: sine veritate: sine vita: et
ideo sine ipso nihil: et ideo ma-
lum: quia separatur a verbo per
quod facta sunt omnia valde bo-
na. **S**eparari autem a verbo per
quod omnia facta sunt: nihil ali-
ud est q̄ deficere: et a facto tra-
sire in defectum: quia sine ipso est
nihil. **Q**uotiens ergo a bono
deuias: a verbo te separas: quia
ipsum est bonum: et ideo nihil
efficiaris: quia sine verbo es: sine
quo factum est nihil. **P**unc igi-
tur domine illuminasti me lux:
ut viderem te: vidi et cognoui
me: quia totiens nihil factus sum
quotiens a te separatus sum: quia
bonum quod tu es oblitus sum:
et ideo malus effectus sum. **V**e
mibi misero: ut quid hoc non
cognoscebam: quia te deserens
nihil fiebam? **S**ed quid hoc que-
ro? si nihil eram: quomodo co-
gnoscere volebam? **S**cimus ni-
hil nihil est: et quod nihil est non ē
et quod non est bonum non est:
quia nihil est. **S**i ergo nihil fui cū
sine te fui: quasi nihil fui: et ve-
lut idolum quod nihil est: quod

Soliloquia

quidē aures h3 & nō audit: na-
res h3 & nō odorat: oculos h3 &
nō palpat: pedes h3 & nōambu-
lat: & omnia liniamenta h3 mē-
b:orum sine sensu eorum.

Ute casu aie i pctis. La. vj.

Cum igitur

tur fui sine te: ni-
hil fui: & iō cecus
erā surdus & in-
sensibilis: q̄ nec bonū discerne-
bā: nec malū fugiebā: nec dolo-
rē vulnerū sentiebā: nec tene-
bras meas videbā: q̄ eras sine
te vera luce: que illumias oēm
hoiem venientē in hūc mūdū.
Ue mihi vulnerauerunt me &
nō dolui: traxerūt me & nō sensi
q̄ nihil erā: q̄ sine vita eram: q̄
ē verbū per q̄ facta sunt oia.
Jō dñe lux mea inimici mei de
me fecerunt: quecūq; voluerūt
percusserūt: nudauerūt: pollne-
rūt: corruerūt: vulnerauerunt:
& occiderūt me: q̄ recessi a te: &
factus su3 nihil: sine te. Deu do-
mine vita mea que fecisti me:
lux mea que direxisti me: Desē-
so: vite mee: miserere mei & re-
suscita me: dñe de⁹ meus spes
m. a: virtus mea: solitudo mea

cōsolatio mea: in die tribulatio-
nis mee: respice inimicos meos
& eripe: fugiant a facie mea: qui
oderūt me: & ego viuā in te per-
te. Ipsi. u. dñe p̄siderauerūt me
& vidētes me sine te despexerūt
me. Diuiserunt sibi vesti-
mētia virtutū: quib⁹ ornaueras
me: fecerūt sibi viā per me: sub
pedibus suis p̄culauerūt me:
secibus peccatorū polluerūt tē-
plum sanctū tuū: posuerunt me
desolatū & merore cōfectū. Jb⁹
post eos cecus & nudus & illa-
queatus funibus peccatorū: tra-
hebant me post se in circuitu de-
vitiū in vitium: & de luto in lutū:
& ibā absq; solitudine añ facie
subsequentis. Seruus eram: &
seruitutem amabā. Cecus erā
& cecitatem desiderabam. Sin-
ctus eram: & vincula non horre-
bam. Amarus dulce: & dulce a-
marum: et edebam. Abscis erā
nec cognoscebam: & hoc q̄ sine
verbo eram: sine quo factum ē
nihil: per quod omnia conser-
uantur: sine quo omnia anihilā-
tur. Sicut enim omnia p̄ ipsum
facta sunt: & sine ipso factum est
nihil: sic per ipsum omnia con-
seruantur: quecūq; sunt siue i

celo siue in terra siue in mari: et
in omnibus abyssijs. Nec pars
parti in lapide adheret: nec in
aliquo creatorum nisi quod per ver-
bum conseruantur per quod om-
nia facta sunt. Adherere ego
tibi verbum: ut conserues me:
quod ubi a te recessi perij in me:
nisi quod tu qui me feceris refeci-
sti in me. Ego peccaui: tu me visi-
tasti. Ego cecidi: tu me erexisti.
Ego ignorauit: tu me docuisti.
Ego non vidi: tu me illuminasti.
**De multiplicibus benefi-
cijs dei. Cap. vij.**

Miser ego
deus meus quā-
tum teneo: dili-
gere oñde mihi:

Quā tuus debeo laudare te: de-
monstra mihi. Quā tuus debeo
placere tibi: innotesce mihi. In
tona domine desuper voce grā-
di et forti in interiorē aurē cor-
dis mei: doce me et salua me: et
collaudabo te: qui creasti me cū
nihil essem: qui illuminasti me
cū in tenebris essem: qui resusci-
tasti me cum mortuus essem: qui
reparasti me a iuuentute mea oī-
um bonis tuis. Dunc inutilem

vermem fetentem peccatis: in-
tris omnibus optimis donis tu-
is. Aperi mihi o clavis david:
qui aperis et nemo claudit illi
cui tu apis. claudis et nemo ape-
ris illi cui tu claudis: aperi mi-
hi ostium luminis tui ut ingre-
diar et videam: et cognoscam: et
confitear tibi in toto corde meo:
quod misericordia tua magna est
super me: et eruisti animam me-
am ex inferno inferiori. Domi-
ne deus noster quā admirabile et
laudabile est nomen tuus in vn-
uersa terra. Et quid est homo
quod memo: es eius: aut filius ho-
minis quā visitas eum? Domine
spes sanctorum et turris fortitu-
dinis eorum: deus vita aīe mee
per quā viuo: sine qua morior.
Lumē oculorū meorū pro quod vi-
deo: sine quo orbor. Gaudium
cordis mei et letitia spūs mei: di-
ligam te toto corde meo: et toto
aīo meo: et totj medullis et visce-
ribus meis: quod tu pro: dilexisti me
Et vñ hoc mihi o creator: celi et
terre: et abyssi qui bonorū meorū
nō idiges? Vñ hoc mihi quod di-
lexisti me? O sapia que apis os
mutorū: o verbum per quod facta
sunt oīa: apis os meum: da mihi

Soliloquia

Vocem laudis vt enarrem omnia beneficia tua: que mihi domine a principio contulisti. Et ecce enim sum: quia tu creasti me: et quod me creares et in numero creaturarum tuarum numeraberis: ab eterno tu preordinasti: antequam quicquam faceres a principio: antequam extenderes celos: nec dum erant abyssi: adhuc terram non feceras: nec montes fundaueras: nec dum fontes eruperant. Antequam hec omnia que fecisti per verbum: faceres me: creaturam tuam fore: certissima veritatis tue providentia preuidisti: et esse me creaturam tuam voluisti. Et hoc vnde mihi domine benignissime: deus altissime: pater misericordissime: creator: potentissime et semper mirifissime: que mea merita: que mea gratia: vt complaceret ante conspectum tue magnifice maiestatis creare me? Non era et creasti me. Nihil fueram: et de nihilo me aliquid fecisti. Quale autem aliquid? non stilam aque: non ignem: non avem: vel piscem non serpentem: vel aliquid ex brutis animalibus: non lapidem vel lignum: non ex eorum gene

re que tantum habent esse: vel ex eorum que tantum esse possunt et crescere? Non ex eorum genere que non esse et crescere et sentire possunt. Sed super omnia hec voluisti me esse ex his que tantum habent esse. quia sum: et ex his que non habent esse et crescere quia sum et cresco: et ex his que sunt: crescunt: et sentiunt: quia sum cresco et sentio. Et paulominus parem me creasti angelis: quia rationem te cognoscendum cum ipsis a te communes accepi. Sed paulominus utique dixi.

Nam illi tuam felicem notitiam iam habent per species: ego autem per spem. Illi facie ad faciem: ego per speculum in enigmate. Illi plene: ego autem ex parte.

De dignitate hominis futura. Capitulum. viij.

Sed cum

venerit quod perceptum est: euacuabitur quod ex pre

est: quando iam reuelata facie tuam facies videbimus. Quid iam prohibebit nos non esse milites paulominus ab angelis:

quos tu dominē corona spei q̄
ornata est gloria ⁊ honore coro
naueris: quos tu nimis quasi
amicos tuos honorificaueris.
Immo per omnia pares: ⁊ eq̄
les angelis. Nampe ⁊ hoc ve
ritas tua dicit: equales sunt an
gelis: ⁊ filij dei sunt. Quid mi
rum si filij dei sunt: si pares sūt
angelis? Vere quidem erunt fi
lij dei: quia filius hominis sa
ctus est filius dei. Hoc utiq̄ cō
sideranti mihi fiducia est dice
re: non homo minor paulomi
nus est ab angelis: non utiq̄ tā
tum equalis angelis: sed superi
or angelis: quia homo deus: ⁊
deus homo: non angelus. Et di
cam propter hoc hominem eē
creaturam dignissimam: q̄ ver
bum quod erat in principio de
us apud deum: verbus per qd̄
deus dixit: fiat lux ⁊ facta ē lux:
angelica. s. natura: verbum per
quod deus creauit omnia in p̄n
cipio: idem verbum caro factū
est: ⁊ habitauit in nobis: ⁊ vidi
mus gloriam eius. Ecce gloria
per quam gloriator: quando sane
gloriator. Ecce gaudium per qd̄
gaudeo: quando sane gaudeo.
Domine deus meus: vita ⁊ to

ta gloria anime mee. Confiteor
ergo tibi domine deus meus:
cum me creasti rationis capa
cem: angelis quodāmodo parē
creasti: quia perfici possum per
verbum tuum vt venias ad eq̄
litate[m] angelorum: vt habeam
adoptionem filiorum per vni
genitum verbum tuum domine
per filium tuum dilectus: in quo
tibi bene complacuit: per vni
cū coheredem ⁊ consubstātia
lem tibi ⁊ coeternū: iesum xp̄m
unicū dñm ⁊ redemptorē: ⁊ no
strum: illuminatorem ⁊ consola
torem nostrum: aduocatum no
strum apud te: ⁊ lumen oculo
rum nostrorum: qui est vita no
stra ⁊ saluator noster: ⁊ spes vni
ca nostra: qui nos dilexit magis
q̄ se: per quem habemus fidu
ciam repositam: ⁊ firmas apud
te spes: ⁊ accessus veniendi ad
te: qm̄ dedit potestatem filios
dei fieri: his qui credunt in no
mine eius. Laudem tribuas no
mini tuo domine qui me ad ima
ginem ⁊ similitudinem tuā cre
ando: tante glorie fecisti me fo
re susceptibilem: vt possim fili
us dei fieri. Hoc utiq̄ non possūt
arbores: nō possunt lapides: nō

Soliloquia

generaliter omnia que mouent
vel crescunt in aere: vel in mari
vel in terra: q; nō dedit eis po
testatem filios dei fieri: q; ratio
nem non habent. Nā & hec po
testas in rōne consistit per quā
cognoscimus deum. Dedit autē
hanc ptātem hominibus quos
creauit rōnabiles ad imaginem
& similitudinem suam. Et ego
vtriq; domine per tuam gratia;
homo sum: & filius tuus eē pos
sum per grām: qđ illa non pos
sunt. Unde hoc mihi domie ve
ritas summa: veraq; sūmitas &
p̄ncipium oīum creaturarū?
Unde hoc mihi domie vt pos
sim fieri filius dei: quod illa nō
possunt? Tu es qui manes in
eternum: qui omnia creasti si
mul. Simul creasti homines &
iumenta: lapides & virentia ter
re. Non. n. p̄cecesserunt meri
ta. nulla eorum intercessit grā:
q; omnia: tua tñ bonitate crea
sti: & pares omnes creature fue
re in meritis: q; omnium nulla
fuerit merita. Et vnde ergo ma
gis tua bonitas in hac tua crea
tura: quā fecisti rōnalem: q̄ in
omnibus alijs que sunt sine ra
tione: apparuit? Quare nō ego

sicut omnes ille: aut cur omnes
ille sicut ego: aut ego solus sicut
ille? Que mea merita: que mea
gratia: vt me filius dei posse fie
ri susceptibilem creares: quod
illis omnibus denegares? Abs
sit domine vt hoc sentiam. Tua
gratia: tua tñ bonitas hoc fecit
vt essem particeps dulcedinis
eius. Illa igitur gratia qua me
de nihilo creasti: illaz queso do
mine da mihi gratiam: vt tibi
de hoc referam gratias.

De omnipotentia dei.

Capitulum. ix.

Omnipo

tens manus tua
semp vna & ea
dem: creauit in
celo angelos: & in terra vermi
culos: non superior: in illis: non
inferior: in istis. Sicut n. nulla
alia manus angelum: ita nulla
posset creare vermiculus: sicut
nulla celus: ita nulla posset crea
re minimum arboris folium: si
cut nulla corpus: ita nulla vilis
capillum albū posset facere aut
nigrum. Sed op̄s manus tua:
cui omnia pari modo sunt pos
sibilia. Nec. n. possibilis est ei

create vermiculus q̄z angelus:
nec impossibilis extendere ce-
lus q̄z solius: nec leuius forma-
re capillū q̄z corpus: nec diffici-
lius fundare terrā sup aquā q̄z
aqua sup terrā: s̄ oia quecūqz
voluit: fecit sicut voluit: in celo
et in terra: in mari et in omnib⁹
abyssi: et me inter oia sicut vo-
luit potuit et sciuit. Potuit qdē
manus tua dñe: me lapidē vel
aurem: vel serpētē vel beluā: ali-
quā creare et sciuit: sed noluit p-
pter suā bonitatē. Quare ergo
ego nō sum lapis vel arbor: vel
aliqua belua? Quia sic ordina-
uit bonitas tua. Et vt hoc ordi-
naret nō p̄cesserūt merita mea.
**De incomprehensibili lau-
de dei. Capitulu. x.**

Vade hoc

mibi dñe: vñ mi-
hi laudes ad lau-
dandū te? Sicut
fecisti me sine me: sicut cōpla-
cuit ante te: ita laus tibi est sine
me: sicut cōplacet añ te. Ante te
dñe laus tua tuīpe es. Laudēt
te opa tua s̄m multitudinē ma-
gnitudinis tue: laus tua dñe in-
cōprehēbilis ē. Corde nō cō-

phēdit: ore nō mēsuratur: aure
nō percipit: q̄ ista trāscūt et laus
tua dñe manet in eternū. Logi-
tatio icipit: et cogitatio finit: vox
sonat et vox trāsit. auris audit et
audit⁹ definit: laus vō tua i eter-
nū stat. Quis ergo ē q̄ te lau-
det? Quis hō ānūciat laudē tuā
La⁹ tua p̄petua ē: trāsitoria nō
ē. Sic te laudat: q̄ teipz et laudē
tuā credit. Sic te laudat: q̄ seipz
noscit in tua laude nō posse p̄-
gē: a⁹ p̄petua q̄ nūqz trāsit. In
te ē laus n̄ra: in te laudabit aīa
mea. Hō nos laudam⁹ te: s̄ tu
te: et p̄ te: et in te: et nobis ē et la⁹
in te. Tūc verā habem⁹ laudēz
qñ a te hēmus laudē: qñ lux ap-
probat lucē: q̄ tu vera la⁹ tribu-
is verā laudē. Quoties ab alio
qz a te q̄rim⁹ laudē: toties tuas
amittim⁹ laudē: q̄ illa trāsitoria
ē: s̄ tua eterna. Si trāsitoria q̄ri-
m⁹: eternā amittim⁹ laudēz. Si
eternā volum⁹: trāsitoria n̄ ame-
m⁹. La⁹ eterna dñe de⁹ me⁹: a
quo ois la⁹: sine nulla ē la⁹: nō
valeo laudare te s̄m te. Hēas te:
et laudabo te. Quid. n. ego sum
dñe p̄ me: vt laudē te. Puluis et
cinis ego sum: canis mortu⁹ et se-
tens ego sum: vermis et putredo

Soliloquia

ego sum. Quis ego sum ut laudem te domine deus fortissime spiritus uniuerse carnis: qui inhabitas eternitatem? Nunquid tenebre laudabunt luce: aut mors vitam? Tu lux ego tenebre: tu uita ego mors. Nunquid uanitas ueritatem laudabit? Tu es ueritas: ego homo similis factus uanitati. Quid ergo domine laudabo te? Nunquid miseria mea laudabit te? nunquid fetor: laudabit odor: em? nunquid mortalitas hominis que hodie est et cras tollitur: laudabit te? Nunquid laudabit te homo putredo et filius hominis uermis? Nunquid laudabit te domine qui in peccatis conceptus est et natus et nutritus? Non est enim speciosa laus in ore peccatoris. Laudet te domine deus meus incoprehensibilis potentia tua: incircumscriptibilis sapientia tua: et inestimabilis bonitas tua: laudet te supereminens clementia tua: superabundans misericordia tua: sempiterna quoque uirtus et diuinitas tua. Laudet te omnipotentissima fortitudo tua: summa quoque benignitas tua: et charitas tua: propter quam creasti nos do-

mine deus uita anime mee.

De spe erigenda ad deum.

Capitulum. xj.

So autem

creatura tua sub umbra alarum tuarum sperabo: in

bonitate tua: qua creasti me.

Adiuua creaturam tuam: quae

creauit benignitas tua. Non pe-

reat in malicia mea: quod operata est bonitas tua. Non peat

in miseria mea: quod fecit sum-

ma clementia tua. Que est enim

utilitas in creatione tua: si descen-

dam in corruptionem meam? Nun-

quid enim uane deus constitui-

sti omnes filios hominum? Cre-

asti me domine: rege quod cre-

asti. Opera manuum tuarum ne

despicias deus. Ne fecisti de

nihil: si me non regis domine:

iterum reuertar ad nihilum. Si

cut enim domine non eram: et

de nihilo fecisti me: sic si me non

regis adhuc ad nihilum redi-

gar in me. Adiuua me domine

uita mea: ne peream in malicia

mea. Si non creasses me domi-

ne: non essem: quia creasti me

iam sum. Si non regis iam non

sum. Non enim mea merita: nō
mea gratia te coegerunt vt crea
res me: sed benignissima boni
tas tua ⁊ clementia tua. Illa cha
ritas tua domine deus me⁹ que
te ad creationē coegit: ipsa que
so modo cogat te ad regendum.
Quid enim prodest quod com
pult charitas tua ad creandum:
si peream in miseria mea: ⁊ non
me regat dextera tua? Nec te
cogat domine deus meus cle
mentia ad saluandum qđ crea
tum est: que te compellit creare
quod creatum non est. Ipsa te
vincat charitas ad saluandum:
que te vicit ad creandum: quia
nec nunc minor est: qđ ipsa cha
ritas tu ipse es: qui semper ides
es. Non est abbreviata manus
tua: vt saluare nequeat: neq; ag
grauata est auris tua vt non au
diat: sed peccata mea diuiserunt
inter me ⁊ te: inter tenebras ⁊ lu
cem: inter imaginem mortis et
vitam: inter vanitatem ⁊ verita
tem: inter lunaticam hanc vitam
meam: ⁊ sempiternam tuam.

**De laqueis concupiscentia
rum.**

Capitulum. . . . . xij.

E sūt vni

bre quib⁹ operior
in hac abyssō cali
giosa carceris hu
ius: in qua prostratus iaceo do
nec aspiret dies ⁊ inclinent vni
bre: fiatq; lux in firmamēto vir
tutis tue. Vox domini in virtu
te: vox domini in magnificentia
dicatq; fiat lux ⁊ effugentur te
nebre: ⁊ appareat arida: germi
netq; terra herbam virentes et
facientem semen ⁊ fructum bo
num iusticie regni tui. Domine
pater ⁊ deus: vita: per quā oia
vivunt: ⁊ sine qua omnia mor
tua computant: ne derelinquas
me in cogitatu maligno ⁊ extol
lerantiam oculorum meorum: ne
dederis mihi. Aufer a me con
cupiscentias: ⁊ animo irreuerē
ti ⁊ infrumto ne tradas me: sed
posside cor meum vt te cogitet
semper. Illumina oculos meos
vt te videant: ⁊ non extollantur
ante te gloria sempiterna. Sed
humiliter sentiant: ⁊ non in mi
rabilibus super se. Et que a dex
tris sunt videāt: ⁊ non que a si
nistris abs te. Et palpebre tue
precedant gressus meos: nam ⁊

Soliloquia

palpebre tue interrogant filios hominum. Allide concupiscentiam meam dulcedine tua: quam abscondisti timentibus te: ut concupiscam te concupiscentijs sempiternis: ne vanis illectus et deceptus: interior gustus ponat amarum: dulce: et dulce: amara: tenebras luce et lucem: tenebras: ut liberari in medio tot decipularum possim ab inimico super faciem vie huius posituram ad capiendas aias peccatorum: quibus plenus est totus mundus: quod his qui vidit: sub silentio non transiit inquitens. Quicquid est in mundo: aut est concupiscentia carnis: aut concupiscentia oculorum: aut superbia vite. Ecce domine deus meus: mundus totus plenus est concupiscentiarum laqueis: quos paraerunt pedibus meis. Et quomodo effugiet hos laqueos? **R**espondeo a quo tu abstuleris extollentiam oculorum suorum: ut non eum capiat concupiscentia oculorum: et a quo tu abstuleris carnis concupiscentiam: ne eum capiat carnis concupiscentia: et a quo tu abstuleris animum irreuerentem et infrunitum: ne eum callide decipiat superbia vite. **O** quam felix

cum hec tu facies: quippe transibit immunis. Nunc redemptor te precor: per te adiuua me me corruam in conspectu aduersariorum meorum: captus laqueis eorum: ut incuruent animam meam. Sed erue me virtus salutis mee: ne sibi risum exhibeant de me inimici tui: qui oderunt te. **E**xurge domine deus meus fortis meus: et dissipentur inimici tui et fugiant qui oderunt te a facie tua: sicut fluit cera a facie ignis: sic peccatores a facie tua. **E**t ego abscondar in abscondito faciei tue: ut gaudeam cum filiis tuis satius omnibus bonis tuis. **E**t tu domine deus pater orphanorum: et tu mater pupillorum tuorum: audi ciuatum filiorum tuorum: et extende alas tuas: ut sugiamus sub eis a facie inimici. **T**urris fortitudinis israel: quomodo dormitas neque dormies custodiens israel: quia non dormit neque dormitat hostis qui impugnat israel.

U De miseria hominis et beneficijs dei.

Lux quā

nō videt alia lux
lumen quod nō
videt aliā ad lu-

men: lux quē obtenebrat omnes
lucem: et lumen quod excecatur
extraneum lumē: lux a qua oīs
lux: lumen a quo omne lumen:
lumen ad quō omne lumen est te-
nebra: ad quō omnis lux: obscuri-
tas: lux cui omnes tenebre lumē
cui omnis obscuritas lux: lux su-
prema quā cecitas non obnubi-
lat: quā caligo non hebetat: quā
tenebre nō obscurāt: quā nulla
obstātia claudit: quā nunquā se-
parat aliqua umbra: lux quē illu-
minas oīa tota simul semel et sem-
per: absorbe me in claritatis abis-
sum: ut videam vndiq; te in te:
et me in te: et cuncta sub te. Ne
derelinquas me ne accrescāt vim-
bre ignorantie mee: et multiplicē-
tur delicta mea. Sine te enī oīa
sunt mihi tenebre: oīa mala: quā
nihil bonū sine te vero solo: et
summo bono. Hoc confiteor:
hoc scio dñe deus meus: quia vbi-
cūq; sum sine te: male est mihi
preter te: non solū extra me: sed
etiam in me: quia omnis copia

quē non est deus meus mihi ē
egestas. Satiabo: tunc cum ap-
paruerit gloria tua. Et tu domi-
ne vita mea beata: fac ut mise-
riam meā confitear tibi: ex quo
ab vnitāte bonitatis tue summo
et vno bono temporalium rerū
multiformitas lapsus me per car-
nales sensus dissipauit: et ab v-
no in multa diuisit: et facta ē mi-
hi abundantia laboriosa: et ege-
stas copiosa: dum aliud et aliud
sequebar: et a nullo implebar:
dum non in me inconueniebam
te incommutabile et singulare et in-
diuisum vnu bonum: quōd conse-
cutus nō egeo: quōd cōsecutus
nō doleo: quōd possidens satiatur
totum desiderium meum. Deu-
miseria super miseriam: cum mise-
ra anima mea a te refugit: cū quo
semper abundat et gaudet: et seq-
uitur mundum: cum quo semper
eget et dolet. Abundus clamat
deficio: tu domine clamas: refi-
cio: et miseria mea praua magis
sequitur deficientem: quā reficiē-
tem. Plane infirmitas mea hec
est. Ad edice spirituum sana il-
lam: ut confitear tibi: saluo ani-
me mee: toto corde meo: super
oīb; beneficijs tuis: quib; pascis

Soliloquia

me a inuentute mea ⁊ vsq; in senectate ⁊ seniu. Te deprecor: per te ipsum ne derelinquas me: fecisti me cum non essem: redemisti me cū perissem: perierā: mortuus fueram: ad mortuū descendisti: mortalitatem suscepisti: ad seruum rex descendisti: vt seruu redimeres teipm tradidisti: vt ego viverem: tu mortem suscepisti: mortem vicisti: me restaurasti cū te humiliasti: perieram: abieram in peccatis: venundatus eram: venisti p me vt redimeres me: ⁊ nūc me dilexisti vt sanguinem tuum in precium dares pro me: dilexisti me domine plus q̄ te: quia mori voluisti pro me. Tali pacto tam charo precio reduxisti me de exilio: redemisti me de seruitio: retraxisti me de supplicio: vocasti me nomine tuo: signasti me sanguine tuo vt memoriale tuum semp esset apud me: ⁊ nunq̄ recederet a corde meo: qui pro me non recessit a cruce. Anxisti me oleo tuo: quo tu vinctus fuisti: vt a te xp̄o dicerer xp̄ianus. En in manib⁹ tuis descripsisti me: vt semper sit memoria mea apud te: si tamen memoria tua iugiter fuerit apud

me. Sic igitur gratia tua semper: ⁊ misericordia preuenerūt me. De multis nāq; ⁊ magnis periculis sepe liberaſti me liberator meus: quando erraui ad viam reduxisti me: quādo ignorauī: docuisti me: quando peccauī corripuisti me: quādo tristis: consolatus es me: quando desperauī: confortasti me: quando cecidī: erexisti me: quādo stetit: tenuisti me: quando iuu: deduxisti me: quando veni: suscepisti me: quando dormiui: custodisti me: quando clamaui: exaudisti me.

¶ Quod deus perpetua inspectione considerat opera ⁊ intentiones hominū. Cap. xiiij.

Ec enim ⁊

b multa alia beneficia fecisti mihi domine deus meus: vita aie

mee: de quibus dulce esset mihi semper loqui: semper cogitare: semp tibi gratias agere: vt possim te semper pro omnibus bonis tuis laudare: ⁊ amare te toto corde meo: ⁊ tota aia mea: ⁊ tota mente mea: ⁊ tota fortunidine mea: simul ex omnibus me

dullis & intimis cordis mei: et
oium compagum mearum: bea-
ta dulcedo dñe deus meus oium
qui delectantur in te. Sed imp-
fectum meum viderunt oculi tui.
oculi in qua tui multo lucidiores
sunt sole: circūspiciētes oēs vi-
as hominū & profundum abyf-
si: & in omni loco contemplant
semper bonos & malos. Cū enī
cunctis p̄sidias singula iplens
totus semper vbiq; p̄sens: cun-
ctorūq; curam agens: que crea-
sti: quia nihil odisti eorum: que se-
cisti: sic gressus meos semitasq;
consideras: & die noctūq; super
custodiam meā vigilas: oēs se-
mitas meas diligenter notans:
speculator p̄petuus: veluti si to-
tū creaturę tue celi & terre obli-
tus: tñ me solū consideres: & ni-
hil sit tibi cure de alijs. Neq;
enim crescit lux incōmutabilis
visionis tue: si tantum vnū aspi-
ciat: neq; minuitur si innumera
videat et diuersa. Quia sicut
vnum totum simul perfecte p̄si-
deras: sic singula quelibet licet
diuersa perfecte simul totaq; to-
tus conspiciat visus tuus. S; sic
omnia sicut vnum: & sicut vnus
sic singula: totus simul sine diui-

sione: vel cōmutatione: vel dimi-
nutione cōsideras. Itaq; totus
tu in toto tempore sine tempore
totum me simul semperq; consi-
deras: ac si nihil aliud considera-
re habeas. Sic igitur super cus-
todiam meam stas: sicut si oium
oblitus sis: & mihi soli intende-
re velis. Semper quippe te p̄-
sentem exhibes: semper te para-
tum offers: si me paratum inue-
nis. Quocūq; iero: tu me domi-
ne non deseris: nisi p̄ior: ego te
deseram. Ubicūq; fuero nō re-
cedis: quoniā vbiq; es: ut quo-
cumq; iero inueniam te per quē
possum esse ne per eā sine te: cū
sine te esse non possum. Fateor
quidem quia quicquid facio et
quocūq; facio: ante te facio: et
quicquid est qđ facio melius tu
vides q̄ ego qui facio. Quic-
quid enim semp̄ opero: tu pari-
ter semp̄ p̄sens assistis: vtpote
p̄petuus inspector oium cogita-
tionū: intentionum: delectatio-
nū & opationū mearū. Dñe an-
te te est semper omne desiderium
meū: ante te tota cogitatio mea.
Tu dñe vides vnde veniat spi-
ritus: vbi sit: & quo vadat: q; tu
es oium spiritūū p̄derator. Et

Soliloqua

utrum radix sit dulcis an amara de qua foris pulchra folia emittuntur: tu iudex interior melius ipse nosti: et etiam medullas radicem subtilius perscrutaris et non solum intentione sed radicis eius medullam intimam: differtissima tue lucis veritate colligis: numeras: intueris: et cognas: ut reddas unicuique non solummodo secundum opera vel intentionem: sed etiam secundum ipsam interiorum absconditam medullam radicis: de qua procedit intentio operantis. Ad quid tendo: cum operor: quod cogito: et in quocumque delector: tu vides: aures tue audiunt: oculi tui vident et considerant: si gnas: attendis: notas: et scribis in libro tuo: siue bonus fuerit: siue malus: ut reddas postea pro bono premia: et pro malo supplicia: quando aperientur libri et iudicabunt secundum hec que fuerunt scripta in libris tuis. Hoc est forte quod iam dixisti nobis. Considerabo novissima eorum. Et quod de te domine dicitur. Uniuersorum finem ipse considerat: quoniam tu quidem in omnibus que agimus: finem intentionis magis quam actum operationis attendis. Licet hoc diligenter psi-

et fortis: timore pariter et ingenuitate rubore confundor: quoniam nobis magna est indita necessitas iuste recteque viuendi: qui cuncta facimus ante oculos iudicis cuncta cernentis.

Quod homo pro se nihil potest sine diuina gratia. Cap. xv.

Potissime

magnipotens deus spirituum uniuerse carnis: cum oculi

li sunt super omnes vias filiorum adam: a die natiuitatis eorum usque in diem exitus eorum: ut reddas unicuique secundum opera sua bona vel mala. Ostende mihi et confitear tibi paupertatem meam: quoniam dixi quod diues essem et nullius egerem: et nesciebas quoniam pauper eram: cecus: nudus: miser et miserabilis. Credebam enim me fore aliquid cum nihil essem. Dixi sapiens efficiar: et stultus factus sum. Cogitabam me esse prudentem et deceptus sum. Et vi deo nunc: quia donum tuum est sine quo nihil possumus facere: quoniam nisi tu domine custodieris ciuitatem frustra vigilat qui custodit eam. Sic docuisti me: ut cognos-

si me: nō ppter te q̄ cognosce-
res me: s̄ ppter me: vt cogno-
scre me. **Itā:** vt dixi: dñe crede
bam me aliqd fore ex me: existi-
mabā me sufficere per me: nec
percipiebā quoniā tu regebas
me: donec aliquātulū te elōgasti
a me: et cecidi statim i me: et vi-
di et cognoui qm̄ tu regebas
me: et q̄ cecidi fuit ex me: et q̄
surrexi fuit ex te. **Apusti** mihi
oculos lux: et excitasti et illumi-
nasti me: et vidi qm̄ temptatio
est vita hominis super terrā: et
q̄ gloriari non valeat añ te om-
nis caro: nec iustificatur omnis
iuuens: quoniā si quid boni est
parui vel magni donum tuum
est: et nostrū non nisi malum est.
En̄ igitur gloriabit̄ ois caro?
Nūq̄ de malo? **Nec** non ē glo-
ria s̄ miseria. **S̄** nūq̄ gloria
bit̄ de bono? nūq̄ de alieno?
Tuū dñe ē bonū: tua est gloria.
Qui eni de bono tuo gloriā si-
bi q̄rit: et nō tibi querit: hic fur
ē: et latro: et filius ē dyabolo: q̄ vo-
luit furari gloriā tuā. **Qui** enim
laudari vult de tuo dono: et nō
querit in illo glo: iā tuā sed suā:
hic s̄ ppter tuū donū laudetur
ab hoib⁹: a te tñ vitupat̄: q̄ de

bono tuo nō tuā s̄ suā gloriā q̄si-
uit. **Qui** aut̄ ab hoib⁹ laudat̄ vi-
tupante te: nō defendet̄ ab hoib⁹:
bus iudicāte te: nec liberabitur
p̄dēnāte te. **At** tu dñe somator
me⁹ ex vtero m̄ris mee: nō me
finas cadere i illā exprobratio-
nē vt exprobrer̄ mihi furari vo-
luisse gloriā tuā. **Tibi.** n. sit glia
cui⁹ est oē bonū: nobis aut̄ cōsu-
sio faciei et miseria: quoz est oē
malū: nisi tu volueris misereri.
Misereris q̄ppe dñe: misere-
ris oium: et nihil odisti eoz q̄ se-
cisti: et das nobis de bonis tuis:
et ditas nos dñe de⁹ inopes opa-
timis donis tuis. **Quā** diligis
paupes et diuites facis eos diui-
tys tuis. **Ecce** nunc dñe paupes
filij tui sum⁹: et pusill⁹ grex tu⁹:
api nobis ianuas tuas: et edent
paupes et saturabunt̄ et lauda-
būt te q̄ regrūt te. **Scio** ē dñe
et p̄fiteor: docete te: qm̄ illi soli q̄
cognoscūt se paupes: et p̄fiteant̄
tibi paupertatē suā ditabūtur a te:
qm̄ q̄ se diuites existimāt cū sint
paupes a tuis diuitys iuenient̄
exclusi. **Ego** igit̄ p̄fiteor: tibi dñe
de⁹ meus paupertatē meā: et sit
tibi tua gloria tota quoniam tuū
est omne bonum per me gestū.

Domine confiteor: vt docuisti me: nihil aliud sum q̄ vniversa vanitas: et umbra mortis: et abyssus quedam tenebrosa: et terra inanis et vacua: que sine tua benedictione nil germinat: fructum quoq; non facit nisi cōfufionem: peccatum: et mortem. Si quid boni vnq̄ habui a te recepi. quicquid boni habeo tuum est: vel a te habeo.

Si quando steti per te steti: sed quando cecidi: per me cecidi: et semper in luto iacuiffem nisi tu me erexiffes: semper cecus fuiffem nisi tu me illuminaffes.

Quando cecidi nunq̄ surrexiffem nisi tu mihi manum porrexiffes. Postq̄ me etiam erexiffi: semper cecidiffem nisi tu me sustiniffes. Sepeus periffem: nisi me gubernaffes. Sic semper domine: sic semper gratia tua et misericordia tua preuenit me: liberans me ab omnib; malis: saluans a preteritis: suscitans a presentibus: et muniens a futuris: precipiens etiam ante me laqueos peccatorum: tollens occasiones et causas: q; nisi tu h; mihi feciffes: ego omnia peccata mundi feciffem. Quoniam

scio domine q; nullum peccatum est quod vnq̄ fecerit homo: quod non possit facere aliter homo: si creato: desit a quo factus est homo. Sed q; non facerem tu fecisti: q; tibi abstinerem tu iussisti: et q; tibi crederem gratiam tu infudisti. Tu nanq; domine regebas me tibi: seruabas me tibi: et mihi vt adulterum: et omne aliud peccatum nō cōmitterem gratiam et lumen donasti.

De diabolo et multiplicib; temptationibus eius.

Capitulum. .xvi.

Tempta

tor: desuit: et vt deesset tu fecisti: locus et tempus desuit: et vt hec deessent tu fecisti. Affuit temptator: non desuit locus: non desuit tempus: s; vt non consentirem tu me tenuiffi. Venit temptator: tenebrosus vt est: et vt eum despicerem tu me confortasti. Venit temptator: armat; et fortis: et vt me nō vinceret: tu eius refrenasti: et me roborasti. Venit temptator: tras figuratus in angelum lucis: et vt

me non

me non deciperet tu eum incre-
pasti: et ut eum cognosceret tu me
illuminaisti. Ipse enim est draco ille
magnus et rufus: serpens anti-
quus: vocatus diabolus et sa-
thanas: habens capita septem
et cornua decem: quem creasti ad
illudendum huic mari magno
et spaciofo: in quo reptat anima-
lia quorum non est numerus: et
animalia pusilla et magna. di-
uersa demoniorum genera: qui
nihil aliud die noctuque operan-
tur: nisi quod circumueant querentes
quem deuolet: nisi tu eripias. Ipse
enim est antiquus ille draco: qui
ortus est in paradiso voluptatis:
qui cauda sua trahit tertiam par-
tem stellarum celum: et eas mittit in
terram: qui veneno suo corrup-
pit aquas terre: ut bibentes ho-
mines moriantur: et qui sternit
sibi aux quasi lutum: et habet fi-
duciam quod influat iordanis in os
suum qui factus est ut nullus ti-
meat. Et quis defendet a mori-
bus eius: quis eruet ab ore eius
nisi tu domine qui confregisti ca-
pita draconis magni? Proterede
domine super nos alas tuas ut
fugiamus sub eis a facie draco-
nis huius qui nos persequitur: et

scuto tuo libera nos a cornibus
eius. Hoc enim est continuum studium
eius: hoc unicum desiderium suum:
ut aias quas creasti deuolet. Et
ideo deus meus ad eum clamamus:
libera nos ab aduersario nostro
quotidiano: qui siue dormiamus
siue vigilemus: siue comedamus
siue bibamus: siue quodcumque
opus operemur: omnibus modis in-
stat die ac nocte fraudibus et arti-
bus: nunc palam: nunc occulte: sagit-
tas venenatas contra nos diri-
gens: ut interficiat aias nostras.
Et tamen domine pessima insania nostra:
quod cum continue videamus contra nos
draconem: ore aperto paratum ad
deuorandum: nihilominus dormi-
mus et lasciuimus in pigritijs no-
stris: tanquam securi ante eum: qui
nihil aliud desiderat quam ut nos
perdat. Inimicus ut occidat se vi-
gilat sine somno: et nos ut custo-
diamus nos nolumus euigila-
re a somno. Ecce tetedit ante pedes
nostros laqueos infinitos: et omnes vi-
as nostras varijs repleuit decipu-
lis ad capiendas aias nostras. Et
quis effugiet? Laqueos posuit
in diuitijs: laqueos posuit in pau-
pate: laqueos tetedit in cibo: in
potu: in voluptate: in somno: et in

Soliloquia

vigilia : laqueos posuit in verbo et in opere : et in omni via nostra . Sed tu domine libera nos de laqueo venantium et a verbo aspero ut confiteamur tibi dicentes . Benedictus dominus qui non dedit nos in captivum dentibus eorum . Alia nostra sicut passere erepta est de laqueo venantium : laqueus spiritus est : et nos liberati sumus .

Quod deus est lux iustorum .

Tu qui

deus domine lux mea
illumina oculos
meos ut videam

lumen : et ambulabis in lumine tuo et non impingaris in laqueos eius . Quis enim evadet laqueos istos multos : nisi videat eos ? Et quomodo videbit eos nisi quem illuminaveris lumine tuo ? Ipse enim pater tenebrarum laqueos suos abscondit in tenebris suis : ut capiatur in eis qui sunt in tenebris suis : qui sunt filii tenebrarum harum : non videntes lumen tuum : in quo qui ambulat non timebit . Qui enim ambulat in die non offendit : qui autem in nocte ambulat offendit :

quod lux non est in eo . Tu lux domine : tu lux filiorum lucis : tu dies quod nefas occisum : in qua ambulavit filii tui sine offensione : et sine quibus omnes qui ambulavit : in tenebris sunt : quod te lucem mundi non habent . Ecce quotidie cernimus : quod quo magis a te vero lumine quis elongatur : eo magis peccatorum involuitur tenebris : et quo magis est in tenebris : eo minus videt laqueos in via sua : et ideo minus cognoscit : et iterum sepius capitur et cadit in eis : et quod est horribilius se cecidisse ignorat . Qui vero suum casum ignorat : eo minus curat surgere : quod se existimat adhuc stare . Tu vero lux mentis domine deus meus : nunc illumina oculos meos ut videam et cognoscas : ne corruam in conspectu adversariorum meorum . Etenim in certum nostrum laborat inimicus noster : quem petimus ut facias liquefieri a facie nostra : sicut cera liquescit a facie ignis . Quoniam niam domine ipse est latro primus et ultimus : qui consilius fecit ut raperet gloriam tuam : quoniam niam inflatus et elatus crepuit et cecidit in faciem suam : et de :

cili enim de monte sancto tuo :
 et de medio lapidum ignitorum :
 in quorum medio ambulavit. Et
 nunc vita mea domine deus meus :
 ex quo cecidit non cessat persequi
 filios tuos . Et in odium tuum :
 o rex magne cupit perdere hanc
 creaturam tuam : quam creavit
 omnipotens bonitas tua ad imaginem
 tuam : ut possideat gloriam tuam :
 quam ipse perdidit per superbiam
 suam . Sed contere eum fortis noster
 ante nos agnos tuos : et illumina
 nos : ut videamus laqueos : quos ipse
 paravit : et evadamus ad te o letitia
 israel . Et hec omnia tu domine melius
 nosti : qui nosti contentionem eius et
 vicem eius durissimam . Nec hoc dico
 ut ostendam tibi : quia omnia vides :
 et nulla te latet cogitatio . Sed ante
 pedes tue maiestatis de inimico meo
 queri montem facio . Iudex eterne :
 ut ipsum dannes : et nos filios tuos
 salves : quorum fortitudo tu es .
 Versutus est enim domine iste hostis
 et tortuosus : nec facile deprehendi
 possunt circuitus vie eius : nec
 cognosci species vultus eius : nisi tu
 illumines . Nam

nunc hic : nunc illic : nunc agnus :
 nunc lupus : nunc tenebras : nunc
 lucem se ostendit : et singulis quibuslibet
 qualitatibus : locis : et temporibus :
 secundum varias rerum mutationes :
 varias exhibet transformationes .
 Nam ut tristis decipiat tristatur et ipse :
 ut gaudens illudat : fingit se et ipse
 gaudere : ut spirituales defraudet : in
 angelum lucis se transfiguratur :
 ut fortes comprimat : apparet agnus :
 ut mites deoret : apparet lupus .
 Nec quidem omnia secundum similitudinem
 variarum transformationum effici
 habet : sicut alios a timore nocturno :
 alios a sagitta volante in die : alios a
 nebuloso perambulante in tenebris :
 alios ab incursum : alios a demerito
 meridiano . Et ad hec quis idoneus
 ut cognoscat : quod revelabit speciem
 indumenti eius : aut gyrum dentium
 eius : quis agnoscat . En abscondit
 sagittas suas in pharetra : et laqueos
 etiam abscondit sub specie lucis :
 et hoc difficilius perpenditur : nisi a
 te domine speciem nostram : lumen
 assumamus : ut videamus . Nam non
 solum in carnalibus opibus que de
 facili cognoscuntur : non

Soliloquia

tantum in ipsis vitijs: sed in ipsis
spūalib⁹ exercitijs laqueos abs-
condit subtile: et sub virtutum
colore: ipsa vitia induit: et trans-
mutat se in angelum lucis. Nec
et multa alia nutitur contra nos
ipse filius belial: ipse sathan: do-
mine deus noster. Et nunc ut
leo: nūc ut draco: manifeste et oc-
culte: intus et extra: die ac nocte
insidiatur: ut rapiat animas no-
stras. Et tu eripe nos domine
qui salvas sperantes in te: ut ipse
de nobis doleat: et tu lauderis i
nobis domine deus noster.

¶ Iterum de beneficijs dei.

Capitulum. xvij.

Do autē

filius ancille tue
que recōmēda-
uit manui tue: iā

his meis paupculis confessiōi-
bus cofitear tibi liberato: me⁹
toto corde meo: et recolam ad
mentem meam oia bona que fe-
cisti mihi a iuuentute mea in oī
vita mea. Scio nāq; qd ingrati-
tudo multū tibi displiceat: que
est radix tot⁹ mali spūalis: et vē-
tus quidā desiccās et vrens oē
bonum: obstruens fontē diuine

misericordie tue sup hoīem: qua
et mortua iam non oriunt: et vi-
ua iam opera moriunt et ultra
non adipiscuntur. Et ego domi-
ne grās tibi ago ne sim ingrāt⁹
tibi liberato: meus: qm libera-
sti me. Quotiens iam me abso-
buerat ille draco: et tu domine ab-
ore eius extraxisti me. Quoties
ego peccaui et ipse paratus fuit
deglutire me: sed tu dñe deus
meus defendisti me. Cum con-
tra te inique agebam cum; tua
mandata frangebam: stabat ipse
paratus: ut me raperet ad infer-
num: sed tu prohibebas. Ego te
offendebam: et tu me defende-
bas. Ego te non timebam: et tu
me custodiebas. A te recedebā
et inimico meo me exhibebam:
tu ipsum ne me acciperet deter-
rebas. Nec mihi tu domine de-
us meus beneficia conferebas:
et ego miser non cognoscebam.
Sic. n. me multotiens a faucib⁹
diaboli liberaisti: de ore leonis
eripuisti: et ab inferno licet ne-
scientem me multis vicibus re-
duxisti. Descēdi. n. vsq; ad por-
tas inferni: et ne illuc intrarem
tu me tenuisti. Appropinquabā
vsq; ad portas mortis: et ne me

ipse caperet tu fecisti. De morte etiam corporis sepius eripui sti me saluato: meus: cum graues morbi tenerent me: cum sui in periculis multis per mare: per terras: ab igne et gladio: et ab omni periculo liberans: semper mihi astans: et misericorditer saluans. Sciebas tu quidem domine: quod si tunc mors me occupasset: infernus animam meam suscepisset: et perpetuo damnatus fuisset. Sed tua misericordia et tua gratia puenit me: eripiens me de morte corporis: et de morte anime domine deus meus. Hec et multa tua alia beneficia exhibuisti: et ego eram cecus et non cognoui: donec illuminasti me. Hunc igitur lux anime mee domine deus meus: vita mea per quam uiuo: lumen oculorum meorum per quod uideo. En illuminasti me et cognosco te: quod uiuo per te: et gratias ago tibi licet uiles et exiles et impares beneficij tuis: quales habet mea fragilitas offero. Quoniam tu es solus deus meus: creator meus benignus: quod amas nostras animas: et nihil odisti eorum que fecisti. En ego primus inter pec-

catores quos saluasti: ut exemplum alijs tribuam benignissime pietatis tue. Confitear tibi beneficia tua magna: quam eripuisti me de inferno inferiori semel et secundo: et tertio: et centies et millies: et ego semper ad infernum tendebam: et tu me semper reducebas: et iuste millies donastes me si uoluisses. Noluisse: quod amas animas: et dissimulas peccata hominum propter penitentiam domine deus meus: multe misericordie in omnibus uisus tuus. Hunc ergo uideo hec domine deus meus et cognosco per lumen tuum: et deficit anima mea in misericordia tua magna que est super me: quam eripuisti animam meam ex inferno inferiori: et me ad vitam reduxisti. Totus enim eram in morte: totum me resuscitasti. Tuus igitur sit totum id quod uiuo: et totus: totum me tibi offero. Totus spiritus: totum cor: totum corpus: tota uita mea: uiuat tibi uita mea dulcis quam totum me liberaisti: ut totum me possideres: totum me refecisti ut totum me rehaberess. Dilectam te igitur domine uirtus mea: dilectam te ineffabilis exultatio mea

Soliloquia

7 v'uat ias non mihi sed tibi to-
ta vita mea: que perierat in mi-
seria mea resuscitata est in mihi
cordia tua: q' es deus misericors
& miserator: & multe misericordie
in milia his qui diligunt nomen
tuū. **Q**uare dñe deus me^s san-
ctificator meus: inssisti lege tua:
vt diligam te toto corde m'io:
tota anima mea: tota mēte mea
tota fortitudine mea: & totis vi-
ribus meis: & etiam ex intimis
mēdullis cordis mei: oībus ho-
ris & momentis: quibus fruor
bonis misericordie: qm̄ semper
perirez nisi quia semper regis
me: s'p' mōteret nisi q' semp' me
vivif' eas: & omni momento me
tibi obligas: dum oī momento
mihi tua magna beneficia p'ces-
tas. Sicut ergo nulla hora est:
vel pūctus in oī vita mea: quo
tuo beneficio non vtar: sic nul-
lum d'z esse momentum quo te
nō habeā ante oculos in mea
memoria: & te nō diligā ex om-
ni fortitudine mea. **S**ed nec hoc
valeo: nisi tu dederis mihi cui⁹
est oē donū bonum: & oē datus
optimum descendens a patre
luminum: apud quem non est
transmutatio: nec vicissitudinis

obumbratio. Non enim est vo-
lentis neq; currentis: s' tui mis-
serentis vt diligamus te. **T**uum
est dñe hoc donū: cuius est oē
bonum. **I**ube te diligere: quod
iubes: & iube quod vis.

De seruire dilectionis vel
charitatis. **Cap. xix.**

Ado te ^{de}
magisq; sp' ama-
re cupio: q' tu es
reuera oī melle

dulcior: oī lacte nutritio: &
oī luce clario. **Q**uare super oē
aurū & argentum lapidē p'cio-
sum es mihi charior. **D**isplice-
bat. n. mihi q'cqd agebā in secu-
lo: p' dulcedie tua: & decore do-
mus tue quā dilexi. **S**ignis q'
sp' ardes & nūq; extingueris: o
amo: q' sp' serues: & nūq; tepe-
scis: accēde me. **A**ccendar inq;
tor⁹ a te: vt tor⁹ diligā te. **A**d in-
n. te amat: q' tecū aliqd amat: qd
nō ppter te amat. **D**iligā te dñe
qm̄ tu p'ior dilexisti me. **E**t vū
mihi verbū vt explicē signa di-
lectiois tue: maxie erga me p'
innumera bñficia tua quibus a
p'ncipio educaſti me? **P**ost bñ-
ficiū nempe creatiois: qm̄ in p'nti

pio de nihilo ad imaginem tuā: creasti me: honorificans et exaltans me inter eas creaturas: quas fecisti: et nobilitans lumine virtutis tui: quo signasti super liminare cordis mei: quo ab insensibilibus pariter et sensibilibus virtutibus discernuisti me: et paulominus ab angelis minuisti. Parum et hoc fuit ante conspectum diuinitatis tue: quoniam quotidianis et singularibus maximisque donariis tuis: unum beneficiorum me sine intermissione nutruisti: et quasi filium tuum paruulum tenellum: uerberibus tue consolationis lactasti et confortasti me. At enim tibi totus seruire: omnia quecumque feci in meum seruitium tradidisti.

Quod deus subiecit omnia seruituti hominum.

Capitulum.

xx.

Omnia sub

pedibus hominis subiecit: ut solus homo totus tibi subiceretur. Et ut tuus totus homo esset: super omnia tua dominatus est homo. Extiora nempe pro corpore cuncta creasti: ipsum uero corpus pro

anima: animam uero pro te: ut tibi soli vacaret: et te solum amaret: possidens te ad solatium: inferiora uero ad seruitium. Quicquid enim celi ambitu continetur: inferius ab anima humana est: que facta est ut summum superius possideret: cuius possessione beata fieret: cui si adhaerit: cunctorum mutabilium inferiorum necessitudines supergreddiens: illius summe maiestatis cuius emulatur speciem: eterne immortalitatis faciem: cum serenitate videbit. Tunc uero illis bonis optimis fructur in domo domini: quorum comparatione cuncta hec que hic cernimus uelut nihilum computantur. Illa sunt que oculus non uidit: nec auris audiuit: nec in corde hominis ascenderunt: que preparauit deus diligentibus se. Et hec quidem domine daturus es anime. His etiam quotidie letificas animas seruorum tuorum qui amas animas. Quid miror hec domine deus meus. Imagines quippe tuam honorificas et similitudinem tuam ad quam create sunt. Nam et corpori nostro licet adhuc corruptibili et igno-

Soliloquia

bili: vt videret: dedisti celi claritatem per manum ministroꝝ tuorum indefessorum solis & lune: qui pꝛecepto tuo iugiter die ac nocte deseruiunt filijs tuis: vt spiraret: largitus es aeris puritatem: vt audiret: sonorum varietates. Et odoraret: odorum suauitates: vt gustaret: saporum qualitates: vt contrectaret: dedisti corpulentiam oĩum grossitates. Ad iuuamenta suis necessitatibus: dedisti iumenta: Volucres quoq; celi & pisces maris: & fructus terre: ad reficiendum impendisti. Ad medicinaꝝ de terra: pꝛoꝛpter singulas quasq; suas corruptelas: creasti. Singula solacia: singulis malis obuiantia preparasti: quoniam ex misericors & miserator & nouisti figmentum nostru; figulus noster: & nos omnes quasi lutum in manu tua.

Ad ex cõsideratione bonorum tẽporaliũ colligit magnitudo celestis psil. Cap. xxj.

En aperi

mibi misericordia tua magna: lumine tuo illustra

queso magis adhuc: vt mibi magis aperiatur. Nam ex his minimis tua magna: & ex his visibilibus tua inuisibilia comprehendimus domine de^o sancte & bone creator noster. Si enim mi dñe pꝛo hoc corpore ignobili & corruptibili: tam magna & innumera beneficia prestas a celo & aere: a terra & mari: a luce & tenebris: a calore & umbra: a rore & imbre: a ventis & pluuijs: a volucibus & piscibus: a bestijs & arboribus: & multiplicitate herbarũ & germinum terre: & cunctarum creaturarum tuarũ ministerio nobis successiue per sua tempora ministrantur: vt alleues fastidium nostrum: qualia queso & q̃ magna & innumerabilia erũt illa bona que preparasti diligentibus te: in illa celesti patria vbi te videbimus facie ad facie? Si tanta facis nobis in carcere: qd ages in palatio? Ad magna & innumerabilia sunt opera tua domine rex celorum. Cum enim sint hec omnia valde bona & delectabilia: que bonis pariter malisq; cõmunia tradidisti: qualia futura sunt illa: que solis bonis recondisti? Si tam innumera &

Varia dona tua: que nunc am-
 cis pariter tribuis et inimicis: quoniam
 magna et innumerabilia: quoniam dul-
 cia et delectabilia: que solis tuis
 es largiturus amicis? Si tanta
 solacia in hac die lachrymarum:
 quanta conferes in die nuptiarum?
 Si tanta delectabilia continet
 carcer: quanta queso continet
 patria? Oculus non vidit:
 deus absque te que preparasti di-
 ligentibus te. Secundum enim
 magnam multitudinem magni-
 ficentiae tuae: est etiam multitudo
 magna dulcedinis tuae: quam ab-
 scondisti timentibus te. **A**bs-
 gnus enim tu es domine deus
 meus et immensus: nec est finis
 magnitudinis tuae: nec est nume-
 rus sapientiae tuae: nec est mensu-
 ra benignitatis tuae: nec est finis
 nec numerus: nec mensura retribu-
 tionis tuae: sed sicut magnus
 es tu: ita magna sunt donaria
 tua: quoniam tu ipse premium et
 donum omnium legitimum tuo-
 rum pugnatorum.

Quod divina dulcedo om-
 nem presentem mundi amaritu-
 dinem tollit.

Capitulum. xxij.

Ec sunt be-

neficia magna tua
 domine deus: san-
 ctificator sancto-
 tuorum: quibus repleturus es
 inopiam esurientium filio-
 rum: quoniam factus es spes de-
 speratorum: et consolatio desola-
 torum: tu corona spei que orna-
 ta est gloria preparata vincenti-
 bus. Tu famelicorum satietas
 eterna: danda esurientibus. Tu
 consolatio sempiterna: qui solis
 illis te tribuis: qui consolatione
 huius mundi pro tua perpetua
 consolatione contemnunt. **N**am
 qui hic consolantur: indigni tua
 consolatione habentur. **S**ed qui
 hic cruciantur: a te consolantur
 et qui participant passionibus:
 participant et consolationibus.
Nemo enim potest in utroque se-
 culo consolari: nec potest quis
 hic et in futuro gaudere: sed unum
 necesse est ut perdat qui alterum
 voluerit possidere. **N**ec ubi co-
 fidero domine consolator meus
 in hac vita renuit consolari ani-
 ma mea: ut digna habeatur tu-
 is consolationibus eternis: quia
 iustum est ut amittat te quicumque

Soliloquia

in aliquo alio magis consolari num est nos hic esse: faciamus
eligit n̄ in te. Et obsecro sum hic tria tabernacula: hic morer
ma veritas te per te: non pmit mur: te contemblemur: quia nul
tas me in aliqua cōsolatione va lo alio indigemus. Sufficit no
na consolari. Sed peto vt om̄ bis domine videre te: sufficit in
nia mihi amarescant: vt tu solus quit tanta dulcedine satiari.
dulcis appareas aie mee: qui es Enam enim stillam dulcedinis
dulcedo inextimabilis: per quā ille gustauit: et omnem aliam fas
cuncta amara dulcorantur. Tua stidiuit dulcedinem. Quid pu
enim dulcedo. Stephano lapi ras dixisset: si magnam illā mul
des torrentis dulcorauit. Tua titudinem dulcedinis diuinita
dulcedo craticulam beato Paul tis tue gustasset: quā abscondi
rentio dulces fecit. Pro tua du sti timentibus te? Hanc tuā dul
cedine ibant apostoli gauden cedinem ineffabilem: et illa gu
tes a conspectu concilij: quoniā stauerat virgo de qua legimus
digni habiti sunt pro nomie tuo q̄ letissima et glorianter ibat ad
contumeliam pati. Ibat Andre carcerem: quasi ad epulas inui
as securus ad crucem et gaudēs tata. Hanc vt reor: et ipse gusta
quoniam ad tuam dulcedinem uerat q̄ dicebat: q̄ magna mul
properabat. Nec tua dulcedo titudo dulcedinis tue domine:
iplos apostolorum p̄ncipes sic quam abscondisti timentib⁹ te
repleuit: vt pro ipsa crucis pati quiq̄ monebat. Gustate et vide
bulum vnus eligeret: alter quo te quoniam suavis est dominus.
q̄ caput ferientis gladio suppo Nec est enim illa beatitudo dol
nere nō timeret. Pro hac emē mine deus noster quam expe
da Bartholomeus propria pel ctamus daturum te nobis: pro
lem dedit. Pro hac quoq̄ gu qua tibi domine continue milia
standa veneni poculum intrepitamus: pro qua tibi mortifica
dus Joannes potauit. Hanc ve mur tota die: vt in tua vita tibi
o vt gustauit Petrus omniuz viuamus.
inferiorū oblitus clamauit: qua
si ebrius dicens. Domine boz

Quod tota spes nostra et

sideriū cordis nostri debet esse
in deum.

Capitulum. xxiij.

T autem

domine expectatio israel: desiderium ad quod suspirat cor nostrum quotidie: festina ne tardaueris. Surge prope et veni: ut educaas nos de isto carcere ad confitendum nomini tuo: ut gloriemur in lumine tuo. Aperi aures tuas clamoribus lachrymarum pupillorum tuorum: qui clamant ad te: pater noster: da nobis hodie panem nostrum quotidianum: in cuius fortitudine ambulemus die ac nocte: usquequo perueniamus ad montem sanctum tuum oreb.

Et ego paruulus iter paruulos familie tue: deus pater et virtus mea: quando veniam et apparebo ante faciem tuam: ut qui nunc tibi confiteor: ad tempus: extunc confitear tibi in eternum? Beatus tuus ero si fuero admissus ad videndum claritatem tuam. Quis mihi hoc tribuat: ut ad hoc venire permittas me? Scio do-

mine: scio et confiteor: me indignum ut intrem sub tectum tuum: sed fac propter honorem tuum: et ne confundas in te sperantem seruum tuum. Et quis intrabit in sanctuarium tuum ad considerandas potentias tuas: nisi tu aperias? Quis autem aperiet: si tu claueris? Si destruxeris nemo est qui edificet. Et si incluseris hominem: nemo est qui aperiat. Si conuerteris aquas: omnia siccabuntur. Et si emisseris eas: subuertent terram. Si omnia que fecisti ad nihilum redigis: quis contradicet tibi? Porro sempiterna bonitas misericordie tue qua fecisti omnia quecumque uoluisti. Tu nos fecisti fabricatores mundi: rege nos. Tu nos creasti: ne spernas nos: quia opera tua sumus. Et quidem domine deus noster: nos lutum et vermiculi: non ualemus intrare in tuas eternitates nisi tu induxeris: qui de nihilo cuncta creasti.

Quod salus nostra ex deo est.

Capitulum. xxiiij.

Soliloquia

Do autē

opus manuum tuarum confitebor: tibi in timore tuo: quia non in arcu meo sperabo: et gladius meus non saluabit me: sed dextera tua et brachium tuum et illuminatio vultus tui. Alios quin desperare: quoniam spes mea tu es: qui creasti me: quos nam non derelinquis qui sperant in te. Tu quippe es dominus deus noster: suavis et patientis: in misericordia disponens omnia. Nam si peccauerimus: cui sumus: si non peccauerimus: tui sumus: quoniam apud te sumus contenti. Nos solum inuerti: et vanitas est omnis homo viuens et ventus est vita nostra super terram. Ne irascaris si cadimus pupilli tui: quoniam tu nostri signatum nostrum domine deus noster. Nam deus inextimabilis fortitudinis: contra folium quod a vento rapitur ostendere vis potentiam tuam: et stipulam siccam persequeris? Nam dānabis israel rex eterne: canes unum? Nam damnabis pulicem unum? Audiuimus de misericordia tua

domine: quoniam tu mortem non facis: nec letaris in perditione morientium. Propter te domine oramus te: ne permittas dominari quod non fecisti: huic creature tue quam fecisti. Si enim vales de perditione: quid te prohibet domine quod omnia potes: ne semper leteris de nostra saluatione? Si vis: potes me saluare: ego autem et si vellem: non possem. Magna est multitudo miserarum mearum mecum. Velle quippe mihi adiacet: perficere autem non inuenio. Velle quod bonum est non possum nisi tu velis: nec quod volo possum: nisi tua potentia me confortet: et quod possum aliquando nolo: nisi tua voluntas fiat: sicut in celo et in terra. Et quod volo et possum ignoro: nisi tua sapientia me illustret. Et si etiam sciam quandoque volens quandoque valens: imperfecta et vacua transit sapientia mea nisi adiuuer a vera sapientia tua. In tua autem voluntate cuncta sunt posita: et non est qui possit resistere voluntati tue: domine vniuersorum principatum tenens omnis carnis: et quecumque vis facis in celo: et in terra: in ma

ri: et in omnibus abyssis. In no-
bis igitur fiat voluntas tua: su-
per quibus invocatum est no-
men tuum: ne pereat hoc nobile
plasma tuum quod creasti pro-
pter honorem tuum. Et quis est
homo natus de muliere: qui vi-
uat: et non videat mortem: et eri-
piat animam suam de manu in-
feri: nisi tu solus eripias vita-
vitalis omnis vite: per quem om-
nia viuunt?

Quod voluntas humana i-
fficax sit ad bona opera sine
diuina gratia. **Cap. xxv.**

Leniziã

e tibi confessus sum
laus vite mee do-
mine deus meus

virtus salutis mee. Sperabam
aliquando in virtute mea: que
tamen non erat virtus. Et cum
sic volui currere: vbi magis
stare credebam: ibi magis ceci-
di: factusque sum magis retro et
non ante: et quod credebam com-
sequi magis elongatus est a me.
Sic per multa similia vires me-
as probas. Cognosco nunc quod
illuminasti me: quoniam quod
magis credidi posse per memi-

nus semper potui. Dicebas. n-
hoc faciam: illud perficiam: nec
hoc nec illud faciebam. Aderat
voluntas: non erat facultas: ad-
erat facultas non aderat volun-
tas: quoniam de meis viribus
confidebam. Nunc autem con-
fiteor: tibi domine deus pater
celi et terre: quod non in fortitudi-
ne sua roborabitur vir: ut glorie-
tur ante stulta presumptio om-
nis carnis. Non est hominis vel-
le quod possit: aut posse quod
velit: vel scire quod velit et pos-
sit: sed potius a te gressus ho-
minis diriguntur: illorum inquam:
qui non a se sed a te dirigi se
constentur. Obsecramus itaque
viscera misericordie tue: velis
domine saluare quod creasti:
quoniam si vis potes nos sal-
uare: et in tua voluntate virtus
est nostre salutis.

De antiquis beneficijs dei.
Capitulum. xxvj.

Recorda

re misericordie
tue antique: qua
nos a principio in
benedictionibus tue dulcedi-
nis preuenisti. Antequam enim na-

Soliloquia

fecerit ego filius ancille tue: do- mine spes mea ab yberib⁹ ma- tris mee: tu me preuenisti: pre- parans mihi semitas quibus in- cederem et venirem ad gloriam domus tue. **P**riusq^{ue} me forma- res in utero nouisti me: et ante- qua^m exirem de uulua: quicquid tibi placuit preordinaisti de me. **Q**ue et qualia sunt in libro tuo scripta de me: in secreto confito- ry tui: ego quidem ignoro: vn- de et valde timeo. Tu vero nos- sti: quoniam quod ego per suc- cessus dierum et temporu^m: hinc ad mille annos huius tempora- litatis expecto: in conspectu eter- nitatis tue: iam factum est: et quod futurum est: iam factum est. **E**go autem stans in hac nocte te- nebrosa: hec ignorans: timor et tremor uenerunt super me: dum video mihi undiq^{ue} imminere multa pericula: a multis quoq^{ue} hostibus uenari: multitudineq^{ue} innumerarum miseriarum in hac uita me circumdari. Et nisi in his tantis malis afforet mihi tuum aduinculum desperare. Sed spes mihi magna subest de te mitissime princeps. Deus meus. Et consideratio multitu-

dinis miserationum tuarum: que apud te sunt: subleuat mentem meam. Et precedentia signa mi- sericordie tue: que me antequa^m nascerer: preuenerunt: et nunc specialiter in me effullerunt: de futuris benignitatis tue meliori- bus et perfectionibus muneris- bus: que amicis tuis reseruas: spem meam admonent: ut in te letetur dominus deus meus leti- cia sancta et uiua: qua semper le- tificas iuuentutem meam.

De angelis deputatis ad cu- stodiam hominum.

Capitulum. xxvij.

Flexisti

enim me vnice amo: meus ante qua^m diligeres te: et ad imaginem tuam creasti me omnibus creaturis tuis prepo- sisti me. Quam dignitatem tunc quidem seruo cum noue- rim te: propter quem fecisti me. Insuper facis angelos tuos spi- ritus propter me: quibus man- dasti ut custodiant me in omni- bus vijs meis: ne forte offer- dam ad lapidem pedem meus

Di enim sunt custodes sup mu-
ros ciuitatis tue noue Hierusa-
lem: ⁊ montes in circuitu eius:
vigilantes ⁊ custodientes vigi-
lias noctis super gregem tuum:
ne quādo rapiat vt leo animas
nostras: dum non esset qui cri-
peret: ille antiquus serpens ad-
uersarius noster diabolus: qui
quasi leo rugiens semper cir-
cuit querens quem deuoret.

Di sunt ciues beate ciuitatis su-
perne Hierusalem: que sursum
est mater nostra: in ministerium
missi propter eos qui heredita-
tem capiunt salutis: vt eos libe-
rent ab inimicis suis: ⁊ custodi-
ant in omnibus vijs suis: cōfor-
tent quoq; ⁊ moneant: ⁊ oratio-
nes filiorum tuorum offerant i
conspectu glorie maiestatis tue.

Diligunt nempe conciuēs suos
per quos sue ruine scissuras re-
stituari expectant. Ideoq; ma-
gna cura ⁊ vigilantī studio ad-
sunt nobis: omnibus horis ⁊ lo-
cis: succurrentes ⁊ prouidētes
necessitatibus nostris: ⁊ solliciti
discurrentes inter nos ⁊ te: do-
mine: gemitus nostros atq; su-
spira referentes ad te: vt impe-
trent nobis faciem tue benigni-

tatis propitiationem: ⁊ referant
ad nos desideratam tue gratie
benedictionem. Ambulant no-
biscus in omnibus vijs nostris:
intran ⁊ exeunt nobiscum: atq;
te considerantes q̄ pie q̄ bone-
ste in medio prauē nationis con-
uersemur: quantoq; studio ⁊ de-
siderio queramus regnum tuum
⁊ iusticiam eius: quantoq; timo-
re ⁊ tremore seruiamus: ⁊ extul-
temus tibi leticia cordis nostri.

Adiuuant laborantes: protegūt
quiescentes: hortantur pugnan-
tes: coronant vincentes: cōgau-
dent gaudentibus: de te inquam
gaudentibus: compatiuntur pa-
tientibus: pro te inquam patienti-
bus. Grādis est eis cura de no-
bis. Magnus est affectus dile-
ctionis eorum erga nos. Et hoc
totum propter honorem tue in-
extimabilis charitatis: qua dile-
xisti nos. Diligunt enim quos
tu diligis: custodiūt quos tu cus-
todis: ⁊ deserūt quos tu dese-
ris: nec diligūt operātes iniquita-
tem: quoniā ⁊ tu odisti oēs ope-
rentes iniquitatē: ⁊ perdes oēs q
loquuntur mendaciū. Quoties
bene agim⁹: gaudēt angeli ⁊ tri-
stantur demones. Quotiens a

Soliloquia

bono deuiamus: diabolum leti-
ficam⁹: ⁊ angelos tuos suo gau-
dio defraudamus. Gaudiu⁹ est
enim eis sup vno peccatore pe-
nitentiam agente. Sed diabolo
super vno iusto penitentia⁹ de-
ferente. **S**a igitur pater eis sp̄
gaudere de nobis: vt ⁊ tu sem-
per per eos lauderis in nobis:
⁊ nos cu⁹ eis in vnum ouile tu-
um adducamur: vt cōfiteamur
fui⁹ nomini sancto tuo crea-
tor: hominum ⁊ angeloru⁹. **H**ec
ipse cōmemorans coram te: cō-
fiteo: laudans te: qm̄ beneficia
tua magna sūt hec: quibus nos
honorificasti: dans nobis ange-
los tuos sp̄s in ministeri⁹ no-
strum. **S**ederas enim qcquid
celi ambitu continetur: ⁊ quasi
parua reputans hec que sub ce-
lo sunt: nisi adderes etiam ea q̄
sunt super celos. **L**audēt te do-
mine de hoc omnes angeli tui:
confiteantur tibi de hoc omnia
opera tua: ⁊ ipsi facti tui tibi be-
nedicant. **O** honorificentia no-
stra nos nimis honorificans et
ditans: multis munibus deco-
rasti. **A**mabile est enim nomen tu-
um domine in vniuersa terra.
Quid est enī homo q: magni

ficās eum: aut apponis erga eū
cor tuum? **S**ixisti enim veritas
antiqua. **D**elitie mee: esse cum
filijs hominum. **N**onne homo
putredo: ⁊ filius hominis ver-
mis? **N**onne vniuersa vanitas
omnis homo viuens? **E**t dignū
ducis super huiuscemodi: ape-
rire oculos tuos: ⁊ adducere eū
tecum in iudicium.

De profunda predestinatio-
ne ⁊ prescientia. **C**ap. xxviij.

Doce me

abyssus profun-
dissima creatrix
sapientia: que li-

braſti in pondere montes ⁊ col-
les: in statera molem terre tribus
digitis appendisti. **S**uspen-
de molem corporalitatis huius
quā gero: tribus inuisis digitis
tuis ad tē: vt videam ⁊ cogno-
ſca⁹ quā admirabilis es in vni-
uersa terra. **L**ux antiquissima:
lucebas ante omnem lucem in
mōtibus sanctis eternitatis an-
tique: cui nuda ⁊ aperta erant
omnia ante q̄ fierent. **L**ux que
odio habes omnem maculam:
vtpote mundissima ⁊ imacula-
tissima: que tibi delitie cum ho-
mine: que

mine: que conventio lucis ad te
 nebras? Ubi enim sunt in ho-
 mine deliciae tue? Ubi prepara-
 sti tibi in me dignus sanctuariū
 maiestatis tue: ad quod introies
 habeas delicias delectationis
 tue? Adundum enim cenaculū
 decet te mundans virtus: que
 non nisi a mundis cordibus vi-
 deri potes: multo magis nec ha-
 beri. In homine autem: ubi est
 templum tam mundum ut te su-
 cipiatur qui regis mundus? Quis
 potest facere mundum de inū-
 do conceptum semine? nonne
 tu qui solus es mundus? ab in-
 mundo enim quis mundabitur?
 Nam et secundum legem quam dedi-
 sti patribus nostris in igne con-
 burenti montem: in nube tegan-
 te aquam tenebrosam: quicquid
 tetigerit imundus: imundū erit.
 Omnes autem nos quasi pan-
 nus menstruate: de massa corru-
 pta et imunda venientes: macu-
 lam imunditiae nostrae: quā celsi-
 re saltem tibi: qui omnia vides:
 non possumus: in frontibus por-
 tamus. Quare mundi esse non
 possumus: nisi tu mundaueris:
 qui solus es mundus. Adūdas
 autem de nobis filijs hominum:

eos in quibus tibi complacuit
 habitare: quos ab inaccessibili-
 bus profundis secretis iudicio-
 rum incomprehensibilium sapi-
 entiae tuae: semper iustorum: licet
 occultorum: sine eorum meritis
 predestinasti ante mundum: vo-
 casti de mūdo: iustificasti in mū-
 do: et magnificas eos post mū-
 dum. Non omnibus autem hoc
 facis quod admirantur tabesce-
 tes omnes sapientes terre. Et
 ego domine hoc considerans
 expauesco et obstupesco de alti-
 tudine diuitiarum sapientiae et
 scientiae tuae: ad quā ego non per-
 tingo: et incomprehensibilia iu-
 dicia iustitiae tuae: quā ex eodem
 ludo alia quidem facis vasa in
 honorem: alia vero in contume-
 liam sempiternam. Quos igitur
 tibi elegisti de multis in tē-
 plum sanctum tuum: ipsos mū-
 das: effundens super eos aquā
 mūdā: quorum nomina nu-
 merūque tu nosti: qui solus nu-
 meras multitudinem stellarum
 et omnibus eis nomina vocas:
 qui et scripti sunt in libro vite:
 qui nequaquam perire possunt: quibus
 oīa cooperantur in bonum
 et ipsa peccata. Quis. n. cadūt nō

Soliloquia

colliduntur: quia tu supponis manus tuas: custodis omnia ossa eorum: ut unum ex eis non peratur. **A**ntem mors peccatorum pessima: illorum in quibus: quos antequam faceres celum et terras: secundum abyssum multas iudiciorum tuorum occultorum: spiritus autem iustorum: prescivisti ad mortem eternam: quorum dinumeratio nominum et meritorum pravorum apud te est: qui numerum arenae maris dinumerasti: et dimensus es profundum abyssum: quos reliquisti in immunditijs suis: quibus omnia cooperantur in malum: et ipsa etiam oratio vertitur in peccatum: ut si et usque ad celos ascenderint: et inter sidera caeli collocaverint: nondum suum quasi serquilinium in fine perdentur.

De illis qui prius iusti: et postea impij efficiuntur: et conver-
so. **Capitulum. xxix.**

Magna sunt iudicia tua domine deus. **I**udex iustus et fortis: qui iudicabas equitatem et inscrutabilia facis et profunda: que cum confidero contremiscunt omnia ossa mea: quoniam non securatur homo vivens

super terras: ut servamus tibi pie et caste cunctis diebus vite nostre in timore: et exultemus tibi cum tremore: ut non sit servitium sine timore: neque gaudium sine tremore: et non gloriatur ac cinctus nisi ut discinctus: neque gloriatur ante te omnis caro: sed pavescat et contremiscat a facie tua: cum ignoret homo utrum amore an odio dignus sit: sed in futurum omnia reservantur incerta. **A**vidimus enim multos domine: et audivimus a patribus nostris: quod utique sine magno tremore non recolo: si ne multo timore non confiteor: ascendisse primitus quodammodo usque ad celos: et inter sidera nondum suum collocasse: postmodum autem cecidisse usque ad abyssos: et aias eorum in malis obstruisse. **A**vidimus stellas de caelo cecidisse: ab ipetu feriatis caudae draconis. **E**t eos qui iacebant in pulvere terre: a facie sublevantis manus tue domine mirabiliter ascendisse. **A**vidimus vivos morientes. **E**t mortuos a morte surgentes: et eos qui iter filios dei ambulat in medio lapidum ignitorum: quasi lutum ad nihilum defluxisse. **A**vidimus lucem obtenebrat

te: et de tenebris lucē pcessisse: quod publicani et meretrices pcedunt icolas: in regno celorum: filij autem regni eijcunt in tenebras exteriores. Quare autem ista oia: nisi quod in montē illū ascēderūt: in quē ascēdit angelus: et descēdit diabolus? Quos autem pcedisti nati: ipsos et vocasti: et sanctificasti: et mūdcasti: ut dignū habitaculum sint tue maiestatis: eorum quibus et in quibus sunt tibi delicta sancte et munde: in quibus tu delectaris: et letificas iuuentem eorum habitās cū eis in memoria eorum: ut ipsi tēplum sanctū tuum sint: quod magne dignitatij et commendatio ē humanitatij nostre.

Quodaia fidelis sit sanctuarium dei. **Cap. xxx.**

Prima .n.

quā creasti: nō de te: sed per vrbū tuū nō ex qualibz elementorum materia: sed ex nihilo: quod dē rōnalis: intellectualis: spūalis: spū viuēs: spū in motu: quā signasti lumie vultus tui: et cōsecasti virtute lauacri tui: ita facta ē capax maiestatis tue: quod a te solo et a nullo alio possit impleri.

Quando autem tibi: plēnum est desiderium eius: et ita nihil aliud quod desideret exterius restat. Sum autem aliquid exterius desiderat: manifestū est quod te nō habet interius: quo habito nihil ē quod ultra desideretur. Eius enim: summū et oē bonum: nō habet quod desideret amplius: si possidet te oē bonum. Quod si non desiderat oē bonum: restat ut desideret aliquid quod non est omne bonum: ergo nec summū bonum: ergo nec deum: sed potius creaturam. Cum autem creaturam desiderat: continuas famē habet: quod licet quod desiderat de creaturis: adipiscatur: vacuū remanet: quod nihil ē quod eā impleat: nisi tu: ad cuius imaginē ē creata. Implet autem tu eos qui nihil aliud desiderāt ppter te: et facis eos dignos te: sanctos: beatos: imaculatos et amicos dei: quod oia sputat ut ster cora: ut lucrifaciās te solū. Nec ē enim virtudo quam hōi ptulisti: hic ē honor: quo eū inter oēs creaturas: et sup oēs honorificasti: ut sit admirabile nomē tuū in vniuersa terra. Ecce domine deus meus: sūme: optime: omnipotentissime: inueni lo

Soliloquia

tum vbi tu habitas: q̄ in ania
quá creasti ad imaginem ⁊ fili-
tudinem tuam: que te solus que-
rit et desiderat: q̄ non in illa: q̄
te non querit nec desiderat.

Quod neq̄ per sensus exte-
riores: neq̄ interiores inueniri
potest deus. Cap. xxxj.

So erra-
ui sicut ovis que
perierat: querēs
te exteri⁹: qui es
interius. Et multum laboravi q̄
rens te extra me: ⁊ tu habitas i
me: si tamen ego desiderem te.
Circūmi vicos et plateas ciui-
tatis huius mundi: querens te:
et non inueni: q̄ male querebā
foris quod erat intus. Adisi nū-
tios: meos: omnes sensus exte-
riores: vt quererem te: et nō in-
ueni: q̄ male querebas. Video
enim lux mea deus: illuminasti
me: q̄ male te per illos quere-
bam: q̄ tu es intus: et tamen ipi
vbi intraueris nesciuerūt. Nas
oculi dicunt: si coloratus nō fuit
per nos non intrauit. Aures di-
cunt: si sonitum non fecit: p̄ nos
non transiuit. Nasus dicit: si nō
oluit: per me nō venit. Gustus

dicit: si non sapuit: per me nō
intrauit. Tactus etiam addit: si
corpulentus non est: nihil me d̄
hac re interrogas. Non ista igitur
sunt deus meus. Non enim
speciem corporis. non decus tē-
poris. non candorem lucis. non
colorem. non dulcium melodia-
rum cantus. et quecunq̄ dulce
sonantia. non florum et vnguen-
torum vel aromatum odores.
non mella vel manna gustui de-
lectabilia. non cetera ad tangen-
dum vel amplexandum amabi-
lia: nec omnia alia sensibus his
subiecta quero: cum deum meū
quero. Absit vt ista credideris
deum meum: que etiam a bruta-
lium sensibus comprehendun-
tur. Et tamen cum deum meū
quero: quero nihilominus quā-
dam lucem super omnem lu-
cē quā non capit oculus: quanda-
m vocem super omnem vocem:
quam non capit auris: quēdam
odorem super omnem odorem:
quem nō capit naris: quēdam
dulcorē super oēm dulcorē:
quē non capit gustus: quēdam
amplexum super omnem am-
plexum: quem non capit tactus.
Ista lux quidem fulget: vbi lo-

cus nō capit. ista vox sonat vbi
spūs non rapit. odor iste redo-
let vbi flatus non spargit. sapor
iste sapit: vbi non est edacitas:
amplexus iste tangitur: vbi nō
diuellitur. Sic est deus meus
et non extimabitur alius ad il-
lum. Hoc quero cum deus me-
um quero. Istud amo: cum de-
um meum amo. Sero te ama-
ni pulchritudo tam antiqua: et
tam noua: sero te amauit: et tu i-
tus eras et ego sonā: et ibi te q-
rebam: et in ista formosa que fe-
cisti: dei omnis iruebam: Ab-
cum eras: et tecum non eram.
Ea me tenebant longe a te: que
esse non poterant nisi in te. Et
cūdam enim omnia: querens
te: et propter omnia dereliquē-
me. Interrogauit terram si esset
deus meus: et dixit mihi qd nō:
et omnia que in ea sunt hoc idē
confessa sunt. Interrogauit me
et abyssos: et reptilia que i eis
sunt: et responderunt. Non su-
mus deus tuus: quare sup nos
Interrogauit stabilem aerem: et
inquit vniuersus aer cum om-
nibus incolis suis. Fallit Anaxi-
menes: non sum ego deus tu-
Interrogauit celum: solem: lu-

nam: et stel'as: neqz nos sumus
deus tuus: inquit: Et dixi om-
nibus his qui circumstant fores
carnis mee: dicite mihi de deo
meo quod vos noscitis: dicite
mihi aliquid de illo: et exclama-
uerunt oēs voce gaudio. Ipse
fecit nos. Interrogauit mundi
molem: dic mihi si es deus me-
an non. Et respondit voce forti.
Nō sum inquit ego: sed p ipsuz
sum ego: que quers in me: ipse
fecit me: super me quere: qui re-
git me qui fecit te. Interrogatio
creaturarum: profunda est con-
sideratio ipsarum: responsio: at-
testatio ipsarum de deo: quoni-
am omnia clamant deus nos fe-
cit. Quoniam: vt ait apostolus:
inuisibilia dei: per ea: que facta
sunt: a creatura mundi: intelle-
cta aspiciuntur. Et redij ad rāe
z intraui in me: z aio ad me.
Tu quis es? Et respondi mihi.
Homo rationalis z mortalis.
Et icepi discutere quid hoc eēt
z dixi. Unde hoc tale animal
domine deus meus? Unde nisi
abs te? tu fecisti me: z non ipse
me. Quis tu? Tu per quem vi-
uo ego: tu per quez viuunt om-
nia. Quis tu? Tu domine deus

Soliloquia

meus: verus: et solus: omnipotens et eternus: et incomprehensibilis: et immensibilis: qui semper vivis et nihil moritur in te: immortalis habitas eternitatem: mirabilis oculis angelorum: inenarrabilis: imperscrutabilis et innominabilis. Deus vivus et verus: terribilis: et fortis: nesciens principium neque finem: principium omnium atque finis: qui es ante primordia seculorum: et ante omnes seculorum origines. Tu es deus meus et dominus omnium que creasti: et apud te omnium stabilitum stant cause: et omnium mutabilium apud te immutabiles manent origines: et omnium rationabilium et irrationalium atque temporalium sempiternae vivunt rationes. Dic mihi simplici seruo tuo deus meus. dic misericors misero tuo. dic queso per miserationes tuas. unde hoc tale animal nisi abs te? An quisquam sese facienti erit artifex: an aliunde quam a te trahitur esse et vivere? Nonne tu es summum esse a quo est omne esse? Quicquid enim est: a te est: quia sine te nihil est. Nonne tu es fons vite a quo fluit

omnis vita? Quicquid enim vivit: per te vivit: quia sine te nihil vivit. Tu ergo domine fecisti me. Quero quod fecit me: tu domine fecisti: sine quo factum est nihil. Tu factor meus: ego operatum. Gratias tibi ago domine deus meus: per quem vivo ego: et per quem omnia vivunt: quoniam fecisti me. Gratias tibi plasmato: meus: quia manus tuae fecerunt me et plasmaverunt me. Gratias tibi lux mea: quoniam illuminasti me: et inveni te: et me ubi inveni me: ibi cognovi me: ubi inveni te: ibi cognovi te: ubi autem cognovi te: ibi illuminasti me. Gratias tibi lux mea: quoniam illuminasti me. Quid est quod dixi cognovi te? Nonne tu es deus incomprehensibilis et immensus: rex regum: et dominus dominantium: qui solus habes immortalitatem et lucem habitas inaccessibleem quem nullus hominum vidit: sed nec videre potest. Nonne tu es deus absconditus et imperscrutabilis maiestatis: solus tui ipsius maximus cognitor: et mirabilis sicut plato? Quis ergo cognovit quod nunquam vidit? Dixisti. in veritate tua

Non videbit me homo et vi-
 uet. Dixit et prece tuo per veri-
 tatem tuam. Deum nemo vidit
 vnq̄. Quis ergo cognouit qd̄
 nūq̄ vidit? Dixit et veritas tua
 nemo vidit filiū nisi pater: neq̄
 pater; quis nouit nisi fili⁹? So-
 la trinitas tua: soli sibi integre
 nota est que exuperat oēm sen-
 sum. Quid est ergo qd̄ dixi: q̄
 cognoui te? Quis. n. cognouit
 te nisi tu te? Tu quippe sol⁹ de-
 us omnipotens: superlaudabilis: et
 supergloriosus: et superexaltat⁹
 et altissimus: et superessentialis
 i sanctissimis: et diuinissimis do-
 quis nominari: qm̄ super oēs
 essentiā intelligibilem siue itel-
 lectualem atq̄ sensibiles: et sup-
 oē nomen qd̄ noiat nō solum
 in hoc seculo: s; et in futuro: su-
 pessentialiter et supintelligibili-
 ter eē dignoscere: qm̄ superessen-
 tiali et occulta diuinitate: super
 oēm rōnem: intellectum et eēn-
 tiam inaccessibiliter et imper-
 scrutabiliter habitas in teipso:
 ubi lux inaccessibilis: et lumen
 imperscrutabile: et incomprehē-
 sibile: et inenarrabile: ad qd̄ nō
 attingit aliquod lumen: quoni-
 am in contemplabile et inuisibi-

le et superrationale: et supintelli-
 gibile: et supinaccessibile: et sup-
 incōmutabile: et supincōmutabi-
 le credis: quod nullus vnq̄ an-
 gelo: um vel hominum vidit: s;
 nec videre potest. Hoc est celū
 tuum dñe: celum celans super
 eorum: superintelligibile: supra-
 tionale: et superessentialis lumē
 de quo dicitur. Celum celi do-
 mino. Celum celi: cui terra est
 omne celum: q̄ supmirabiliter
 exaltatū est super oē celum. Ad
 quod terra est et ipsum celum
 empirēū: hoc est celum celi do-
 mino: q̄ nulli notum nisi domi-
 no. Ad quod nemo ascēdit: nisi
 qui de celo descendit: q̄ nemo
 nouit patrē nisi filius et eorum
 spūs: et nemo nouit filiū nisi p̄-
 et eorum spūs. Soli quidē tibi
 trinitas integre nota es: trinitas
 sancta: trinitas supmirabilis: et
 supinenarrabilis: et supinscru-
 tabilis: et supinaccessibilis: su-
 perincomprehensibilis: super-
 intelligibilis: superessentialis:
 superessentialiter exuperās om-
 nem sensum: omnem rōnē oēs
 intellectum: oēm intelligentiā:
 omnem essentiā supercelestiū
 aiorū: quam neq̄ dicere neq̄

Soliloquia

cogitare: neq; intelligere: neq; cognoscere poss. vile est: etiam oculis angelorū. Unde ergo cognoui te domine deus altissime super omnē terram: super omnē celum: quem neq; cherubim perfecte cognoscunt: neq; seraphim? sed alis contemplationis suarum velatur facies sedentis super solum excelsum ⁊ eleuatū: clamātes et dicentes. Sanctus sanctus sanctus dominus deus exercituum: plena est omnis terra gloria tua. Expauit propheta et dixit. **De mihi:** quia tacui: quia vir pollutus labijs ego sum. Et expauit cor meum: et dixit. **De mihi:** q; non tacui: q; vir pollutus labijs ego sum: sed dixi cognoui te. **Et** eruntamē domine: ve tacētibus de te: qm loquaces: muti sūt sine te. Et ego domine deus meus non tacebo quoniam fecisti me: et illuminasti me: et inueni me: et cognoui te: qm illuminasti me. Sed qualiter cognoui te? Cognoui te in te. Cognoui te nō sicut tibi es: s; cognoui te sicut mihi es: et non sine te: sed in te: q; tu es lux que illuminasti me. Sicut enim tibi es: soli tibi cognitus es: sicut mihi es: s; in gratiam tuam: et mihi cognitus es. Sed quid mihi es? **Dic** mihi misericors famulo tuo misero: dic mihi per miserationes tuas quid mihi es? **Dic** anime mee: salus tua ego sum: noli abscondere a me faciem tuā ne moriar. Sine me loq; apud misericordiam tuam: me terram et cinerem: sine me loqui apud misericordiam tuam: quoniam misericordia tua magna est super me loquar ad deum meū cum sim puluis et cinis. **Dic** mihi supplicis tuo: dic mihi misericors misero tuo: dic per miserationes tuas: quid mihi es? Et intonasti desuper voce grandi in interiorē aurem cordis mei: et rupisti surditatem meā: et audiui vocem tuam: et illuminasti cecitatem meam: et vidi lucem tuam: et cognoui quoniam deus meus es tu. **Ps.** opterea dixi q; cognoui te. Cognoui enim te quoniam deus meus es tu. Cognoui te solum verum deum et quem misisti Iesus xpm. Erat tempus qm non cognoscebam te: ve tempore illi: quando non cognoscebas te: ve cecitati illi quando non videbam te: ve surditati illi quan-

do non audiebam te. Cecus et
 surdus p formosa: que fecisti de
 formis irruebam. Et mecū eras
 et tecum non eram: et ea me te-
 nebant longe a te que nō essent
 nisi essent in te. Illuminasti me
 lux mundi: et vidi te et amaui te
 nemo quippe te amat nisi qui te
 videt: et nemo te videt nisi q te
 amat. Sero te amaui pulchritu-
 do: tam antiqua et tam noua se-
 ro te amaui: ve tempou illi: quā-
 do non amaui te.

Confessio vere fidei.

Capitulum. xxxij.

Cognatus ti

bi ago lux mea:
 q illuminasti me
 et cognoui te.

Qualiter cognoui te? Cognoui
 te solum deus viuū: et vez: crea-
 torem meū. Cognoui te creato-
 rem celi et terre: visibilis oium
 et inuisibilium: deum vez oipo-
 tetem: imortalem et inuisibilem:
 incircūscriptibilem: intermina-
 bilem: eternum: inaccessibile: in-
 comprehensibilem: imperscruta-
 bile: n: incōmutabile: imensum:
 infinitum: principium oium vi-
 sibilium et inuisibilium: creatu-

ratum: p que omnia facta sunt:
 per que cuncta subsistunt elemē-
 ta. Cuius maiestas: sicut princi-
 pium nunq̄ habuit: sic nec desi-
 net in eternis. Cognoui te vnū
 solum verum deum: eternū pa-
 trem et filium et spiritū sanctus:
 tres quidem personas: sed vnā
 essentiam oino simplicem: indi-
 uisamq̄ naturam: et patrē a nul-
 lo: filium a patre solo: et spiritus
 sanctū pariter ab vtroq̄: absq̄
 initio semp et sine fine deum tri-
 num et vnum: solum et vez deū
 omnipotentem: vnū vniuersorū
 principium: creatorem oium vi-
 sibilium: et inuisibilium: spiritua-
 lium et temporalium: qui tua ois-
 potenti virtute simul ab initio
 tempous vtrāq̄ de nihilo cōdē-
 disti creaturam spiritualē et cor-
 poralem: angelicā: videlz et mun-
 danam: ac deinde humanā qua
 si cōmunes ex corpore et spiritu
 constitutam. Cognoui te et cōfi-
 teor: te deum patrem ingenitus:
 te filium a patre genitum: te spi-
 ritum sanctum paradytum ne-
 q̄ genitum neq̄ ingenitum: san-
 ctam et indiuiduam trinitatem: i-
 tribus coequalibus psonis con-
 substantialibus: et coeternis: tri-

Soliloquia

nitatem in vnitate: et vnitatem in
trinitate: corde credens ad iusti-
ciam: et ore confitens ad salutes.
Cognoui te verum deum et do-
minū nostrū iesum xpm: filium
dei vnigenitū: creato: et saluato-
rem: et redemptorē meū: et totū
humani generis: quē confiteor:
ex patre genitū ante secula: deū
de deo lumen de lumine: deum
verum de deo vero: non factus
sed genitum: consubstantialē et
coeternum patri et spiritui san-
cto: per quem omnia facta sunt
a principio: firmiter credens et
veraciter confitens te deū vni-
genitum iesum xpm propter sa-
lutem hominum: a tota trinitate
cōmuniter incarnatum: et ex ma-
ria ppetua virgine: spiritus san-
cti cooperatione conceptum: ve-
rum hominē: factum ex aīa ra-
tionali: et humana carne subsistē-
tem. Qui cum secundum diui-
nitatem vnigenitus dei impassi-
bilis sis pariter et immortalis: pro-
pter nimiam dilectionem tuam
qua dilexisti nos: idem ipse dei
filius: sūm humanitatem factus
es passibilis et mortalis. Qui
propter salutem humani gene-
ris vnice fili dei in ligno crucis

pati dignatus es passionem et
mortem: vt nos a morte perpe-
tua liberares. Atq; ad inferos:
vbi sedebāt in tenebris patres
nostri: auctor luminis descendi-
sti: et die tertia gloriosus victor
ab inferis ad superos resurrexi-
xisti: resumens sacrū corpus quō
pro peccatis nostris mortuus ia-
cuerat in sepulchro: et viuificās
sūm scripturas die tertia: vt ipm
in patris dextra collocares. Al-
sumpta namq; tecum ex inferis
captiuitate quā captiuauerat an-
tiquus hostis: humani generis
inimicus: verus dei filius cū no-
stre carnis substātia. i. cū anima
et carne humana: ex virgine glo-
riosa assumpta: super omnes ce-
los ascendisti: transcendens oēs
ordines angelorū: vbi sedes ad
dexterā dei patris: vbi ē fons
vite: et lumē inaccessibile: et pax
domini que exuperat oēm sen-
sum. Vbi te deum verum: et ho-
minem iesum xpm adoramus et
credimus: confitentes te patres
habere deum. Undeq; te ventu-
rum iudicē: in fine seculi expe-
ctamus: vt iudices viuos et mor-
tuos: et reddas oib; bonis et ma-
lis sūm opa sua: que opati sunt i

hac vita: vel premiū: vel suppli-
 cium: prout vnusquisq; dignus
 fuerit reque vel erumna. **R**e-
 surgent enim in illa die: a voce
 virtutis tue: omnes hoies: quot
 quot humanā aiā acceperunt
 in carne sua: quā hōc habuerūt:
 vt totus homo pro meritis: vel
 gloriam suscipiat vel gehennas.
Tu es ipse vita: et resurrectio no-
 stra: quē saluatorem expectam⁹
 dñm iesum xp̄m: qui reformabit
 corpus humilitatis nostre confi-
 guratum: corpori claritatis sue.
Lognoui te deum verū: et vnū
 spiritum sanctum patris et filij:
 ab vtroq; pariter procedentes:
 consubstantialē et coeternū: pa-
 tri et filio: paracitum et aduoca-
 tum nostrum: qui super eundē
 deum et dñm nostrum iesum xp̄m
 in colūbe specie descendisti: et su-
 per apostolos in linguis igneis
 apparuisti. **Q**ui et omnes san-
 ctos et electos dei: a p̄ncipio: tue
 gratie munere docuisti: et ora p̄-
 phetarū: vt enarrarent mirabi-
 lia regni dei aperuisti: q̄ ab om-
 nibus sanctis dei cū patre et fi-
 lio simul adoratis et glorificatis
Inter quos: et ego filius ancille
 tue: toto corde meo glorifico no-

men tuum: quoniam illuminasti
 me. **T**u enim es vera lux: lumē
 veridicum: ignis dei: et magister
 spirituum: qui vnctione tua do-
 ces nos omnem veritatem. **S**pi-
 ritus veritatis: sine quo impos-
 sibile est placere deo: quoniam
 tu ipse deus es ex deo: et lux de
 luce: procedens a patre luminis
 ineffabiliter: et a suo filio domi-
 no nostro iesu christo: quibus
 cōsubstantialis et coequalis et co-
 eternus ex stens in vnus trini-
 tatis essentia superessentialiter
 congloiaris et coregnas. **L**o-
 gnoui te vnum deum viuū et
 verum patrem et filium et spiri-
 tum sanctus: trinum quidem in
 personis: sed vnum in essentia:
 quem confiteor: adoro: et glorifi-
 co toto corde meo: verum deus
 solus sanctus: immortales: iui-
 sibile: incōmutabile: inaccessi-
 bile: imperscrutabile: vnum
 lumen: vnū solē: vnum panem:
 vnā vitam: vnū bonū: vnū p̄in-
 eipiū: vnū finem: vnum creato-
 rem celi et terre: per quē omnia
 viuunt: per quē oīa subsistunt:
 per quē omnia gubernantur: re-
 guntur: et viuificātur: que in ces-
 lis sunt et que i terris: et que sub

Soliloquia

terra: preter quē non est deus i
celo ⁊ in terra. Sic cognoui te
domine deus: cognitor me⁹: sic
cognoui te. Cognoui te p̄ fidem
tuā: quā inspirasti mihi: lux mea:
lumen oculorum meorū: domine
deus meus: spes oīum finiu⁹ ter
re: gaudium letificans iuuentu⁹
tem meā: ⁊ bonū sustentans se
nectem meam. In te enim do
mine iubilant omnia ossa mea:
dicentia. Dñe quis similis tibi?
Quis similis tibi in dijs dñe?
nō quem fecit manus hominū:
sed qui fecisti manus hominū.
Simulachra gentium argētū ⁊
aurum: opa manū hominū: nō
sic operato: hominū. Omnes
dij genuū demonia: domiu⁹ au
tem celos fecit: dominus ipse ē
deus. Dij qui nō fecerunt celū
⁊ terram pereant de celo ⁊ de
terra: deū qui creauit celum et
terram: celi ⁊ terra benedicant.

**De confessione pprie vilita
tis.** Cap. xxxiij.

Quis simi
lis tibi etiā i dijs
dñe? quis similis
tibi? magnificus i

sanctitate: terribilis: atq; lauda

bilis ⁊ faciens mirabilia? Sero
te cognoui lumen verū: sero te
cognoui. Erat autem nubes ma
gna ⁊ tenebrosa ante oculos va
nitatis mee: ita vt videre nō pos
sem solē iusticie ⁊ lumen verita
tis. Inuoluebar in tenebris: sicut
tenebrarū: tenebras meas ama
bam: q̄ lumen nō cognoscebam.
Cecus eram: ⁊ cecitatem ama
bam: ⁊ ad tenebras: p̄ tenebras
ambulabam. Quis inde me edu
xit: vbi eram homo cecus sedēs
in tenebris: ⁊ umbra mortis?

Quis accepit manū meā vt in
de me educeret? Quis ē ille il
luminato: meus? nō enim quere
bam ⁊ ipse quesuit me: non vo
cabam eum ⁊ ipse vocauit me.
Quis est ille? Tu es domine de⁹
me⁹ misericors ⁊ miserator: pa
ter misericordiarum ⁊ deus tot⁹
tus consolationis: tu sancte dñe
deus meus: quem cōfiteor: toto
co. de meo: gratias agens nomi
ni tuo. Non te querebam: tu me
quesuisti: nō te inuocabam: tu me
vocasti. Vocasti enim me nomi
ne tuo. Intonasti desuper voce
grandis in interiorē aurē cor
dis mei. Fiat lux: ⁊ facta est lux:
⁊ discessit nubes magna ⁊ lique

facta est nubes tenebrosa: q̄ ope
 ruerat oculos meos: ⁊ vidi lu
 cem tuam: ⁊ cognoui voces tuā
 ⁊ dixi. Vere domine tu es deus
 meus q̄ eduxisti me de tenebris
 ⁊ nubia mortis: ⁊ vocasti me i
 admirabile lumen tuū: ⁊ ecce vi
 deo. Gratias tibi illuminator: me
 us. Et conuersus sum: ⁊ vidi te
 nebras in quibus fueras: ⁊ abyf
 sum tenebrosam in qua iacuerā:
 ⁊ cōtremui: ⁊ expaui: ⁊ dixi. Ve
 ve tenebris meis i quibus iacui
 Ve ve cecitati illi i qua videre
 nō poteram lumen celi. Ve ve
 p̄terite ignorantie mee quādo
 nō cognoscebā te dñe. Gratias
 tibi ago illuminator: ⁊ liberator:
 meus: quoniam illuminasti me
 ⁊ cognoui te. Sero cognoui te
 veritas antiqua: sero te cogno
 ui veritas eterna. Tu eras in lu
 mine: ⁊ ego in tenebris: ⁊ nō co
 gnoscebam te: q̄ illuminari non
 poteram sine te: ⁊ nō est lux ex
 tra te.

Consideratio diuine maies
 tatis. Cap xxxiiij.

Sancte s̄a
 cto:um deus in
 extimabilis ma

iestatis: deus deo:um: ⁊ dñs do
 minorum: mirabilis: inenarrabi
 lis: incogitabilis: quem cōtre
 miscunt in celo angelice potesta
 tes: quem adorāt oēs domina
 tiones ⁊ throni: ⁊ omnes virtu
 tes pauent a cōspectu tuo: cuius
 potētie ⁊ sapientie nō est nume
 rus: qui fundasti mundus super
 nihilum: ⁊ mare colligasti i aere
 quasi i stre: omnipotentissime
 sanctissime fortissime deus spiri
 tum vniuerse carnis: a cuius
 conspectu fugit celum ⁊ terra
 ad cuius nutum oīa se subiiciūt
 elemēta: te adorent ⁊ glorificent
 omnes creature tue. Et ego fili
 ancille tue per fidē tuam flecto
 ceruicem cordis mei sub pedib
 us maiestatis tue: gratias agēs
 quoniam dignatus es per tuas
 misericordiam illuminare me.
 Lumen verum: lumen sanctum
 lumen delectabile: lumen admi
 rabile: lumē superlaudabile: q̄
 illuminat oēm homines venien
 tem in hunc mundum: ⁊ etiam
 oculos angelorum. Ecce video:
 gratias ago. Ecce video lumen
 celi: interlucet oculis mēt̄is mee
 radius desuper a facie luminis
 tui: ⁊ letificat omnia ossa mea.

Soliloquia

O si perficeretur in me. Auge
quæso luminis auctor. Auge quæ
so quod iter lucet in me. Dilate
tur obsecro: dilate te ex te. Quid
est hoc quod sentio? quis est ignis
qui calefacit cor meum? que est
lux que irradiat cor meum? **O**
ignis qui semper ardes et nunquam
quæ extingueris: accede me. **O**
lux que semper luces: et nunquam
obfuscari illumina me. **O** vis
nam arderem ex te. Ignis sanctus
quæ dulciter ardes: quæ secrete
luces: quæ desideranter aduris.
Ue his qui non ardent ex te: ve
illis qui non illuminantur ex te.
O lumen veridicum illuminans
omni mundum: cuius lux implet
mundum. **U**e cecis oculis que te
non vident sol illuminans celum
et terram. **U**e caligantibus oculis
qui te videre non possunt. **U**e
auertentibus oculis ut non videant
veritatem. **U**e non auertentibus:
ut non videant vanitatem. **U**e
queunt enim oculi as
sueti tenebris: summe veritatis
radios intueri: nec sciunt de lu
mine aliquid extimare quorum est
in tenebris habitatio. Tenebras
vident: tenebras diligunt: tene
bras approbant: de tenebris enim
tes in tenebras nesciunt ubi cor
ruant. **M**iseri qui nesciunt quod
amittant: et miseros utique qui
nesciunt quid amittunt: qui cadunt
apertis oculis: et descendunt in
infernum viuentes. **O** lux bea
tissima que non nisi a purissimis
oculis videri potest: beati mun
do corde: quoniam ipsi deum vide
bunt. **M**unda me mundans vir
tus: sana oculos meos: ut sanctis
oculis te contempler: quem non
nisi sancti oculi intuentur. **A**ufer
quæso squamas caliginis anti
que: radio tue illuminationis:
splendor inaccessibilis: ut te vi
dere valeas irrueratis ob
tutibus: et in lumine tuo videam
lumen. **G**ratias tibi ago lux mea.
Ecce video. **D**ilate te obsecro
visus meus domine ex te. **R**e
ucla oculos meos ut considerem
mirabilia de lege tua: qui es mi
rabilis in sanctis tuis. **G**ratias ti
bi ago lumen meum. **E**cce vi
deo: sed per speculum in enig
mate. **S**ed quando facie ad fa
ciem? **Q**uando veniet dies leti
cie et exultationis: in qua ingre
diar in locum tabernaculi admi

rabilis vsqz ad domum dei: vt videam videntem me facie ad faciem: ⁊ satiatur desiderium meum?

De desiderio ⁊ siti anime in deum.

Capitulum. xxxv.

Quemad-

modum desiderat ceruus ad fontes aquarum: ita

desiderat anima mea ad te deus. Sitiuit anima mea ad te deum fontem viuum: quando veniam ⁊ apparebo ante faciem tuam? O fons vite: vena aquarum viuientium: quando veniam ad aquas dulcedinis tue: de terra deserta inuis ⁊ inaquosa: vt videam virtutem tuam: ⁊ gloriam tuam: ⁊ satiem ex aquis misericordie tue sitim meam? Sitio domine: fons vite es: satia me. Sitio domine: sitio te deum viuum. O quando veniam ⁊ apparebo domine ante faciem tuam? putasne videbo diem illa:

diem inquam iocunditatis: ⁊ leticie diem quam fecit dominus: vt exultemus: ⁊ letemur in ea?

O dies preclara ⁊ pulchra: ne sciens vesperum: non habens occasum: in qua audiam vocem laudis: vocem exultationis et confessionis. In qua audiam. Intra in gaudium domini tui. Intra in gaudium sempiternum: in domum domini dei tui. Ubi sunt magna ⁊ inscrutabilia: et mirabilia: quorum non est numerus. Intra in gaudium sine tristitia: quod continet eternam leticiam: vbi erit omne bonum: ⁊ non erit aliquod malum. Ubi erit quicquid voles: ⁊ non erit quicquid noles. Ubi erit vita vitalis: dulcis ⁊ amabilis: semperque memorialis. Ubi non erit hostis impugnans: nec vlla illecebra: sed summa ⁊ certa securitas: segura tranquillitas: ⁊ tranquilla iocunditas: iocunda felicitas: felix eternitas: eterna beatitudo: ⁊ beata trinitas: ⁊ trinitatis vnitas: ⁊ vnitatis deitas: ⁊ deitatis beata sitio: que est gaudium domini dei tui. O gaudium super gaudium: gaudium vincens omne gaudium: extra quod

Soliloquia

Non est gaudium: quando intra
do in te: ut videam deum: meus
qui habitat in te: ibo et videbo
visionem hanc grandem. Quid
est quod me detinet? **Deu me:**
quod incolatus meus prolongatus
est: **heu me** quod diu dicetur mihi
ubi est deus tuus: quod diu dicetur
mihi expecta et expecta. Et nunc
que est expectatio mea? nonne
dominus deus meus? **Saluato**
rem expectamus dominum no
strum iesum christum: qui reforma
bit corpus humilitatis nostre:
configuratum corpori clarita
tis sue. **Expectamus dominum**
quando reuertatur a nuptijs:
ut inducat nos ad suas nuptias
Veni domine et noli tardare.
Veni domine iesu christe: veni vi
sitare nos in pace: veni et educ
vinctos de carcere: ut letemur
coram te corde perfecto. **Veni**
saluator noster: veni desidera
tus cunctis gentibus: ostende
faciem tuam et salui erimus. **Veni**
lux mea redemptor meus: educ
de carcere animam meam ad
confitendum nomini sancto tuo.
Quod diu miser tacebo: flucti
bus mortalitatis mee: clamans
ad te domine: et non exaudis?

Audi clamantem domine de h
mari magno: et adduc me ad
portum felicitatis eterne. **Felices**
qui de periculo maris huius
educti: ad te deum portum tu
tissimum: peruenire meruerunt. **De**
vere felices qui de pelago ad
littus: de exilio ad patriam: de
carcere ad palatium peruenen
runt: optata iam quiete: beati: quod
brauium illud perpetue glorie:
quod hic per multas tribula
tiones quesierunt iam felici iu
cunditate adepti: letantur in p
pe tuum. **De** vere beati qui iam
omnium malorum exuti: securi
o sua imarcessibili gloria: ad re
gnum decoris peruenire me
ruerunt. **De** eternum regnum:
regnum omnium seculorum: ubi
lumen indeficiens et pax dei que
exuperat omnem sensum: in quo
sanctorum anime requiescunt: et
letitia sempiterna super capita
eorum: gaudium et exultationes
obtinebunt: et fugiet dolo: et ge
mitus. **De** quod gloriosum est re
gnum: in quo tecum domine re
gnant omnes sancti: amicti lu
mine sicut vestimento: habentes
in capite suo coronas de lapide
precioso. **De** regnum bea: itudis
sempiterni:

sempiternae: ubi tu domine spes
 sanctorum et diadema glorie: fa-
 cie ad faciem videris a sanctis:
 letificas eos undique in pace tua
 que exuperat omnem sensum.
 Ubi gaudium infinitum: letitia
 sine tristitia: salus sine dolore.
 vita sine labore: lux sine tenebris
 vita sine morte: omne bonum si-
 ne omni malo. Ubi iuuetus nu-
 quam senescit: ubi vita terminum
 nescit: ubi decore nunquam palle-
 scit: ubi amor: nunquam tepescit: ubi sa-
 nitas: nunquam marcescit: ubi gaudi-
 um nunquam decrescit: ubi dolo-
 rum nunquam sentitur: ubi gemitus nu-
 quam auditur: ubi triste nihil vide-
 tur: ubi letitia semper habetur:
 ubi malum nullum timetur: quoniam
 ibi summum bonum possidet: quod
 est videre semper faciem
 domini virtutum. Felices igitur
 qui de naufraga vita presenti:
 ad tanta gaudia iam peruenisse
 remeuerunt. Infelices beati nos-
 tri et miseri: qui per huius maris
 magni fluctus procellososque vo-
 ragines: nauem trahimus: igno-
 rantes an ad portum salutis per-
 venire valeamus. Infelices in-
 quam: quorum vita est in exilio:
 via in periculo: nihil in dubio:

nescientes finem nostrum: quia
 omnia in futurum reseruantur
 incerta. Adhuc in pelagi fluctibus
 versamur suspirantes ad
 te portum maris. O patria nos-
 tra: patria secura: a longe te vi-
 demus. Ab hoc mari te saluta-
 mus: ab hac valle ad te suspira-
 mus: et nitimur cum lachrymis
 si quo modo ad te perueniamus.
 Spes humani generis christe: de-
 us de deo: refugium nostrum et
 virtus: cuius lumen a longe in-
 ter caliginosas nebulas super ma-
 ris procellas: quasi stelle maris
 radius: oculos nostros irradiat:
 ut dirigamur ad te portum.
 Suberna domine nauem nos-
 tram: tua dextera: clauo crucis
 tue: ne pereamus in fluctibus:
 ne nos demergat tempestas aque
 ne absorbeat nos profundum:
 sed vincino crucis tue trabe nos
 ab hoc pelago ad te solamen uni-
 cum nostrum: quem a longe quasi
 stellam matutinam et solem ius-
 titie: vix lachrymantibus ocu-
 lis: in litore celestis patrie nos
 expectantem videmus. En ad
 te clamamus redempti tui: sed
 et nunc exules tui: quos precio-
 so sanguine redemisti. Exaudi

Soliloquia

nos deus salutaris noster: spes
omnium finium terre et in mari
longe. In mari turbulento ver
samur: tu in litore stans aspicias
pericula nostra: saluos nos fac
propter nomen tuum. Da nos
domine inter scyllam et ca
rybdem ita tendere per mediu:
vt vtroque periculo cutato: sal
ua nauis et mercibus: securi per
ueniamus ad portum.

Item de gloria celestis pa
trie. Capitulum. xxxvj.

Cum ergo
peruenerim ad
te sapientie fons
tem: ad te lumen
indeficiens: ad te lucem inextin
guibilem: vt te non iam p. spe
culum in enigmate: sed facie ad
faciem videamus: tunc satiabi
tur in bonis desiderium nostru
quia nihil erit exterius quod de
sideretur: nisi tu Domine sum
mum bonum. Aut eris premi
um beatorum: et diadema deco
ris eorum: et letitia sempiterna
super capita eorum: pacificans
eos intus et extra in pace tua q
exuperat omnem sensum. Ibi
videbimus: amabimus: et lau

dabimus. Videbimus in lumi
ne tuo lumen tuum: qm apud te
est fons vite: et in lumine tuo vi
debimus lumen. Quale autem
lumen? lumen inuensum: lumē
incompositum: incorruptibile: in
comprehensibile: lumen indefi
ciens: lumen inextinguibile: lu
men inaccessible: lumen inacer
tum: lumen veridicum: lumen
diuinum: quod illuminat oculos
angelorum: quod letificat tu
uentutem sancto: quod est
lumen luminis: et fons vite: qd
es tu domine deus meus. Tu
es quippe lumen: in cuius lumi
ne videbimus lumē: te scz in te
splendore vultus tui: quando te
videbimus facie ad faciem.
Quid est videre facie ad facie
nisi: quod ait apostolus. Cogno
scere sicut et cognitus sum cog
noscere veritatem tuam et glo
ria tuam: hoc est cognoscere fa
ciem tuam: cognoscere patris
potentiam. Filij sapientiam. Spi
ritus sancti clementiam. Ipsius
summe trinitatis vnam et indi
uiduam essentiam. Videre eni
faciem dei viu: hoc est summū
bonum: gaudium angelorum et
omnium sancto: quod est

um vite eterne. Gloria spiritus
 um. Letitia sempiterna. Loco
 na decoris. Baniū felicitas
 nis. Requies opulenta. Pul
 chritudo pacis. Innum & ex
 ternum gaudium. Paradisus
 dei. Hierusalem celestis. Vita
 beata. Plenitudo beatitudinis
 gaudium eternitatis: par dei
 que recuperat omnem sensum.
 Nec est plena beatitudo: & to
 ta glorificatio hominis: videre
 faciem dei sui: videre eum qui
 fecit celum & terram: videre eū
 qui fecit eum: qui saluauit eum:
 & qui glorificauit eum. Vide
 bit eum cognoscendo: amabit
 diligendo: laudabit possidendo
 Ipse enim erit hereditas popu
 lū: populi sanctorum: populi
 quem redemit. Ipse possessio
 felicitatis eorum: ipse premium
 & merces expectationis. Ero i
 quit merces tua magna nimis.
 Magnū enim magna decet.
 Vere domine deus meus ma
 gnus es tu nimis super omnes
 deos: & merces tua magna ni
 mis. Neq; enim magnus es tu
 & parua merces tua: quoniam
 non illud es tu: & aliud merces
 ua. Sed tu ipse magnus nimis

tu ipse merces magna nimis: tu
 ipse coronator es & corona: tu ip
 se promissor es & promissio: tu
 remunerator: & munus: tu pre
 miator: & premiū felicitatis eter
 ne. Tu ergo coronator es & cor
 ona deus meus: & diadema
 spei mee que ornata est gloria:
 lumen letificans: lux renouans:
 decor: adornans: spes mea ma
 gna: desiderium cordis sancto
 rum: & desideratus eorum. Vis
 fio ergo tua tota merces est: to
 tum premium & totum gaudiū
 quod expectamus. Nec est enī
 vita eterna. Nec est inquā sapi
 entia tua. Nec est vita eterna vt
 cognoscamus te solum verum
 deum: & quem misisti iesus chri
 stum. Quis igitur videbit te
 solum deum: deum verum: de
 um viuū: omnipotentem: sim
 plicem: inuisibilem: incircumscri
 ptibilem: incomprehensibilem:
 & filium tuum vnigenitum: con
 substantialem & coeternum tibi
 dominum nostrum iesum chris
 tum: que pro salute nra misisti
 in mūdū in vtrūque spū sancti: tri
 nū in psois & vnū in eētia deū
 scū solū: ex que nō ē deus: tunc
 habebimus qd nūc qrimus: vitā

Soliloquia

Capitulum.

xxxvij.

eternam: gloriam sempiternam: quas preparasti diligentibus te: quā abscondisti timentibus te: quā daturus es querentibus te: querentibus faciem semper. Et tu domine deus meus: formator meus ex utero matris mee: que me recommendauit manui tue: nō me permittas amplius ex vno distrabi in multa: sed collige me de exterioribus ad me: de me: ad te: vt dicat tibi semper cor meum: exquisiuit te facies mea: faciem tuam domine requiram: faciem domini virutum: in qua sola consistit tota gloria sempiterna beatorum. Quam quidem videre vita eterna est: et gloria sempiterna sanctorum. Letetur ergo cor meum vt timeat nomen tuum: letetur cor querentium dominum: sed multo magis cor inuenientium. Si enim letitia est in querendo: qualis letitia erit inueniendo? Queram ergo semper ardentem et indefinenter faciem tuam: si quando tandem aperiatur mihi ostium et porta iustitie: vt intrem in gaudium domini mei. Hec porta domini: iusti ingredientur per eam. **Oratio ad sanctam trinitatē.**

Tres coequales et coeternae personae: deus vnus et verus:

pater et filius et spūsanctus: qui solus habitas eternitatem et lucem inaccessibilem. Qui fundasti iteram in potentia tua: et regis orbem terre prudentia tua. Sanctus sanctus sanctus dominus deus sabaoth. Terribilis et fortis: iustus et misericors: admirabilis laudabilis amabilis. vnus deus: tres personae: vna potentia sapientia bonitas: vna et indiuisa trinitas. Aperi mihi clamanti portas iustitie: et ingredus in eas confitebor tibi domino. En ad ostium tuum summe pater familias mendicus pulso. Iube aperi pulsan qui dixisti: pulsate et aperiet vobis. Pulsant enim ad officium tuum pater misericordissime desideria rugientium precordiorum meorum: et clamores lachrymarum oculorum meorum. Ante te est omne desiderium meum: et gemitus meus a te nō est absconditus. Et tu domine: non auer-

faciem tuam amplius a me: nec declines in ira a seruo tuo. **P**ater misericordiarum audi euulatum pupilli tui: et porrige manus tuam optimam adiutricem: ut retrahat me de profundis aquarum: et de lacu fecis: ne peream uidente misericordia oculorum tuorum: aspiciete clementiam uiscerum tuorum: sed euadere ad te dominus deus meus: ut uideam diuitias regni tui: et in tuae: facies tuas semper et laudem dicas nomini tuo sancto. **S**onite qui facis mirabilia: qui cor meum lectum facis memoria tua: qui illuminas iuuentutes meas: ne despicias senectutem meam: sed iubilare facias ossa mea: et reuiuiscere facias: ut aquile canos meos.

C Finis Soliloquiorum anime ad deum **S**icuti Augustini episcopi Hipponeusis.

C Sicuti Augustini episcopi Hipponeusis. **A** Manual de verbo dei quo sopita celestis desiderij memoria renouetur.

Quoniam in medio lacu quoque positi sumus facile a caelesti desiderio frigesco. **Q**uapropter assiduo indigemus munimento: expergefacci ad deum nostrum uerum et summum bonum cum defluimus recurramus. **I**ncirco non presumptionis temeritate: sed magna dei mei dilectione: huic opusculo ad laudem eius operam dedi: ut ex elongantioribus dictis sanctorum patrum breue et manuale uerbum: de deo meo mecum semper haberem: ex cuius lectionis igne: quotiens tepesco in eius accendar amore. **H**unc adesto mihi deus meus: quem quero: quem diligo: quem corde et ore: et qua ualeo uirtute laudo atque adoro. **A**bsens mea deuota tibi: tuo amore succensa: tibi suspirans: tibi inhians: te solum videre desiderans: nihil habet dulce nisi de te loqui: de te audire: de te

Manuale

scribere: de te conferre: tuam
gloriam frequenter sub corde re
uolueris: ut tua suavis memoria
sit inter hos turbines aliqua re
pauisatio mea. Te ergo inuoco
desideratissime: ad te clamo da
more magno in toto corde meo
Et cum te inuoco: utique te in me
ipso inuoco: quoniam omnino
non essem nisi tu esses in me: et
nisi ego essem in te: non esses in
me. In me es quoniam in me
moriam meam manes: ex ea cogno
ui te: et in ea inuenio te: cum re
munis cor tui: et delecto: in te de
te: ex quo omnia: per quem om
nia: et in quo omnia.

De mirabili essentia dei.

Capitulum. primus.

A domi

ne celum et terram
implet: omnia por
tans sine onere:

omnia implens sine inclusione.

Semper agens: semper quies
tus. Colligens: et non agens.

Querens: cum nihil desit tibi.

Amans nec estuans: zelans: et se
curus es. Penitet te et non do
les. Transieris et tranquillus es

Opera mutas: sed non mutas

consilium. Recipis quod in te
nis: et nunquam amisit. Nunquam in
ops: et gaudes lucris. Nunquam
auarus: et usuras exigis. Super
pererogatur tibi ut debeas: et
quis habet quicquam non tuum?
Reddis debita nulli debens.
Bonas debita: nihil perdens.
Qui ubique es: et ubique totus:
qui sentiri potes: et videri non
potes: qui nusquam dees: et tamen
ab iniquorum cogitationibus lon
ge es: qui nec ibi dees ubi lon
ge es: qui ubi non es per gratiam
ades per vindictam. Qui ubi
quod presens es: et vix inueniri po
tes. Quem stantem sequimur:
et apprehendere non valemus.

Qui tenes omnia: imple om
nia: circumplecteris omnia: super
cedis omnia: sustines omnia.

Qui corda fidelium doces si
ne strepitu verbo: unum. Qui lo
cis non distenderis: nec tempo
ribus variaris: nec habes ac
cessus et recessus. Qui habitas
lucem inaccessibilem: quam nul
lus hominum vidit: nec videre
potest. In te manens quietus:
ubique circumis totum. Non cuius
scindi et diuidi potes: quia vere
vnus es: nec in partes efficeris

sed totus totum tenēs: totus im-
plet totū: illustras: & possides.

¶ De indicibili scientia dei.

Capitulum: ij.

S totum

mundus libri re-
plean: tua scientia
inarrabilis nō

potest enarrari. Quā dō indici-
bilis es: nullo modo scribi pote-
ris nec concludi. Tu es fons lu-
cis diuine: & sol claritatis eter-
ne. Magnus es sine q̄sitate: &
ideo imensus. Bonus sine qua-
litate: & ideo vere & sūme bon⁹
& nemo bon⁹ nisi tu solus. Tu-
ius voluntas opus est: cui⁹ vel-
le posse est. Qui omnia que ex
nihilō creasti: sola voluntate fe-
cisti: Qui oēm creaturam tuā
absq; indigentia aliqua possi-
des: & sine labore gubernas: et
absq; tedio regis & nihil est qd̄
conturbet ordinem imperij tui:
vel in sumis vel in imis. Qui
in oibus locis sine lucro habes
ris & oia p̄tens sine ambitu: &
vbique p̄sens es sine situ & mo-
tu. Qui nec mali actor: es: quod
facere nō potes. Qui nihil non
potes: nec vnq; quicq; te fecit

se penituit. Cuius bonitate facti
sumus: & iustitia penas luimus:
& clementia liberamur. Cuius
omnipotentia omnia gubernat
regit: & implet: que creauit. Nec
ideo te implere oia dicimus: vt
te contineant: sed ipsa potius a
te contineantur: nec particulatim
implet omnia: nec vllatenus ita
putandum est: vt vnaqueq; res
pro magnitudine sue portionis
capiat te: id est maxima maius:
minima minus: dum sis potius
ipse totus in omnibus: & omnia
in te. Cuius omnipotentia om-
nia concludit: nec euadendi po-
tentiam tuam quis aditum in-
uenire poterit. Qui enī te nō
habet placatum: uequaq; eua-
det iratum.

¶ De desiderio anime sentien-
tis deum.

Capitulum. iij.

E igitur

demētissime de-
us iuoco in aias
meā: quā prepa-

ras ad capiēdū te: ex desiderio
qd̄ ipiras ei. Intra rogo in eā
& co:pta eā tibi: vt possideas il-
lā quā fecisti & refecisti: vt hēas

i iij

te velut signaculū super cor meum. **Q**ueso piissime: inuocantē te nō deserās: q̄: p̄: usquā te iuocare: me vocasti et q̄sisti: vt ego seruus tuus te quererē: querendo inuentres: et inuentū amarē: **Q**uesiui et inueni te dñe: et amare desidero. **A**uge desiderium meū: et da quod peto: quoniā si cuncta que fecisti mihi dederis: nō sufficit seruo tuo: nisi teipm dederis. **D**a ergo teipsum mihi deus meus: redde te mihi. **E**n amo te: et si parū est amem validius. **T**uo ergo amore teneor: tuo desiderio flagro: tua dulci memoria delector. **E**cce dū tibi mens mea suspirat: et tuā ineffabilem pietatem meditatur: ipsa carnis sarcina minus grauat: cogitationū tumultus cessat: pondus mortalitatis et miseriarū more solito non hebetat. **S**ilent cuncta: tranquilla sunt oīa. **C**or ardet. **A**lius gaudet. **M**emoria uiget. **I**n intellectus lucet: et totus spiritus ex desiderio visionis tue accensus: inuisibiliū amore rapi se videt. **A**ssumat spiritus meus pennas vt aquile: volet et nō deficiat: uolet et perueniat vsq; ad decorem domus tue: et thronum

glorie tue: et ibi super mensas refectionis ciuium superno: u pascatur de oculis tuis: in loco pasceue iuxta fluēta plenissima. **T**u esto exultatio nostra qui es spes nostra: salus atq; redēptio. **T**u esto nostrum gaudium qui es futurum premium. **T**e sepe querat aia mea: et tu presta vt querendo non deficiat.

Unde miseria aie que dñs nostrū iesus christus non amat nec querit. **Cap. liij.**

Misere

aie: que xp̄s non querit nec amat: arida manet et misera. **P**erdit quod uiuit: qui te deū non diligit. **Q**ui curat uiuere non p̄pter te dñe: nihil est ei pro: nihil est. **Q**ui tibi uiuere recusat: mortuus ē. **Q**ui tibi nō sapit: desipit. **M**isericordissime tibi me comēdo: redde: et concedo: per quē suū uiuo et sapio. **I**n te confido: spero: et totā spē meā pono: per quē resurgas: uiuās: et regesca. **T**e cupio diligo et adoro: cū quo manebo regnabo: et beatus ero. **A**lia que te non querit: nec diligit: mūdū diligit: pec-

catio seruit: et vitio subiecta est:
nunquam quiescit: nunquam securus est.
Famuleur tibi semper mens
mea pessime. Suspiret tibi se-
per peregrinatio mea. Ardeat
in amore tuo cor meum. Requie-
scat in te deus mea anima mea: con-
repletur te in mentis excessu: can-
tet laudes tuas in iubilatione: et
hec fit in hoc exilio meo: conso-
lacio mea. Confugiat mens mea
sub umbra alarum tuarum: ab
estibus cogitationum seculi hu-
ius. Repaufet in te cor meum:
cor mare magnum tumens flu-
entibus. O diues omnium bonorum
dapum superne satietatis opu-
lentissime largitor deus: da las-
so cibum: collige dispersum: libe-
ra captiuum: et reintegra scissus.
En stat ad ostium et pulsat. Ob-
secro per viscera misericordie
tue: quibus visitasti nos oriens
ex alto: iube pulsanti misero ape-
riri: ut liberis gressibus ingre-
diatur ad te: et requiescat in te: et
reficiatur de te pane celesti. Tu
enim es panis et fons vite: tu lu-
men claritatis eterne: tu omnia
ex quibus viuunt recti qui dili-
gunt te.

De desiderio anime.

Capitulum. v.

Deus lu-

men cordium te
videntium: et vi-
ta animarum te
amantium: et virtus cogitationum
te querentium: da ut sancto tuo
amori inhercam. Veni rogo in
cor meum: et ab ybertate volu-
ptatis tue inebria illud ut obliui-
scar ista temporalia. Pudet ac
piget me talia pati: qualia mun-
dus iste agit. Triste est mihi quod
video: graue est omne quod de-
transitorius audio. Adiuua me do-
mine deus meus: et da leticiam
in corde meo: veni ad me ut vi-
deam te. Sed angusta est mihi
domus anime mee: qua venias
ad eam dilatetur a te. Ruinosa
est refice eam. Habet plurima
que offendant oculos tuos: fas-
teor: et scio: sed quis mundabit
eam: aut cui alteri preter te cla-
mabo? Ab occultis meis mun-
da me domine: et ab alienis par-
ce seruo tuo. Fac me dulcis christe
bone iesu: fac me rogo: amore et
desiderio tuo deponere onus
carnalium desiderio: um: et ter-
renarum concupiscentiarum.

Domine tur carni anima: aie ratio: rationi gratia tua: et tue me interius et exterius subde voluntati. Tribue mihi ut laudet te cor meum: et lingua mea et omnia ossa mea. Dilata mentem meam: et attolle intuitum cordis mei: ut vel rapida cogitatione spiritus meus attingat te eternam sapientiam super omnia manentem. Dissolue me: oratio: a vinculis quibus constrictus teneor: ut relinquens omnia ista: tibi festinem: tibi soli inhercam: tibi soli intendam.

De felicitate anime a terreno carcere resolute.

Capitulum. . . . .vj.

Felix anima

que terreno re soluta carcere libera celum petit: que te dulcissimum dominum facie ad faciem cernit: que nullo metu mortis afficitur: sed de incorruptioe perpetue glorie letatur. Tranquilla est et secunda: iam non timet hostem nec mortem. Habet iam te pium dominum quem diu questum fuit: semperque amavit: hymni-

dicis sociata choris: melliflua perpetue festiuitatis carmina ad laudem glorie tue rex dixisse: bone iesu: in eternum concinit. Inebriatur enim ab ubertate domus tue: et torgete voluptatis tue potas eam. Felix societas supernorum ciuium: et gloriose solenitas omnium ad te redeuntium: ab huius nostre peregrinationis tristitia labore: amenitate pulchritudinis: formositate totius splendoris: atque dignitatem totius elegantie: ubi te iugiter domine tuas ciues cernunt. Nil omnino quod conturbet mentem ibidem auribus datur. Que cantica? que organa? que cantilene? que melodie ibi sine fine decantant? Sonant ibi semper melliflua hymnorum organa: suauissima angelorum melodia: cantica canticorum mira: que ad laudem et gloriam tuam a supernis civibus decantantur. Amaritudo: et omnia fellis asperitas in regione tuarum locum non habent. Non enim est ibi malus neque malicia. Non est aduersarius et impugnans. Nec est vlla peccati illecebrosa. Nulla est ibi indigentia: de deo nullum: vix nulla: nullum im-

properium: causatio nulla: nullus timor: nulla inquietudo: nulla pena: nulla dubitatio: nulla violentia: nulla discordia: sed est ibi pax summa: charitas plena: iubilatio et laus dei eterna: sine fine secunda requies: et gaudium semper in spiritu sancto. **Q**uod quod fortissimatus ero si audiuero iocundas: carmina tuorum cantilenas: carmina melliflua: laudes summe trinitati debito honore promentia. Sed et nimium felix si ego ipse meruero cantare canticum domino Iesu christo: de dulcibus canticis syon.

De gaudio paradisi.

Capitulum. vij.

Vita vita

Vita: vita sempiterna: et sempiterna beata: ubi gaudium sine merore. Requies sine labore. Dignitas sine tremore. Spes sine amissione. Sanitas sine languore. Abundantia sine defectione. Vita sine morte. Perpetuitas sine corruptione. Beatitudo sine calamitate.

Ubi omnia bona in claritate perfecta. Ubi species et visio facie ad faciem. Ubi plena scientia in omnibus et per omnia. Ubi summa dei bonitas cernitur: et lumen illuminans a sanctis glorificatur. Ubi presens maiestas dei conspicitur: et hoc vite cibo sine defectu mentium satietur. Uident semper: et videre desiderant: sine anxietate desiderant: et sine fastidio satiantur. Ubi verus sol iusticie: mira sue pulchritudinis visione omnes reficit: et ita uniuersos celestis patrie ciues illuminat: ut luceant ipsi: lumen vident illuminatum per deum: lumen illuminans ultra omnem nem solis nostri splendorem: atque cunctarum stellarum claritatem. Immortali adherentes deitati: ac per hoc immortales et incorruptibiles facti: iuxta promissionem domini saluatoris. Pater quos dedisti mihi: volo ut ibi ego sum: et illi sint mecum: ut videant claritatem meam: et omnes unum sint: sicut tu pater in me: et ego in te: et ipsi in nobis unum sint.

Manuale

De regno celorum.

Capitulum. viij.

Regnum

celorum: regnum
felicissimum: re-
gnum caris mor-

te ⁊ vacans sine: cui nulla tēpo-
ra succedunt per eum: vbi cōti-
nuus sine nocte dies nescit hab-
ere tempus: vbi victor miles
post laborem: donis ineffabili-
bus cumulatur: nobile ppetua
caput amplectente corona. Uti
nam remissa peccatorum mole:
me vltimū seruatorum christi: ius-
beret diuina pietas hanc carnis
sarcinam deponere: vt in sue ci-
uitatis gaudia eterna repausan-
dus transirem: sanctissimis sup-
no:us choris interessem: cū bea-
tissimis spiritibus glorie condi-
toris assisterem: presētē dei vul-
tum cernerem: nullo mortis me-
tu tangerer: de perpetue imorta-
litate incorruptione secur⁹ gau-
derem: ⁊ scienti omnia coniu-
ctus: oēm ignorantie cecitatem
amitterem: terrena cuncta pui-
penderem: conualles lachryma-
rum istam intueri vel reminisci
vltorius non dignarer: vbi vita

laboriosa: vita corruptibilis: vi-
ta omni amaritudine plena: vi-
ta domina malorum: ancilla in-
fernorum. Quis humores tumi-
dant: dolores extenuant: ardo-
res exticcant: aera morbidant.
Esce inflant: ieiunia macerant.
Iocū soluunt: tristitie consumūt.
Sollicitudo coarctat: securitas
hebetat. Diuitie iactat: pauper-
tas deicit. Iuuentus extollit: se-
nectus incuruat: infirmitas fran-
git. Adero: depimit. Diabo-
lus insidiatur: mundus adulat:
caro delectatur: anima excecatur:
totus homo cōturbatur. Et his
tot ⁊ tantis malis mors furibun-
da succedit: vanisq; gaudijs ira
finem imponit: vt cum esse des-
sierint: nec fuisse putentur.

Post nimios ploratus me-
tam animam consolatur deus.

Capitulum. ix.

Ed quas

laudes quasue
gratiaz actiōes
tibi referre va-

leamus deus noster: q nos etiā
inter has tantas mortalitatis no-
stre erūnas non desinis consola-

ri mira visitatiōe gratie me? Ec
 ce me miserum multis merori
 bus plenum: dum vite mee finē
 timeo: dum peccata mea cōfide
 ro: dum iudicium tuum formi
 do: dum mortis horam cogito:
 dum supplicia tartari horreo: dū
 opera mea qua districtione et
 discussione a te pensentur igno
 ro: dum quo fine illa clausurus
 sum penitus nescio: dūq; hec et
 alia multa mecū sub corde retra
 cto: consolaturus ades solita pie
 tate dñe deus: et inter has que
 relas numiosq; ploratus ac pro
 funda cordis suspiria: assumis
 mestam et anxiam mentes super
 alta iuga montium: ad areolas
 vsq; aromatum: et collocas me
 in loco pascue secus riuulos dul
 cium aquarum: vbi preparas i cō
 spectu meo mensam multiplicis
 apparatus: que fatigatum spiri
 tus repauset: et cor triste letificet:
 quibus tandē refocillatus deli
 tijs: multarum miseriarū mearū
 oblitus: leuatus super altitudi
 nem terre: in te vera pace quies
 co.

De dulcedie diuini amoris.

Capitulum. x.

Ado te

deus meus: amo
 te: et magis atq;
 magis amare vo

lo. Da mihi domine deus meus:
 speciose pre filiis hominū: vt de
 siderem te: vt amē te: quantum
 volo et quantum debeo. Imme
 sus es: et sine mensura debes a
 mari: pferim a nobis: quos sic
 amasti: sic saluasti: pro quib; tan
 ta et talia fecisti. **A**mor q; sem
 per ardes et nunq; extingueris
 dulcis xpe: bone Iesu: charitas
 deus meus: accende me totum
 igne tuo: amore tuo: dulcedine
 tua: dilectione tua: desiderio tuo
 charitate tua: iocūditate et exul
 tatione tua: pietate et suauitate
 tua: voluptate et concupiscentia
 tua: que sancta est et bona: que
 casta est et munda: vt totus dul
 cedine amoris tui plenus: totus
 flamma tue charitatis vaporas
 tus: diligam te dñm meum dul
 cissimum et pulcherrimum ex to
 to corde meo: ex tota aia mea:
 ex totis viribus meis: et ex oī in
 tentione mea: cum multa cordis
 contritione et lachrymarum fon
 te: cum multa reuerentia et tres

more: habens te in corde et in ore
et pro oculis meis semper: et ubique
ita ut nullus in me adulterinis
amoris pateat locus.

De preparatione nostre redemptionis. Cap. xj.

Palcher-

rime Iesu xpe:
rogo te per illas
sacratissimam ef-
fusionem preciosi sanguinis tui:
quo redempti sumus: da mihi
cordis contritionem et lachryma-
rum fontem: precipue dum pre-
ces et orationes tibi offero. **S**u-
tue laudis tibi psalmodiam des-
canto: dum misterium nostre re-
demptionis: manifestum mise-
ricordie tue indicium recolo vel
profero. **S**um sacris altaribus
licet indignus assisto: cupiens ti-
bi offerre illud mirabile et cele-
ste sacrificium: omni reuerentia
et deuotione dignum: quod tu dñe
deus meus sacerdos immacula-
te instituisti et offerre precepisti:
in commemorationem tue chari-
tatis: mortis. scilicet et passionis: pro sa-
lute nostra: pro quotidiana nos-
tre fragilitatis reparatiōe. **C**ō-
firmetur mens mea inter tanta

mysteria dulcedine presentie tue
sentiat te sibi adesse: et letetur co-
ram te. **I**gnis qui semper lucet
amoris: qui semper ardes: dulcis
xpe: bone iesu: lumen eternum: et
indeficiens: panis vite: qui nos
reficis: et in te non deficis: quoti-
die comederis: et semper integer
maneo: respicere mihi: accende
me: illumina et sanctifica vas tu-
um. **D**e malicia euacua. **I**mp-
le de gratia: et plenum cōserua: ut
ad salutem anime mee manducem
cibum carnis tue: quatenus man-
ducando te: viuum de te: viuum
per te: pueniam ad te: et repaus-
sem in te.

De gaudio. Cap. xij.

Dulcedo

o amoris: et amor: dul-
cedinis: comedat
te venter meus: et
nectare tui amoris: repleant vi-
scera mea: ut eructet mens mea
verbum bonum. **C**haritas de-
meus: mel dulce: lac iuuenum: ci-
bus es grandium: fac me cresce-
re in te: ut sano palato possis mā-
ducari a me. **T**u es vita mea: quā
vivo: spes cui inhero: gloria quā
adipisci desidero. **T**u mihi cor-

tenementem rege: intellectu di
rige: amore erige: aium suspēde
et in supna fluenta os sitientis te
spūs trahē. Taceat queso tumul
tus carnis. Et onticecant fanta
sie terrarū et aquarū: aeris et po
li. Taceant somnia et imagina
rie reuelationes: ois lingua: oē
signum: et quicquid transeundo
fit. Sileat sibi et ipsa anima: et
transeat se: non cogitando se: s
te deus meus: quomā tu es re
uera tota spes et fiducia mea.

Est enim in te deo et dño nostro
Jesu xpo: dulcissimo et benignis
simo atq; clementissimo: vniū
cuiusq; nostrum et portio et san
guis et caro. Ubi ergo portio
mea regnat: ibi regnare me cre
do. Ubi sanguis meus domina
tur: ibi dominari me cōfido: vbi
caro mea glorificatur: ibi glorio
sissime esse cognosco. Quam
uis peccator: sim: de hac tamen
cōione gratie non diffido. Et si
peccata mea me prohibēt: sub
stantia me requirit. Et si delicta
propria me excludūt: nature cō
munitio non repellit.

¶ Verbum incarnatum ē cau
sa spei nostre.

Capitulum.

xiiij.

Non enim
tam inimicus est
dñs: vt non dili
gat carnem suam

membra sua et viscera sua. De
sperare vtiq; potuissem ppter
nimia peccata mea et vicia: cul
pas et infinitas negligentias me
as quas egi: et quotidie indefi
nenter ago corde: ore: et opere:
et in omnibus modis quib⁹ hu
mana fragilitas peccare potest:
nisi verbum tuum deus meus
caro fieret et habitaret in nobis
Sed desperare iam non audeo
quontam subditus ille tibi vsq;
ad mortem: mortem autē crucis
tulit chyrographum peccatorū
nostrorum: et affigens illud cru
ci peccatum crucifixit et mox.
In ipso autem securus respiro:
qui sedet ad dexteram tuā: et in
terpellat pro nobis. In ipso con
fusus ad te peruenire desidero:
in quo iam resurreximus et re
uiximus: iam in celum conscen
dimus: et in celestibus confede
mus. Tibi laus: tibi gloria: tibi
honor: tibi gratiarum actio.

¶ Quanto maior ē de deo me
ditatio: tāto dulcior. Cap. xiiij.

Pissime

domine: qui sic nos amasti et saluasti: sic uiuificasti et sublimasti. **P**issime Domine: qua dulcis est memoria tua: quanto magis in te meditor: tanto es mihi dulcior et amabilior. **Q**uoniam delectat me valde bona tua: puro mentis intuitu: et dulcissimo patris amoris affectu in loco peregrinationis mee: iuxta modulum meum: interis quam diu his fragilibus subsisto mebris considerare. **T**ue enim charitatis iaculo vulneratus sum: tuo vehementer desiderio flagro: ad te peruenire cupio: te videre desidero. **Q**uoniam super custodiam meam stabo: et vigilantibus oculis psallam spiritui: psallam et mente: et totis viribus meis: te factorem et refectorem meum collaudabo: polum penetrabo mente: et desiderio tecum ero. **E**t in presenti quidem miseria solo corpore teneor: tecum autem cogitatione et audivitate atque omni desiderio sum semper: quatenus ibi sit cor meum: ubi tu es thesaurus meus desiderabilis et

comparabilis multumque amabilis. **S**ed ecce deus meus piissime ac misericordissime: deus tuum immense bonitatis et pietatis gloriam considerare volo: cor meum non sufficit: expedit enim omnem sensum humane mentis tuum decus: tua pulchritudo: tua virtus: tua gloria: tua magnificentia: tua maiestas: et tua charitas. **S**icut inextimabilis est tue glorie splendor: ita ineffabilis est eterne tue charitatis benignitas: qua illos quos de nihilo creasti adoptas in filios et tibi coniungis. **D**esiderande sunt pro christo tribulationes in hac vita.

Capitulum. xv.

Quoniam

mea: si quotidie oportet nos tormenta perferre:

si ipsam gehennam longo tempore tollerare: ut christum in gloria sua videre possimus: et sanctis eius sociari: nonne dignus esset pati omne quod triste est: ut tantum boni tanteque glorie particeps haberemur? **I**nsidientur ergo demones. **P**arent suas tentationes. **F**rangant corpus icivnia. **P**remat

nia. Premant vestimenta: La-
bores grauent. Vigilie exiccet.
Clament in me iste: Inquietet
me ille: vel ille. Frigus incuruet
Conscientia murmuret. Calor:
vrat. Caput doleat. Pectus ar-
deat. Infletur stomachus: Pal-
lescat vultus: infirmetur totus.
Deficiat in dolore vita mea: et
anni mei in gemitibus: ingre-
diatur putredo in ossibus me-
is et subter me scateat: vt requie-
scam in die tribulationis: et ascē-
dam ad populum accinctus no-
strum. Que enim erit iustorū
gloria? quam grandis sanctorū
letitia? cum vnaqueq; facies sul-
gebit: vt sol: cum ordinibus di-
stinctis populum suum domi-
nus in regno patris sui ceperit
recensere: et meritis atq; operi-
bus singulorum promissa pre-
mia restituet: pro terrenis cele-
stia: pro temporibus sempiternā:
pro modicis magna. Retue-
ra cumulus felicitatis erit: cum
dominus adducet sanctos suos
in visione paterne glorie: et fa-
ciet in celestibus cōsiderē vt sit
deus omnia in omnibus.

Quomodo regnum celorum
possit acquiri. Cap. xvj.

Felix iuctū

ditas: et iucunda fe-
licitas: sanctos vide

re: cum sanctis esse: et esse san-
ctum: deum videre et deus ha-
bere in eternum et ultra. Hec
sedula mente cogitemus: hec to-
to desiderio desiderem⁹: vt ad
eos cito peruenire valeamus.
Si queras quomō istud potest
fieri: vel quibus meritis: quib⁹
ue auxilijs? Audi. Res ista po-
sita est in potestate faciētis: quo-
niam regnum celorum vim pa-
titur. Regnum celorum: o ho-
mo aliud non querit precius ni-
si seipsum: tantum valet quan-
tum es. Te da: et habebis illud.
Quid turbaris de precio? xps
semetipsum tradidit vt acquire-
ret te regnum deo patri. Ita tu
temetipsum da: vt sis regnum
eius: ac non regnet peccatum in
tuo mortali corpore: sed spūs in
acquisitione vite.

Quid sit et quid habeat pa-
radisus. Cap. xvij.

Anima

meas
fuer
tamur ad civitatē ce-
lestes: in qua scripti

Manuale

fumus et ciues decreti. Sicut er
go omnes scōꝝ et domestici dei:
et sicut heredes dei: cohēdes autē
xp̄i: p̄sideremus in dicitate nostre
v̄: bis felicitatem: in quantum p̄si
derare possibile ē. Dicamus er
go cū; p̄p̄ta. **D** q̄z gloriosa di
cta sunt de te ciuitas dei: sicut le
tantiū oīum habitatio est in te.
Fundaris. n. exultatione vniuer
se terre nō est in te senectus: nec
senectutis miseria: non est in te
manus: nec claudus: neq; gib
bosus: neq; deformis: dū; oēs
occurrūt in virū perfectam: in
mensurā etatis plenitudis xp̄i.
Quid hac vita beatius? Ubi
non est paupertas metus: nō egri
tudinis ibecillitas. Nemo ledi
tur: nemo irascit: nemo iudet.
Lupiditas nulla exardescit.
Nullū cibi desiderium. Nulla
honoris aut ptāns pulsat ambi
tio. Nullus ibi diaboli metus:
insidie demonū nulle: terror ge
hēne p̄cul. Adors neq; corpis
neq; aiē: sed immortalitatis mune
re iucunda vita. Nulla erūt tūc
mala. Nulla discordia. S; cū;
eta consona. Lūcta puenientia
q; oīum sanctorū vna erit p̄cor
dia. Pax cūcta et letitia p̄tinet:

tranquilla sunt oīa et quīeta: iugis
splendor: non ille qui nūc est: s;
tanto clarior: quāto felicio: q; ci
uitas illa: vt legitur: non egebit
lumine solis: s; dominus oīpo
rens illuminabit eā: et lucerna
eius est agnus. Ubi sancti ful
gebunt vt stelle in p̄petuas eter
nitates: et sicut splendor firmamē
ti qui erudiūt multos. Quapp
nox ibi nulla: nulle tenebre: cō
curcursus nubi in nullus: nec fri
goris ardorisue asperitas vlla:
sed talis erit rerum temperies:
quā nec oculus vidit: nec auris
audiuit: nec in cor hoīs ascēdit:
nisi illoꝝ q; ea p̄frui digni inue
niunt: quoz noīa scripta sūt in
libro vite. **H**ec sup̄ hec oīa est
cōsociari cōhoīs angeloz et ar
changeloz: atq; oīū; celestīū vir
tutū. Inuēri p̄t̄ archas et p̄p̄he
tas. **V**idere apostolos atq; oēs
scōs. **V**idere ē: parentes nos
tros. **G**loriosa sūt hec. S; mul
to gloriosius est presentem dei
vultum cernerē: in circūscriptū
lumen videre. **S**uper excellens
gloria erit cum deum videbi
mus in seipso: videbimus et ha
bebimus in nobis: quem cerne
re finis non erit.

Non valet homo deo vicē
reddere nisi per amorem.

Capitulum. xvij.

Anima in

signis dei imagi-
ne: illustris simili-
tudine: habz in se

se ex deo quo admoneatur. sem-
per aut stare cum eo: aut redi-
re si mota suis affectibus: imo
defectibus fuerit. Et non solum
habet: vnde respirare queat: in
spe venie et misericordie: sed et
vnde audeat aspirare ad nupti-
as verbi: et cum deo inire sed-
societatis: atq; cum rege ange-
lorum ducere suave iugū amo-
ris. Nec omnia facit amor: si a-
nima exhibeat se similem deo
per voluntatem: cui similis est
per naturam: diligens sicut dile-
cta est. Solus est amor ex omni-
bus anime motibus: sensib⁹ at-
q; affectibus: in quo potest crea-
tura: et si non ex quo: responde-
re auctori: vel sibi mutuam res-
pondere vicem. Amor: ubi ve-
nerit: ceteros in se omnes tra-
ducit et captivat affect⁹. Amor:
per se sufficit: per se placet: et p-

pter se. Ipse meritum: ipse pres-
mium: ipse causa: ipse fruct⁹: ipse
usus. Per amorem coniungimur
deo. Amor: facit vnum spi-
ritum de duobus. Amor: facit
idem velle et idem nolle. Amor:
facit prius mores componere: et
postmodum omnia que adsunt
tanq; non adsint considerare.
tertio vero loco munda cordia
acie superna et interna conspice-
re. Per amorem primum in se-
culo bene geruntur honesta: post-
modum et honesta seculi despi-
ciuntur: ad extremum et **Da**:
intima conspiciuntur.

Quid in nobis deus requi-
rat sibi simile.

Capitulum. xix.

Deus pa-

ter charitas est:
deus filius dile-
ctio est spūsan-

ctus amor: patris et filij est: hec
caritas: et hec dilectio: aliquid si-
mile requirit in nobis. scilicet charitatē
qua velut quadā affinitate scā-
gunitatis ei sociemur et iūga-
mur. Amor: dignitatis nescius:

Manuale

reuerentiam nescit. Qui amat per seip̄; fiducialiter accedit ad deum: familiariterq; loquitur ei: nihil timens nihil hesitans. Perdit quod uiuit qui non diligit. Qui autem diligit oculos suos semper habet ad deum quem diligit: quem desiderat. In quo meditatur: in quo delectatur in quo pascitur: in quo impinguatur. Iste talis sic deuotus: ita cantat: ita legit: et in omnibus operibus suis sic est prouidus et circumspectus: quasi deus adsit presens ante oculos eius: sicut reuera adest. Ita orat quasi sit assumptus et presentatus ante faciem maiestatis in excelsis throno: ubi milia milium ministrant ei: et decies centena milia assistunt ei. Animas quā uisitat amor: expergefacit dormientem. Adhonet et emollit eam: et vulnerat cor eius. Tenebrosa illuminat. Clausa referat. Frigida islamat. Absentē asperam et irascibilem et impatientē mingat. Uicia fugat. Carnales affectus cōprimat. Adhoret emēdat. Reformatur et innouat sp̄m. Lubice etatis motus actusq; leues coercent. Nec omnia facit

amor: cum p̄ns est: cum deo abscesserit ita incipit anima iacere languida: ac si cacabo bullienti subtraxeris ignem.

De confidentia anime amantis deum. Cap. xx.

Magna res est amor: quo anima per semetip̄m fiducialiter accedit ad deum. Deo constanter inheret Deum familiariter percunctatur: cōsultatq; de omni re. Anima que amat deum nil aliud potest cogitare: nil loqui. Cetera contēnit. Omnia fastidit. Quicquid editatur quicquid loquitur: amorem sapit: amorem recholet: ita amor dei eam sibi uēdicauit. Qui uult habere noticiam dei: amet. Frustra accedit ad legendum: ad meditandum: ad predicandum: ad orandum: qui non amat. Amor dei: amorem anime parit: et eam intendere sibi facit. Amat deus ut ametur. Cum amat nil aliud uult q̄ amari: sciens amore eē beatos qui se amauerint. Anima amans cunctis suis renunciat affectionibus: et tota soli incum-